

ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล
SATUN INLAND FISHERIES RESEARCH AND DEVELOPMENT CENTER

บันทึกของผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล

รายงานประจำปี ฉบับนี้ ได้จัดทำขึ้นเพื่อสรุปผลการปฏิบัติงานตามแผนงาน โครงการต่าง ๆ ในความรับผิดชอบของศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ในงานต่าง ๆ ได้แก่ งานทางด้านบริหาร งานผลิตพันธุ์สัตว์น้ำ งานพัฒนาการเพาะเลี้ยงและปรับปรุงพันธุ์สัตว์น้ำ งานตรวจสอบและรับรองคุณภาพสินค้าประมง งานโครงการยกระดับมาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงปลาเพื่อการส่งออก และแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ซึ่งข้อมูลที่สรุปไว้อาจเป็นประโยชน์สำหรับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนผู้สนใจทั่วไปในการค้นคว้าหาข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับการดำเนินงานและโครงการของศูนย์ฯ

การปฏิบัติหน้าที่และภารกิจต่าง ๆ ของศูนย์ฯ ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายทุกประการ ข้าพเจ้าในนามของผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล ขอขอบคุณผู้บังคับบัญชาทุกท่านที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ชี้แนะและให้ความช่วยเหลือในทุก ๆ ด้านทั้งยังให้การสนับสนุนและให้กำลังใจในการปฏิบัติงาน ตลอดจนความร่วมมือของส่วนราชการ ภาคเอกชน ภายในจังหวัด และจากความร่วมมือร่วมใจ เสียสละ อุทิศ แรงกาย แรงใจ ของข้าราชการและลูกจ้างทุกท่าน

จึงขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้

(นางสุวรรณี ขวัญเมือง)

ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล

(ข)

สารบัญ

บันทึกผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล	ก
สารบัญ	ข
แผนที่จังหวัดสตูล	๑
ประวัติจังหวัดสตูล	๓
ประวัติศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล	๑๕
ยุทธศาสตร์กรมประมง	๑๖
ทำเนียบข้าราชการศูนย์ฯ	๑๗
ข้อมูลสัตว์น้ำประจำหน่วยงาน	๒๑
ผลการดำเนินงาน ประจำปี ๒๕๕๗	๒๙
- งานธุรการ	๒๙
- งานพัสดุ	๓๐
- งานการเงินและการบัญชี	๓๐
- กิจกรรม เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำ	๓๔
- กิจกรรม ตรวจสอบและรับรองคุณภาพสินค้าประมง	๓๙
- งานเงินทุนหมุนเวียนในการผลิตพันธุ์สัตว์น้ำเพื่อจำหน่ายแก่เกษตรกร	๔๒
- กิจกรรม พัฒนาการเพาะเลี้ยงและปรับปรุงพันธุ์ (งานวิจัยประมงน้ำจืด)	๔๔
- โครงการยกระดับมาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงปลานิลเพื่อการส่งออก	๔๗
- โครงการพัฒนาเกษตรกรสู่ Smart Farmer	
- โครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	
- กิจกรรมอื่น	
ภาคผนวก	

ข้อมูลทั่วไปจังหวัดสตูล

คำขวัญจังหวัดสตูล

“สตูล สงบ สะอาด ธรรมชาติบริสุทธิ์”

วิสัยทัศน์จังหวัดสตูล

“เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การเกษตรได้มาตรฐาน เมืองสวรรค์ชายแดนใต้”

พันธกิจจังหวัดสตูล

๑. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว และพัฒนาการบริหารจัดการ
๒. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. พัฒนาอาชีพที่ก่อให้เกิดรายได้อย่างยั่งยืน
๔. พัฒนาระบบการขนส่งสินค้าชายฝั่งทะเลอันดามัน
๕. เสริมสร้างพัฒนาคนและสังคมภูมิปัญญาแห่งการเรียนรู้
๖. คุณธรรมนำสังคม

ตราประจำจังหวัดสตูล (รูปพระสมุทรวهวา)

ประวัติที่มาของตราพระสมุทรวะวานับเนื่องจากสมัยที่พระยาสมันตรัฐบุรินทร์ (ทน ภูมิฮำมัดอาเก็บ) เจ้าเมืองสตูลคนแรกได้สร้างเมืองให้เจริญ รุ่งเรือง กลายเป็นท่าเรือใหญ่ ฝั่งทะเลช่องมะละกาจนเมืองสตูลได้รับสมญาว่า “นคริสโตยมาบังสังคาลา” หรือ “สตูล เมือง พระสมุทรวะวา”

ดอกไม้ประจำจังหวัดสตูล

“ดอกกาหลง”

ต้นไม้ประจำจังหวัดสตูล

“ต้นหมากพลูตักแตน”

ประวัติจังหวัดสตูล

ประวัติความเป็นมาของจังหวัดสตูลในสมัยก่อนกรุงศรีอยุธยาและในสมัยกรุงศรีอยุธยาไม่ปรากฏหลักฐานกล่าวไว้ ณ ที่ใด สันนิษฐานว่าในสมัยนั้นไม่มีเมืองสตูล คงมีแต่หมู่บ้านเล็กๆ กระจายอยู่ตามทีราบชายฝั่งทะเล

ในสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ สตูลเป็นเพียงตำบลหนึ่งอยู่ในเขตเมืองไทรบุรี ฉะนั้นประวัติความเป็นมาของจังหวัดสตูล จึงเกี่ยวข้องกับเรื่องราวของเมืองไทรบุรี ดังปรากฏในหนังสือพระราชพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ ๒ ว่า "ตามเนื้อความที่ปรากฏดังกล่าวมาแล้ว ทำให้เห็นว่าในเวลานั้น พวกเมืองไทรบุรีเห็นจะแตกแยกกันเป็นสองพวกคือ พวกเจ้าพระยาไทรปะแตร์พวกหนึ่งและพวกพระยาอภัยนุราชคงจะนับน้อมฝากตัวกับเมืองนครศรีธรรมราช โดยเฉพาะเมื่อพระยาอภัยนุราชได้มาเป็นผู้ว่าราชการเมืองสตูลซึ่งเขตแดนติดต่อกับเมืองนครศรีธรรมราช พวกเมืองสตูลคงจะมาฟังบังคับบัญชาสนิสนมข้างเมืองนครศรีธรรมราชมากกว่าเมืองไทรบุรี แต่พระยาอภัยนุราชว่าราชการเมืองสตูลได้เพียง ๒ ปี ก็ถึงแก่อนิจกรรม ผู้ใดจะได้ว่าราชการเมืองสตูลต่อจากนั้นหาพบจดหมายเหตุไม่ แต่พิเคราะห์ความตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายหลัง เข้าใจว่าเชื้อพระวงศ์ของพระอภัยนุราช (ปีศุ) คงจะได้ว่าราชการเมืองสตูลและฟังบังคับบัญชาสนิสนมกับเมืองนครศรีธรรมราชอย่างครั้งพระยาอภัยนุราชหรือยิ่งกว่านั้น"

เรื่องเกี่ยวกับเมืองสตูลยังปรากฏในหนังสือพงศาวดารเมืองสงขลา แต่ข้อความที่ปรากฏบางตอนเกี่ยวกับชื่อผู้ว่าราชการเมืองสตูลไม่ตรงกับพระราชพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ ๓ ประวัติเกี่ยวกับเมืองสตูลในการจัดรูปแบบการปกครองเมือง ตามระบอบมณฑลเทศาภิบาลว่า ในปี พ.ศ. ๒๔๔๐ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้รักษาเมืองไทรบุรี เมืองเปอร์ลิส และเมืองสตูลเป็นมณฑลเทศาภิบาล เรียกว่า "มณฑลไทรบุรี" โปรดเกล้าฯ ให้เจ้าพระยาไทรบุรีรามภักดีเจ้าพระยาไทรบุรี (อับดุลฮามิด) เป็นข้าราชการเทศาภิบาลมณฑลไทรบุรี เมืองสตูลได้แยกจากเมืองไทรบุรีอย่างเด็ดขาด ตามหนังสือสัญญาไทยกับอังกฤษเรื่องปักปันเขตแดนระหว่างไทยกับสหพันธรัฐมาลายู ซึ่งลงนามกันที่กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ร.ศ.๑๒๗ (พ.ศ. ๒๔๕๒) จากหนังสือสัญญานี้ยังผลให้ไทรบุรีและเปอร์ลิสตกเป็นของอังกฤษ ส่วนสตูลคงเป็นของไทยสืบมาจนถึงปัจจุบันเมื่อปักปันเขตแดนเสร็จแล้ว ได้มีพระราชโองการโปรดให้เมืองสตูลเป็นเมืองจัตวารวมอยู่ในมณฑลภูเก็ตเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ร.ศ.๑๒๘ (พ.ศ. ๒๔๕๓)

ในปีพุทธศักราช ๒๔๗๕ ประเทศไทยเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตย เมืองสตูลก็มีฐานะยกเป็นจังหวัดหนึ่งอยู่ในราชอาณาจักรไทยสืบต่อมาจนถึงกระทั่งทุกวันนี้

คำว่า "สตูล" มาจากคำภาษามลายูว่า "สโตย" แปลว่ากระท้อน อันเป็นผลไม้ชนิดหนึ่งที่ขึ้นอยู่ชุกชุมในท้องที่เมืองนี้ ซึ่งต่อมาได้รับการตั้งสมญานามเป็นภาษามลายูว่า "นครสโตยมาบังสการา (Negeri Setoi Mumbang Segara)" หรือแปลเป็นภาษาไทยว่า สตูลเมืองแห่งพระสมุทรเทวา ดังนั้น "ตราพระสมุทรเทวา" จึงกลายเป็นตราหรือสัญลักษณ์ของจังหวัดมาตราบเท่าทุกวันนี้

จังหวัดสตูล แม้จะอยู่ร่วมกับไทรบุรีในระยะเริ่มแรกก็ตาม แต่จังหวัดสตูลก็เป็นจังหวัดที่มีดินแดนรวมอยู่ในประเทศไทยตลอดมา ระยะแรกๆ จังหวัดสตูล แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๒ อำเภอ กับ ๑ กิ่งอำเภอคือ อำเภอมาบัง อำเภอทุ่งหว้าและกิ่งอำเภอละงู ซึ่งอยู่ในการปกครองของอำเภอทุ่งหว้า ต่อมาปี พ.ศ.

๒๔๘๒ ได้เปลี่ยนชื่อ อำเภอมำบัง เป็นอำเภอเมืองสตูล สำหรับอำเภอทุ่งหว้า ซึ่งในสมัยก่อนนั้นเจริญรุ่งเรืองมาก มีเรือกลไฟจากต่างประเทศติดต่อไปมาค้าขายและรับส่งสินค้าเป็นประจำ สินค้าสำคัญของอำเภอทุ่งหว้าคือ "พริกไทย" เป็นที่รู้จักเรียกตามกันในหมู่ชาวต่างประเทศว่า "อำเภอสุไหวฮูเป" ต่อมาเมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๔๕๗ การปลูกพริกไทยของอำเภอทุ่งหว้าได้ลดปริมาณลง ชาวต่างประเทศที่เข้ามาทำการค้าขายต่างพากันอพยพกลับไปยังต่างประเทศ ราษฎรในท้องที่ก็พากันอพยพไปหาทำเลทำมาหากินในท้องที่อื่นกันมาก โดยเฉพาะได้ย้ายไปตั้งหลักแหล่งที่กิ่งอำเภอละงูมากขึ้น ทำให้ท้องที่กิ่งอำเภอละงูเจริญขึ้นอย่างรวดเร็วและในทางกลับกันทำให้อำเภอทุ่งหว้าซบเซาลง

ครั้นถึง พ.ศ. ๒๔๗๓ ทางราชการพิจารณาเห็นว่ากิ่งอำเภอละงูเจริญขึ้น มีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่นกว่าอำเภอทุ่งหว้า จึงได้ประกาศยกฐานะกิ่งอำเภอละงู เป็นอำเภอเรียกว่า อำเภอละงูและยุบอำเภอทุ่งหว้าเดิมเป็นกิ่งอำเภอทุ่งหว้า กิ่งอำเภอทุ่งหว้าขึ้นอยู่ในการปกครองของอำเภอละงู ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ กิ่งอำเภอทุ่งหว้าจึงได้รับสถานะเดิมกลับคืนมาเป็นอำเภอทุ่งหว้า

ข้อมูลทั่วไป

๑. ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดสตูล เป็นจังหวัดใต้สุดด้านฝั่งทะเลอันดามัน ห่างจากกรุงเทพฯ ๙๗๓ กิโลเมตร มีพื้นที่ ๒,๘๐๗.๕๒๒ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑,๗๕๔,๗๑ ไร่ พื้นที่ส่วนหนึ่งเป็นเกาะ จำนวน ๘๘ เกาะ มีฝั่งทะเลยาว ๑๔๔.๘๐ กิโลเมตร มีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับอำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง
ทิศใต้	ติดต่อรัฐเปอร์ลิส และรัฐเคดาห์ ประเทศมาเลเซีย
ทิศตะวันออก	ติดต่ออำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา และรัฐเปอร์ลิส ประเทศมาเลเซีย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย อยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ ๖ องศา ๔ ลิปดาและ ๗ องศา ๒ ลิปดาเหนือและเส้นแวงที่ ๙๙ องศา ๕ ลิปดา และ ๑๐๐ องศา ๓ ลิปดาตะวันออก

๒. ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ทางทิศเหนือและทิศตะวันออก เป็นเนินเขาและภูเขาสูง โดยมีเทือกเขาสำคัญๆ คือ ภูเขาบรรทัด ภูเขาสันกาลาศีรี พื้นที่ค่อยๆ ลาดเอียงลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันตกและทิศใต้ มีที่ราบแคบๆ ขนานไปกับชายฝั่ง ทะเลถัดจากที่ราบลงไปเป็นป่าชายเลน มีป่าเสมหรือป่าโกงกางอยู่เป็นจำนวนมาก นอกจากนั้นจังหวัดสตูล เป็นจังหวัดที่ไม่มีแม่น้ำไหลผ่านคงมีแต่ลำน้ำสายสั้นๆ ไหลผ่านซึ่งเกิดจากภูเขาโดยรอบ พื้นที่ทางตอนเหนือ และทิศตะวันออกของจังหวัด

๓. ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดสตูล ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดจากประเทศจีนลงมาปกคลุมประเทศไทย และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดมาจากมหาสมุทรอินเดีย ลักษณะภูมิอากาศเป็นแบบร้อนชื้นมี ๒ ฤดู ได้แก่ฤดูฝน ช่วงระหว่างเดือน พฤษภาคม ถึงเดือนธันวาคม และฝนตกชุกในระหว่างเดือนมิถุนายน พฤศจิกายน ฤดูร้อนมีเพียง ๔ เดือน เดือนมกราคม ถึงเดือนเมษายน จังหวัดสตูล มีอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๓.๖๓ องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย ๒๒.๓๘ องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดวัดได้ ๓๕.๗ องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๑ และอุณหภูมิต่ำสุดวัดได้ ๒๐.๐ องศาเซลเซียส วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ปริมาณฝนตกมากที่สุด ใน ๑ วัน วัดได้ ๙๓.๕ มิลลิเมตร วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๑

๔. การปกครองและการเมือง

จังหวัดสตูลแบ่งการปกครองเป็น ๗ อำเภอ ๓๖ ตำบล ๒๗๙ หมู่บ้านการปกครองส่วนท้องถิ่น มี ๑ อบจ. ๗ เทศบาล (๑ เทศบาลเมือง ๖ เทศบาล ตำบล)และ ๓๔ อบต.

การเมือง

ปัจจุบันจังหวัดสตูล ได้แบ่งเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ออกเป็น ๒ เขต แต่ละเขตมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ เขตละ ๑ คน โดยมีพื้นที่ในแต่ละเขต ดังนี้
เขตเลือกตั้งที่ ๑ อำเภอเมือง, อำเภอควนโดน, และอำเภอควนกาหลง (เฉพาะตำบลทุ่งนุ้ย)
เขตเลือกตั้งที่ ๑ ประกอบด้วยอำเภอละงู, อำเภอทุ่งหว้า, อำเภอท่าแพ, อำเภอควนกาหลง และอำเภอมะนัง
จังหวัดสตูลมีสมาชิกวุฒิสภา ๑ คน

๕. ประชากร

ประชากรของจังหวัดสตูล รวมทั้งสิ้น ๓๐๙,๗๙๓ คน ชาย ๑๕๔,๑๘๔ คน หญิง ๑๕๕,๖๐๙ คน จำนวนบ้าน ๘๕,๐๒๙ ครัวเรือน (ข้อมูลสำรวจ ณ. วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ กรมปกครอง)

๖. สภาพทางเศรษฐกิจ

จากสภาพภูมิประเทศที่มีเทือกเขาสูงล้อมอยู่โดยรอบทั้งด้านทิศเหนือทิศตะวันออกและทิศใต้ขณะที่ฝั่งทะเลตะวันตกติดเขตทะเลอันดามัน สภาพพื้นที่ของจังหวัดสตูลจึงมีลักษณะพื้นที่ลาดจากด้านตะวันออกสู่ตะวันตก เหมาะสมกับการทำการเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็มีพืชหลักเพียง ๓ ชนิด ได้แก่ ยางพารา ปาล์ม น้ำมัน และมะพร้าว พื้นที่ตลอดแนวชายฝั่งยาวประมาณ ๑๔๕ กิโลเมตร อุดมสมบูรณ์ด้วยป่าชายเลนอันเป็นแหล่งที่เหมาะสมกับการเพาะเลี้ยงชายฝั่งและการประมงและจากลักษณะภูมิประเทศและสภาพพื้นที่ทางทะเลที่เต็มไปด้วยเกาะต่าง ๆ ที่สวยงาม และอยู่ใกล้ชายแดนประเทศมาเลเซีย จังหวัดสตูลเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มี

ศักยภาพสูงมากอีกแห่งหนึ่ง การศึกษาแผนลงทุนจังหวัดพบว่าโครงการที่มีมูลค่าลงทุนในอันดับต้นๆ จึงได้แก่โครงการด้านเกษตรกรรม โครงการอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตรกรรมและโครงการจัดบริการทางด้านท่องเที่ยว ซึ่งโครงการเหล่านี้ล้วนอาศัยลักษณะเดิมทางเศรษฐกิจและทรัพยากรท้องถิ่นเป็นพื้นฐานในการพัฒนา

สำหรับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดสตูล ในยุคโลกาภิวัตน์ เช่นปัจจุบันที่มีการร่วมมือกันทางด้านเศรษฐกิจมากขึ้น อาทิ โครงการร่วมมือทางเศรษฐกิจของ ๓ ประเทศ ซึ่งรวมจังหวัดสตูลด้วย ประกอบกับมีโครงการพัฒนาต่างๆ ของรัฐ เช่น ถนนสี่ช่องจราจร ท่าเรือน้ำลึกเป็นต้น หากโครงการต่างๆ เหล่านี้มีความคืบหน้าและดำเนินการได้แล้วก็สามารถคาดการณ์ได้อย่างค่อนข้างชัดเจนว่าโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดสตูลพัฒนาเพิ่มขึ้น

๗. การประมง

ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบทางการผลิตทางการประมง ที่จังหวัดสตูลมีพื้นที่ชายฝั่งทะเลยาว ๑๔๔.๘ กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ ๔ อำเภอ คือ เมืองสตูล พังงา ท่าแพ และละงู นอกจากนั้นในพื้นที่ซึ่งอยู่ในเขตน้ำจืดก็สามารถหาแหล่งอาหารสัตว์น้ำจากอำเภอดำเนินช้างทะเล ทำให้มีกิจกรรมทางด้านการผลิตการประมงน้ำจืด ชายฝั่งและทะเล ครบถ้วน พอสรุปเป็นกิจกรรมหลัก ๆ ได้ดังนี้

๑. ด้านการทำการประมง เป็นการจับสัตว์น้ำจากธรรมชาติที่สามารถยึดเป็นอาชีพ สร้างรายได้เป็นที่พึงพิง พอแยกตามประเภทการทำการประมงได้ ๒ ประเภท คือ

๑.๑ การประมงทะเลพาณิชย์ (น้ำลึก) เป็นการทำการประมงที่ต้องใช้ต้นทุน วัสดุเครื่องมือที่ทำการประมงมีประสิทธิภาพในการจับสัตว์น้ำสูง แหล่งทำการประมงอยู่ในทะเล แถวเกาะบรีสบานา – เกาะสามชายฝั่งเขตแดนไทย-มาเลเซีย ด้านเปอร์ลิส เกาะยะบัง เกาะโดดใหญ่ อ่าวมะขาม เกาะตะรุเตา เกาะกลาปี เกาะกามัน เกาะแดง เกาะแลน เกาะละนะ เกาะอาดัง เกาะหลีเป๊ะ เกาะปิสซี หินตุนกนเจ็ด เกาะตาลัง เกาะขุนหลาด ตลอดถึงแถบบริเวณจังหวัดระนอง และกระบี่ สำหรับประเภทเครื่องมือประมงส่วนใหญ่ประกอบด้วย อวนลากคู่ อวนลากคานถ่าง อวนลากแผ่นตะเฆ่ อวนปลาเกะตัก อวนล้อมจับ การประมง มีเรือที่ขึ้นทะเบียนขอรับอนุญาต เพื่อทำการประมงทั้งหมดจำนวน ๔๙๐ ลำ เป็นเรืออวนลากแผ่นตะเฆ่ จำนวน ๑๒๙ ลำ เรือลากคู่ ๒๐ ลำ เรืออวนครอบ ๑๐๑ ลำ เรืออวนล้อม ๑๐๖ ลำ เรืออวนดำ ๒๙ ลำ และเรืออวนลอย ๑๐๕ ลำ สำหรับสัตว์น้ำที่จับได้ ประกอบด้วยปลาเบญจพรรณร้อยละ ๖๐ ปลาเบ็ดและปลาเหยื่อร้อยละ ๓๐ และกุ้ง ปู หมึก อื่น ๆ ร้อยละ ๑๐ ปริมาณสัตว์น้ำที่ผ่านท่าเรือประมงจังหวัดสตูลในปี ๒๕๕๓ มีปริมาณ ๑๐,๘๖๒ ตัน มีมูลค่า ๓๕๘,๐๓๖,๖๗๕ บาท

๑.๒ การประมงทะเลพื้นบ้าน (ชายฝั่ง) เป็นการทำการประมงของชาวประมงชายฝั่งทะเล เป็นเรือประมงขนาดเล็กทั้งมีเครื่องยนต์และไม่มีเครื่องยนต์ สำหรับเครื่องมือประมงเป็นทั้งประจำที่ เครื่องที่ติดกับเรือประมง ประกอบอวนลอย อวนลากขนาดเล็ก อวนจมปู ลอบ เบ็ด เป็นต้น มีชาวประมงทำการประมงพื้นบ้านทั้งหมด ๔,๐๙๘ ครั้วเรือน สัตว์น้ำที่จับได้ประกอบด้วยปลาเบญจพรรณ ปู กุ้งและหมึก

๒. ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ด้วยความได้เปรียบด้านศักยภาพของพื้นที่จังหวัดสตูลมีกิจกรรมด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่หลากหลายพอแยกเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้ดังนี้

๒.๑ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด เป็นกิจกรรมเลี้ยงปลาน้ำจืดที่ทำการยังชีพและเสริมรายได้ในครัวเรือนมีอยู่ในพื้นที่ รูปแบบการเลี้ยงเป็นการเลี้ยงในบ่อดิน บ่อพลาสติก บ่อซีเมนต์ ปลาที่เลี้ยง

ประกอบด้วยปลาตุก ปลาตะเพียนขาว ปลานิล และปลาอื่น ๆ ที่กรมประมงส่งเสริมให้มีการเลี้ยง จากข้อมูล ศูนย์สารสนเทศ กรมประมง สํารวจพบว่า มีเกษตรกรเลี้ยงปลาน้ำจืด จำนวน ๒,๒๐๐ ราย ๑,๔๐๐ บ่อ ๘๐๐ กระชัง

ราคาเฉลี่ยที่เกษตรกรจำหน่ายได้สำหรับปลาตุก ๔๘.๐๐-๗๐.๐๐ บาท/กก. ปลานิล ๕๐.๐๐-๗๐.๐๐ บาท/กก. ปลาตะเพียนขาว ๕๐.๐๐-๗๐.๐๐ บาท/กก.

๒.๒ การเพาะเลี้ยงปลาน้ำเค็ม มีเกษตรกรเลี้ยงจำนวน ๑,๑๖๘ ราย ๕๘ บ่อ ๑,๑๑๐ กระชัง เนื้อที่รวม ๑๓๑ ไร่

๒.๓ การเลี้ยงกุ้งทะเล ชนิดกุ้งทะเลที่นิยมเลี้ยงมี ๒ ชนิด คือ กุ้งขาววานาไม (*Penaeus vanamai*) และกุ้งกุลาดำ (*Penaeus monodon*) ฟาร์มเลี้ยงเป็นฟาร์มที่ผ่านการรับรองมาตรฐานการจัดการฟาร์มที่ดี ทั้งระบบ COC และ GAP ฟาร์มเลี้ยงกุ้งทะเลที่ดำเนินการและมีผลผลิตจำนวน ๖๙๘ ฟาร์ม พื้นที่ดำเนินการ ๑๑,๑๒๙ ไร่ ผลผลิต ๒๒,๓๖๗ ตัน มูลค่า ๒,๗๖๗.๑๗ ล้านบาทเศษ

เครื่องมือเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพประมง (ภูมิปัญญาท้องถิ่น)

เบ็ด เป็นเครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่งมีหลายลักษณะได้แก่

เบ็ดราว มีเชือกซึ่งติดกับเสาทั้งสองด้านหรือมีเสาด้านเดียว โดยมีเบ็ดผูกไว้เป็นช่วงสั้น ๆ จนหมดเชือก

เบ็ดทง ใช้ไม้ไผ่เหลาเป็นคันเบ็ดมีเชือกและตัวเบ็ดผูกไว้ปลายเบ็ด ซึ่งสามารถไหวตัวอ่อนไปมาได้ใช้จับปลาทั้งน้ำจืด และน้ำเค็มเหยื่อที่ใช้ คือ ลูกปลาหรือปลาแห้งเป็นชิ้นเล็กๆใส่เดือน กบ เขียด ฯลฯ

เบ็ดซัด ประกอบด้วยตัวเบ็ดซึ่งผูกติดกับเชือกเอ็น ยาวประมาณ ๓๐-๔๐ เมตร วิธีการใช้นำเหยื่อมาเกี่ยวกับตัวเบ็ดและขว้างลงไปในแม่น้ำลำคลอง โดยใช้ปลายเชือกผูกติดกับหลักหรือเสา

สื่อน เป็นเครื่องมือดักสัตว์น้ำ มีลักษณะทำจากซี่ไม้ไผ่ หรือทางกะพ้อ หรือทางจาก ยึดด้วยเชือกหรือหวายเป็นทรงกระบอก รูปทรงคล้ายไซ แต่ขนาดเล็กกว่า และใช้ดักปลาตรงที่มีน้ำไหล

โปะ เป็นการจับปลาอีกวิธีหนึ่ง โดยใช้ไม้ไผ่กั้นเป็นคอก เปิดช่องทางให้ปลาไหลเข้าไปแล้วใช้อวนดักเป็นวิธีการที่อาศัยธรรมชาติของลม เมื่อลมพัดทำให้เกิดคลื่น คลื่นทำให้ไม้ไผ่ที่ปักไว้เป็นคอกดักปลานั้น เกิดการสั่นไหว ปลาเห็นแสงและเงาของไม้ไผ่เกิดความกลัวและหลงกล จึงว่ายไปตามช่องทางของโปะที่เปิดไว้ปลาก็จะเข้าไปติดอวน

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรดิน

จังหวัดสตูลมีลักษณะดินที่แตกต่างไปตามลักษณะพื้นที่และวัตถุดิบกำเนิดดิน

๑. บริเวณที่เป็นสันหาดและสันทราย เกิดจากการทับถมของทรายโดยการกระทำของคลื่นหรือกระแสน้ำทะเล มีลักษณะเป็นแนวแคบขนานกับชายฝั่งทะเลเป็นช่วง ๆ ดินที่พบจึงมีเนื้อดินเป็นทราย

๒. บริเวณที่ราบลุ่มน้ำทะเลท่วมถึง เกิดจากการทับถมของตะกอนที่ถูกพัดพามาโดยลำน้ำจากแผ่นดิน ไหลลงสู่ทะเลและปะปนกับตะกอนของน้ำทะเล มีการทับถมเกิดเป็นแผ่นดินขนานกับชายฝั่งทะเล

๓. บริเวณที่ราบลุ่มน้ำทะเลเคยท่วมถึง เป็นที่ราบลุ่มที่อยู่ใกล้ชายฝั่งทะเล ซึ่งอยู่ถัดจากที่ราบน้ำทะเล เกิดจากการทับถมกันของตะกอนน้ำทะเลและตะกอนลำน้ำ

๔. ที่ราบลุ่มน้ำท่วมถึง เป็นบริเวณพื้นที่ซึ่งมีภูมิประเทศเป็นที่ต่ำราบเรียบ หรือเกือบราบเรียบ เกิดจากการทับถมของตะกอนลำน้ำในบริเวณที่ลุ่มริมฝั่งน้ำ

๕. บริเวณพื้นผิวที่เหลื่อมค้ำจากการกัดกร่อนเป็นที่ตอนที่เกิดจากภูเขา ผ่านขบวนการปรับระดับของพื้นที่

๖. บริเวณพื้นที่เขาและภูเขา เป็นบริเวณที่มีความลาดชันของพื้นที่มากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ มีลักษณะเป็นสันเขา หรือเทือกเขาเป็นแนวยาว เขาหรือภูเขาจะทอดเป็นแนวยาวเหนือใต้อยู่ทางทิศตะวันออก และทิศเหนือของจังหวัด

๙. ทรัพยากรน้ำ

จังหวัดสตูลไม่มีสายน้ำสายใหญ่ มีเพียงแม่น้ำสายสั้นๆ และแคบ โดยมีต้นกำเนิดมาจากเทือกเขาทางทิศเหนือและทิศตะวันออก ซึ่งชาวบ้านเรียกแหล่งน้ำในจังหวัดนี้ว่า “คลอง” คลองที่สำคัญๆ ได้แก่ คลองละงู คลองการะเกด (ซึ่งอยู่ในลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตกตอนล่าง) คลองลำโลน คลองมาบัง คลองเขินเต็น คลองทุ่งหัว คลองตุสน และคลองสาคร เป็นต้น จากการที่จังหวัดสตูลขาดแคลนแหล่งน้ำขนาดใหญ่ จึงทำให้ไม่สามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้ได้ตลอดปีและต้องประสบปัญหาการขาดแคลนแหล่งน้ำกินน้ำใช้และแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรกรรม สำหรับแหล่งน้ำขนาดเล็กที่มีอยู่ในปัจจุบันก็ยังมีข้อจำกัดในการพัฒนา เนื่องจากปัญหาการขาดแคลนโครงการต่อเนื่องในการนำน้ำเข้าสู่พื้นที่เกษตรกรรม ปัญหาการขาดแคลนภาชนะการกักเก็บน้ำฝน ปัญหาการขาดแคลนการขุดบ่อน้ำตื้นในพื้นที่ดอน ปัญหาค่าใช้จ่ายในการขุดเจาะและบำรุงรักษาบ่อบาดาล ตลอดจนปัญหาความเค็มและกร่อยของน้ำอยู่ใกล้ชายฝั่งทะเล

แหล่งน้ำ

๑. แหล่งน้ำธรรมชาติ

จังหวัดสตูล มีแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญได้แก่ คลองละงู คลองลำโลนน้อย คลองบาราเกด (หรือคลองท่าแพ) คลองมาบัง คลองท่าจีน นอกจากนี้ยังมีลำคลองสั้นๆ หลายสาย เช่น คลองปุย คลองเจ๊ะบิลัง คลองทุ่งรีน ฯลฯ ซึ่งลำคลองทั้งหมดอยู่ใกล้ทะเล ก่อนไหลลงสู่ทะเลจะมีปากคลองขนาดใหญ่เหมาะสำหรับเลี้ยงปลาในกระชังเป็นอย่างดี

คลองละงู ต้นน้ำอยู่บริเวณเทือกเขาด้านใต้ของจังหวัดตรังและสงขลา ไหลมาทางด้านเหนือของจังหวัดตามแนวเส้นแบ่งเขตอำเภอละงูและอำเภอควนกาหลง ไหลมาบรรจบกับคลองปากบารา คลองนี้ยาวประมาณ ๖๐ กิโลเมตร บริเวณปากคลองก่อนไหลลงสู่ทะเลจะกว้างกว่าด้านใน ซึ่งบริเวณปากคลองปากบารานี้เองที่ใช้เป็นท่าเทียบเรือสำหรับการเดินทางไปอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะตะรุเตาและหมู่เกาะเกดราส่วนคลองแยกด้านเหนือยังคงชื่อคลองละงูเหมือนเดิม ไหลออกสู่ทะเลบริเวณบ้านบ่อเจ็ดลูกและเกาะเขาตะละแบนแต มีพื้นที่ลุ่มน้ำ ๙๓๗.๐๘ ตารางกิโลเมตร ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๒,๐๐๐ มิลลิเมตรต่อปี และปริมาณน้ำท่าเฉลี่ย ๗๐๙.๐๖ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี

คลองมาบัง ต้นน้ำมีอยู่บริเวณเทือกเขาระหว่างอำเภอควนกาหลงและอำเภอควนโดน ประกอบด้วยห้วยเล็กๆ หลายสายไหลมารวมกัน ผ่านเขตเทศบาล สถานีตำรวจน้ำเกาะนกและออกสู่ทะเลบริเวณอ่าวตำมะลัง พื้นที่ลุ่มน้ำ ๓๙๑.๓๐ ตารางกิโลเมตร ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๒,๑๐๐ มิลลิเมตรต่อปีและปริมาณน้ำท่าเฉลี่ย ๖๗๙.๓๘ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี

คลองบาราเกด ต้นน้ำอยู่บริเวณเขาสามยอด ดอนสีเดน ไหลผ่านอำเภอควนกาหลงเข้าสู่อำเภอท่าแพและไหลออกสู่ทะเลบริเวณปากอ่าวเกาะแดง ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๒,๒๐๐ มิลลิเมตรต่อปีและปริมาณน้ำท่าเฉลี่ย ๑,๑๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี

คลองลำโลนน้อย มีต้นกำเนิดบริเวณเขาเขียว เขาโคร เขาโต๊ะ ไหลผ่านเขตอำเภอควนกาหลงมาบรรจบกับคลองละงูที่บ้านตาแหลม เป็นคลองที่สายน้ำไหลตลอดทั้งปี

คลองท่าจีน ต้นน้ำเกิดบริเวณเทือกเขาติดกับประเทศมาเลเซีย เขตอำเภอเมืองสตูล คลองสายนี้อยู่ทางทิศตะวันออกของอำเภอเมือง ไหลออกสู่บริเวณอ่าวท่าจีน

นอกจากนี้ยังมีคลองสายสั้นๆ อีกหลายสาย เช่น คลองปยู คลองเจ๊ะบิลัง คลองรังกา คลองทุ่งรีน เป็นต้น ซึ่งคลองต่างๆ ในจังหวัดสตูล ส่วนใหญ่ช่วงที่อยู่ใกล้ทะเลก่อนไหลออกสู่ทะเลจะมีขนาดใหญ่

๒. แหล่งน้ำชลประทาน

แหล่งน้ำชลประทาน ที่มีอยู่ในจังหวัดประกอบด้วยแหล่งน้ำตามโครงการชลประทานขนาดกลาง โครงการชลประทานขนาดเล็ก โครงการหมู่บ้านป้องกันตนเองชายแดนไทย-มาเลเซียและโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริที่สร้างแล้วเสร็จถึงปัจจุบัน สามารถกักเก็บน้ำได้ ๒,๑๕๐,๐๐๐ ลบ.ม. และมีพื้นที่ได้รับประโยชน์จากโครงการ ๑๓๓,๕๖๐ ไร่หรือร้อยละ ๒๔.๓๐ ของพื้นที่ถือครองทางการเกษตรของจังหวัด

๑. โครงการฝายคูสน ตำบลควนโดน อำเภอควนโดน พื้นที่ ๓๒,๖๐๐ ไร่
๒. โครงการประตูระบายน้ำบาโรย ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู พื้นที่ ๓,๐๐๐ ไร่
๓. โครงการฝายคลองท่าแพ ตำบลควนโดน อำเภอควนโดน พื้นที่ ๘,๙๐๐ ไร่

๑๐. แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ

จังหวัดสตูลมีศักยภาพในด้านการท่องเที่ยวมาก เพราะมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์หลายแห่ง ดังนี้

(๑) แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และศาสนสถาน

๒๕๔๓

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติจังหวัดสตูล (คฤหาสน์กูเด็น)
เดิมเป็นจวนของอำมาตย์ตรี พระยาภูมินารักษ์กิติ (กูบารูเด็น บินตำมะหงง) เจ้าเมือง สตูล ต่อมากรมศิลปากรได้ประกาศขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถานเมื่อ ก.พ. ๒๕๓๒ และได้ดำเนินการปรับปรุงพัฒนาคฤหาสน์เพื่อจัดตั้งเป็นพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติจังหวัดสตูล ซึ่งสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีได้เสด็จมาเป็นองค์ประธานในพิธีเปิด เมื่อ วันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ.

มัสยิดกลางจังหวัดสตูล หรือที่รู้จักกันในอีกชื่อหนึ่งว่า มัสยิดมาบัง สร้างขึ้นตั้งแต่สมัยพระยาสมันตรัฐบุรินทร์ (ตนกูมอหมัดอาเก็ม) เป็นเจ้าเมืองสตูล (ประมาณ พ.ศ.๒๓๙๒) ชื่อมาบังตั้งตามชื่อเมืองสตูลจัดสร้างใหม่เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กและ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ได้เสด็จฯ มาทรงเปิดเมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๒๒

อุทยานแห่งชาติตะรุเตา เมื่อ ปี พ.ศ. ๒๔๘๐ กรมราชทัณฑ์ ได้บุกเบิกบริเวณอ่าวตะโล๊ะอูดังและอ่าวตะโล๊ะรวา เมื่อปลายปี ๒๔๘๒ รัฐบาลได้ส่งนักโทษการเมืองจากคดี กบฏบวรเดช (พ.ศ.๒๔๗๖) และกบฏนายสิบ (พ.ศ.๒๔๗๘) มาคุมขังยังเกาะตะรุเตา ต่อมากรมป่าไม้ได้ถอนสภาพการเป็นเขตหวงห้ามเพื่อการราชภัณฑ์บนเกาะออก แล้วจึงประกาศให้เกาะเหลาล้านนี้เป็นอุทยานแห่งชาติตะรุเตา เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๑๗ ซึ่ง

เป็นอุทยานแห่งชาติลำดับที่ ๘ ของประเทศและจากความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติทั้งบนบกและในทะเลจึงได้รับการยกย่องให้เป็น ASEAN Heritage Parks and Reserves หรืออุทยานมรดกของอาเซียนเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๕

(๒) แหล่งท่องเที่ยวทางทะเลและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

เกาะไข่ ห่างจากเกาะตะรุเตาไปทางทิศตะวันตกราว ๒๕ กิโลเมตรจะพบเกาะกลางและเกาะไข่เคียงคู่กัน ชื่อเกาะกลางนั้นสืบเนื่องจากตำแหน่งซึ่งอยู่กึ่งกลางระหว่างเกาะตะรุเตาและเกาะอาดัง ส่วนที่ชื่อเกาะไข่นั้นเพราะหาดทรายอันขาวสะอาดและสงบของเกาะนี้เป็นที่วางไข่ของเต่าทะเลนั่นเอง นอกจากหาดทรายที่งดงามแล้วยังมีซุ้มประตูหิน ประติมากรรมที่ธรรมชาติสร้างสรรค์ให้โดดเด่นตรึงใจแก่ผู้พบเห็นทุกคน

เกาะอาดัง ชายหาดบริเวณแหลมของเกาะอาดัง เหมาะสมแก่การพักผ่อนเพลิดเพลินกับความงามทัศนียภาพของท้องฟ้าจรดน้ำแซมด้วยเกาะแก่งต่างๆ ทางเดินเท้าที่นำทางไปสู่ น้ำตกอันเป็นแหล่งน้ำจืดที่ทั้งเจ้าหน้าที่และชาวเลได้ใช้ดำรงชีพบนเกาะมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

เกาะหลีเป๊ะ ทางใต้ของเกาะอาดังไปประมาณ ๑ กิโลเมตร เป็นที่ตั้งของเกาะหลีเป๊ะซึ่งมีชาวเลอาศัยตั้งถิ่นฐานอยู่ตั้งแต่ปลายรัชกาลที่ ๕ ยามน้ำลงลานกว้างของปะการังหลากสีได้ผิวน้ำที่ใสคล้ายกระจกทางด้านหน้าเกาะจะพ่นน้ำมารับแสงอาทิตย์เต็มที่

เกาะหินงาม เลยจากเกาะอาดังไปทางทิศตะวันตกไม่กี่กิโลเมตร เกาะหินงามจะโดดเด่นสะดุดตาผู้ผ่านไปมาด้วยหาดหิน ก้อนกลมรีขนาดเล็กใหญ่ต่างๆ กัน วางเรียงรายให้ชมลานหาดดูเล่นเป็นเงาวาววับเกลี้ยงเงาเมื่อยามคลื่นซัดสาดมาจะเห็นพื้นชุ่มสลับริ้วลายเส้นสีอ่อนของหินงามจับตา

หมู่เกาะบุโหลน อยู่ในความรับผิดชอบของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา ตั้งอยู่ห่างจากท่าเรือปากบารา อำเภอละงู จังหวัดสตูล ประมาณ ๒๒ กิโลเมตร เป็นสถานที่ที่ที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่งเพราะธรรมชาติที่โดดเด่นไม่แพ้หมู่เกาะอื่นๆ

อุทยานแห่งชาติทะเลบัน

ทะเลบัน เป็นพื้นที่ป่าทางด้านทิศใต้ของจังหวัดสตูล บริเวณชายแดนของรัฐเปอร์ลิส ประเทศมาเลเซีย เป็นพื้นที่ป่าที่มีความสวยงามและอุดมสมบูรณ์ตลอดแนวชายแดน นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศสนใจมาก ชอบมาศึกษา วิถีชีวิตของสัตว์ เช่น นก สัตว์ป่าและสัตว์ครึ่งบกครึ่ง น้ำชนิดต่างๆ

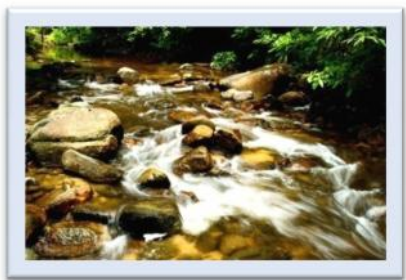
อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา เป็นหมู่ เกาะน้อยใหญ่กลางท้องทะเลอันดามันที่เรียงรายกระจัดกระจาย ครอบคลุมพื้นที่ชายฝั่งทะเลและเกาะน้อยใหญ่ ๔๔.๓๘ ตารางกิโลเมตร ได้รับการจัดตั้งเป็นอุทยานแห่งชาติตามพระราชกฤษฎีกา ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๒๗ นับเป็นอุทยานแห่งชาติลำดับที่ ๔๙ ของประเทศไทย

หาดปากบารา ตั้งอยู่ห่างจากอำเภอละงู ๑๐ กิโลเมตร มีท่าเทียบเรือประมงและเป็นจุดลงเรือของนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางไปยังเกาะต่างๆ มีทิวสนที่ร่มรื่นขึ้นอยู่ตามริมหาดทรายขนานไปกับถนนสายละงู-ปากบารา มีบังกะโลเอกชนไว้สำหรับนักท่องเที่ยวพักอาศัย

น้ำตก **วังสายทอง** ตั้งอยู่ที่ตำบลน้ำผุด อำเภอละงู สามารถเดินทางโดยรถยนต์ได้ ๒ ทาง คือ ทางอำเภอละงู ตรงข้ามทางแยกจากถนนสายสตูล-ละงู ที่สามแยกบ้านโกตา ตำบลกำแพงจากจุดนี้ถึงน้ำตกกระยะทางประมาณ ๒๖ กิโลเมตร

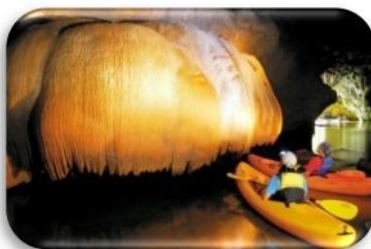

น้ำตกธาราสวรรค์ มีน้ำตก ๓ ชั้น ลดหลั่นกันลงมา ชั้นแรก น้ำตกโตนด้า ชั้น ๒ น้ำตกสายฝนและชั้น ๓ เรียกน้ำตกสอยดาว ทั้งสามชั้นมีความสวยงามที่แตกต่างกัน มีบ้านพักและที่สำหรับกางเต็นท์พักแรม ต้นน้ำ เกิดจากเขาวังตระพื้นที่เขตจังหวัดตรัง-สตูล เป็นน้ำตกที่สวยงาม มี ๓ ชั้น แต่ละชั้นมีความสูงไม่มากนัก มีน้ำไหลตลอดปี

น้ำตกพาหน์ อยู่ในเขตตำบลทุ่งนุ้ย อำเภอเมือง น้ำตกแห่งนี้มีทั้งหมด ๑๐ ชั้น รอบบริเวณเป็นป่าไม้ร่มรื่น มีน้ำใสไหลแรง ตลอดทั้งปี สามารถเอารถวิ่งเข้าไปจนถึงตัวน้ำตกได้

ถ้ำเจ็ดคต เป็นถ้ำขนาดใหญ่ กว้าง ๗๐-๘๐ เมตร ยาวประมาณ ๖๐๐ เมตร บางช่วงสูง ๑๐๐-๒๐๐ เมตร มีหินงอกหินย้อยสวยงามมาก มีคลองใหญ่ทะลุภูเขา เหมาะแก่การล่องเรือเที่ยวถ้ำ ชาวบ้านเปลี่ยนชื่อใหม่ว่า ถ้ำสัตุหา มี ๗ ชั้น

ภูผาเพชรและกิจกรรมล่องแก่งลำน้ำเจ็ดคด

ลำภูผาเพชร เป็นลำขนาดใหญ่ มีหินงอกหินย้อยสวยงามมาก ภายในลำลักษณะเป็นห้องโถงแบบโรมันหลายห้อง บริเวณกลางลำเป็นลานกว้าง มีเวทีลักษณะคล้ายลานแสดงคอนเสิร์ต มองขึ้นไปด้านบนเพดานลำ ความสวยงามของหินงอกหินย้อยงามระยิบระยับเหมือนประดับด้วยเพชร อยู่ที่อำเภอมะนัง

๑๑. งานประเพณีของจังหวัดสตูล

๑. งานมหกรรมเทศกาลโรตี ของดีเมืองสตูล เป็นการแสดงและจำหน่ายโรตีของจังหวัดสตูล ที่มีหลากหลายประเภท โดยเฉพาะการจัดทำโรตีลอยฟ้า การโชว์ชาชัก โดยจะจัดเดือนมกราคมของทุกปี

๒. งานแข่งขันว่าวประเพณีจังหวัดสตูล จัดขึ้นเป็นประจำทุก ๆ ปี จะจัดขึ้น ในเดือน กุมภาพันธ์ ของทุกปี ณ บริเวณสนามบินสตูล ก่อนถึงเขตเทศบาลเมืองสตูลประมาณ ๔ กิโลเมตร

๓. งานแข่งขันการตกปลา "ตะรุเตา - อาดัง พิชชิงค์พ" เป็นการแข่งขันตกปลาที่มีผู้เข้าร่วมแข่งขันทั้งในและต่างประเทศจำนวนมาก โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน เช่น อินโดนีเซีย มาเลเซีย มีการแห่ขบวนมัจฉา การประกวดหุ่นปลา และการแสดงศิลปะพื้นบ้านของชาวสตูล จัดเดือน มีนาคมของทุกปี

๔. งานวันข้าวโพดหวานอำเภอท่าแพ ภายในงานมีการจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตรที่ขึ้นชื่อ คือ ข้าวโพดหวาน ซึ่งมีรสชาติหวานอร่อย จัดประมาณเดือนมีนาคมของทุกปี

๕. งานวันเมล็ดกลางจังหวัดสตูล เป็นงานที่จัดขึ้นเพื่อเป็นการรำลึกถึงหลักธรรมคำสอน และผลงานของท่านปญฺญมัต เพื่อเป็นการส่งเสริมสถาบันศาสนาอิสลามและเพื่อฝึกกำลังของพี่น้องมุสลิมในการร่วมกันแก้ปัญหาที่สำคัญของจังหวัด จัดเดือน พฤษภาคม ของทุกปี

๖. งานประเพณีลอยเรือของชาวเลเกาะหลีเป๊ะ ซึ่งทำกันปีละ ๒ ครั้ง คือ ในเดือน ๖ (พฤษภาคม) และเดือน ๑๒ (พฤศจิกายน) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อลอยบาป

๗. งานวันจำปาตะและของดีเมืองสตูล เป็นการแสดงสินค้าผลิตผลด้านการเกษตรโดยเฉพาะผลไม้ที่สำคัญของจังหวัด จัดเดือน กรกฎาคม ของทุกปี

๘. งานมหกรรมอาหารจานเด็ดและของดีเมืองสตูล ชาวสตูล ภายในงานมีอาหารจำหน่ายจำนวนมาก ล้วนเป็นอาหารที่ขึ้นชื่อ สตูล โดยจะจัดงานประมาณเดือนสิงหาคมของทุกปี

๙. งานประเพณีถือศีลกินเจ เป็นงานประเพณีของคนไทยเชื้อสายจีนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดสตูล จัดขึ้น ประมาณเดือนกันยายนของทุกปี ณ บริเวณศาลเจ้าโป้เจ้เก้ง อำเภอเมืองสตูล

๑๐.งานเปิดฤดูกาลท่องเที่ยวทางทะเลจังหวัดสตูล

มีเป้าหมายหลักเพื่อท่องเที่ยว ณ อุทยานแห่งชาติตะรุเตา ที่มีหาดสวย น้ำใส หาดทรายขาว เช่น เกาะอาดัง เกาะหลีเป๊ะ โดยเฉพาะเกาะตะรุเตา ซึ่งเป็นแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญ ชมการแข่งขันหินรอกตะรุเตา ชมการแสดง สี่ เสี่ยง และวิถีชีวิตของชาวเล จัดเดือน ธันวาคม ของทุกปี

๑๑. ชาไก ชาไก เงาะ หรือชาวป่า เป็นชนกลุ่มน้อยกลุ่มหนึ่งซึ่งอาศัยอยู่ในป่าเขต พื้นที่ อ.ทุ่งหว้า และ อ.ควนโดน อ.ละงู กลุ่มคนพวกนี้จะอยู่รวมกันเป็นกลุ่มและเดินทางเร่รอนไปถึงสมรภูมิรัฐมาเลเซีย ชนเผ่าชาไกจัดอยู่ในกลุ่มนิกริโต รูปร่างผอมสูงตัวไปค่อนข้างเตี้ย สูง ประมาณ ๑๔๐-๑๕๐ เซนติเมตร หูใหญ่โตกว่าชาย ผิวเนื้อดำไปทางค่อนข้างสีน้ำตาล ผมดำหยิก ขมวดกลมเป็นกันหอย จมูกแบน ซี่ฟันโต ท้องป่อง สะโพกแพบ ชาวชาไกเป็นพวกเร่รอนไม่มีที่อยู่อาศัยแน่นอน โดยมากจะอยู่กันเป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ ๒๐-๓๐ คน มักเลือกทำเลสูง ๆ เป็นที่อยู่อาศัย อยู่ใกล้แหล่งน้ำ เมื่อเลือกทำเลได้เหมาะสมกับความต้องการแล้ว จะแผ้วถางบริเวณที่อยู่เรียกว่าทับ สร้างขึ้นโดยใช้กิ่งไม้จามเป็นตอม่อ ยกแคร่ขึ้นสูงจากพื้นดิน ๑ ศอก แคร่กว้าง ๑ ศอก ถ้าเป็นโสดจะใช้แคร่เดียว ถ้าเป็นคู่ สามิภรรยาจะมี ๒ แคร่อยู่ใกล้กัน นำใบไม้มามุงแบบง่าย ๆ กันได้เฉพาะแดด ดังนั้นเมื่อถึงฤดูฝนชาไก จะไปอาศัยที่เพิงโพรงถ้ำต่าง ๆ ชาไกจะหาอาหารธรรมชาติ เช่น เผือก มัน ผลไม้ ยอดไม้ รวมถึงอาหารจำพวกเนื้อสัตว์ เช่น ค่าง กวาง เก้ง

ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล

ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล ตั้งอยู่ในเขตตำบลกำแพง อำเภอละงู จังหวัดสตูล โดยอยู่ห่างจากอำเภอละงู ประมาณ ๒ กิโลเมตร และห่างจากตัวจังหวัดสตูลประมาณ ๕๐ กิโลเมตร พื้นที่ของศูนย์ฯ มีเนื้อที่รวมทั้งสิ้น ๑๘๔ ไร่ ๑๑๗ ตารางวา โดยมีคลองละงูไหลผ่านกลางแบ่งพื้นที่ของศูนย์ฯ ออกเป็น ๓ แปลง คือ

แปลงที่ ๑ เนื้อที่ ๑๗ ไร่ ตั้งอยู่ในเขต หมู่ที่ ๗ ตำบลกำแพง อำเภอละงู จังหวัดสตูล ซึ่งเป็นที่ปลูกสร้างอาคารต่าง ๆ เช่น อาคารที่ทำการ โรงเพาะฟัก บ่อคอนกรีต บ้านพักข้าราชการและคนงาน เป็นต้น

แปลงที่ ๒ เนื้อที่ ๑๖ ไร่ ๓๑ ตารางวา ตั้งอยู่ในเขตหมู่ที่ ๑๓ ตำบลละงู อำเภอละงู จังหวัดสตูล ซึ่งเป็นที่ก่อสร้างของโครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพื่ออนุรักษ์พันธุ์เต่าบกและเต่าน้ำจืดของไทย

แปลงที่ ๓ เนื้อที่ ๑๕๑ ไร่ ๘๔ ตารางวา ตั้งอยู่ในเขตหมู่ที่ ๓ และหมู่ที่ ๑๒ ตำบลละงู อำเภอละงู จังหวัดสตูล เป็นพื้นที่ซึ่งขุดลอกสภาพที่ดินอันเป็นที่สาธารณะสมบัติของแผ่นดิน เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ทางราชการ โดยได้ดำเนินการสร้างบ่อดินสำหรับเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด

กรมประมงได้รับงบประมาณในการจัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล เมื่อปี ๒๕๒๖ โดยมีเหตุผลในการจัดตั้งในขณะนั้นคือ เพื่อเป็นการอนุรักษ์พันธุ์เต่ากระอัน ซึ่งเป็นสัตว์หายากและใกล้สูญพันธุ์และพบหลงเหลืออยู่ในคลองละงู จังหวัดสตูล เพียงแห่งเดียว โดยใช้ชื่อหน่วยงานว่า สถานีอนุรักษ์พันธุ์เต่ากระอัน และต่อมาได้มีการเปลี่ยนชื่อของหน่วยงานหลายครั้ง เช่น ปี ๒๕๒๗ ใช้ชื่อว่า สถานีอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำจืดสตูล และต่อมานอกจากจะอนุรักษ์พันธุ์เต่ากระอันแล้ว ยังมีการรวบรวมพันธุ์เต่าน้ำจืดชนิดอื่น ๆ เช่น เต่าลายตีนเป็ด เต่าหวาย เพื่อการอนุรักษ์และศึกษาการเพาะพันธุ์ ต่อมาปี ๒๕๓๓ ก็ได้เปลี่ยนชื่อเป็นศูนย์พัฒนาประมงน้ำจืดสตูล เนื่องจากมีการผลิตพันธุ์ปลาน้ำจืดชนิดต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ต่อมาปี ๒๕๔๐ กรมประมงได้ปรับเปลี่ยนโครงสร้างและได้ย้ายศูนย์พัฒนาประมงน้ำจืดไปที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดตรัง จึงเปลี่ยนชื่อเป็น สถานีประมงน้ำจืดจังหวัดสตูล ซึ่งมีการผลิตพันธุ์กุ้งก้ามกรามเพิ่มเติม ขึ้นกับศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดตรัง ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้รับงบประมาณในการก่อสร้างสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่ออนุรักษ์พันธุ์เต่าน้ำจืดและเต่าบกของไทยให้คงอยู่ตลอดไป และให้ประชาชนทั่วไปได้ทราบถึงประวัติความเป็นมาตลอดจนประชาสัมพันธ์ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสตูลอีกแห่งหนึ่ง และในปัจจุบันได้ยกระดับเป็นศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล

ภาพถ่ายอากาศแสดงพื้นที่ทั้งหมดภายในศูนย์ (ที่มา: www.Google Earth)

ยุทธศาสตร์กรมประมงปี พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙

วิสัยทัศน์

“มุ่งพัฒนาและบริหารการเปลี่ยนแปลง เพื่อเป็นผู้นำและสร้างความมั่นคงอาหารด้านประมงของประเทศ ภายใต้การพัฒนาอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

- ๑ ส่งเสริมและผลักดันให้มีการเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำอย่างมีประสิทธิภาพในการผลิตทุกระดับ
- ๒ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการผลิตสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำตลอดห่วงโซ่การผลิตให้ได้มาตรฐานของไทยและสากล
- ๓ กำกับและควบคุมการจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำให้มีใช้ได้อย่างยั่งยืนและคงความหลากหลายทั้งสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในภาคการจัดการทรัพยากรในชุมชน
- ๔ ส่งเสริมและผลักดันให้ศึกษา วิจัยทางวิชาการทุกสาขาการประมง รวมทั้งการพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีใหม่ที่ย่อยอดจากงานวิจัยเพื่อให้เกิดนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์และเพิ่มมูลค่า
- ๕ ส่งเสริมและพัฒนาให้บุคลากรมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการกิจที่รับผิดชอบรวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของภารกิจ

งานในหน้าที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสุล

- ๑ อนุรักษ์พันธุ์เต้าน้ำจืดและพันธุ์สัตว์น้ำหายากหรือใกล้สูญพันธุ์
- ๒ ผลิตพันธุ์สัตว์น้ำจืดเช่น ปลาน้ำจืด กุ้งก้ามกราม และอื่นๆ เพื่อปล่อยในแหล่งน้ำธรรมชาติและเพิ่มผลผลิตประมงในแหล่งน้ำ ตลอดจนจำหน่ายพันธุ์สัตว์น้ำแก่เกษตรกรเป็นการสร้างรายได้และอาหารให้ประชาชนในท้องถิ่น
- ๓ ศึกษา ค้นคว้า ทดลอง และวิจัยเทคนิคการเพาะพันธุ์ การอนุบาลและการเลี้ยงสัตว์น้ำจืด และนำไปขยายผลให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นเพื่อให้เกษตรกรสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง
- ๔ รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทางชีววิทยาข้อมูลแหล่งน้ำและสังคมเศรษฐกิจชาวประมง ประเมินสถานภาพและแนวโน้มการประมงในแหล่งน้ำ เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรประมงในท้องถิ่นตลอดจน พัฒนาปรับปรุงแหล่งน้ำตามหลักวิชาการประมงเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดอย่างต่อเนื่องเหมาะสมกับสภาพแต่ละพื้นที่
- ๕ ให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและให้การสนับสนุนทางวิชาการกับหน่วยงานส่วนภูมิภาคในการกำกับดูแลด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและการทำประมง
- ๖ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อนักเรียนนักศึกษาทั้งชาวไทยและต่างชาติเข้ามาศึกษาค้นคว้า

ทำเนียบข้าราชการศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล

นางสุวรรณดี ขวัญเมือง
ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล

นายสุชาติ ไกรสุรสิทธิ์
นักวิชาการประมงชำนาญการ

นายณัฐพงษ์ เพชรฤทธิ์
นักวิชาการประมงปฏิบัติการ

นายวิฑารณ์ เจียมตน
เจ้าพนักงานประมงชำนาญงาน

นางสาวพุดี ศรีอำไพ
เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

**รายนามผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสถานีฯ
และผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล**

ลำดับ ที่	รายนาม	คุณวุฒิ	ปีที่ยดำรงตำแหน่ง	หมายเหตุ
๑	นายบุญช่วย เชาว์ทวี	วท.บ.(ประมง)	พ.ศ. ๒๕๒๖ - พ.ศ. ๒๕๒๙	หัวหน้าสถานีฯ
๒	นายกำพล อุดมคณานาท	วท.บ.(ประมง)	พ.ศ. ๒๕๒๙ - ๑๓ ธ.ค. ๒๕๓๓	หัวหน้าสถานีฯ
๓	นายประโยชน์ ตรรกอักษร	กม.บ.	๑๓ ธ.ค.๒๕๓๓ - ๔ เม.ย. ๒๕๔๐	ผู้อำนวยการศูนย์ฯ
๔	นายไชยวัฒน์ รัตนดาตาส	วท.บ.(ประมง) พบ.ม.(พัฒนาสังคม)	๙ มิ.ย.๒๕๔๐ - ๒๙ พ.ย. ๒๕๔๒	หัวหน้าสถานีฯ
๕	นางสาวสุวิณา บานเย็น	วท.บ. (ประมง) วท.ม.(วิทยาศาสตร์ การประมง)	๒๙ พ.ย.๒๕๔๒ - ๘ พ.ค. ๒๕๔๖	หัวหน้าสถานีฯ
๖	นางสุวรรณดี ขวัญเมือง	วท.บ(วาริชศาสตร์)	๙ พ.ค. ๒๕๔๖ - ๓๐ ก.ย. ๒๕๔๘	หัวหน้าสถานีฯ
๗	นายวรรณนัท หิรัญชอุหะ	วท.บ. (ประมง) วท.ม.(พัฒนาการ เกษตร)	๑๐ ก.พ.๒๕๔๙ - ๔ ก.ค. ๒๕๕๔	หัวหน้าสถานีฯ
๘	นางสุวรรณดี ขวัญเมือง	วท.บ(วาริชศาสตร์)	๔ ก.ค. ๒๕๕๔- ปัจจุบัน	ผู้อำนวยการศูนย์ฯ

อัตรากำลังข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานราชการ ประจำปี ๒๕๕๖

ข้าราชการ ๕ อัตรา

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	คุณวุฒิ	ตำแหน่ง
๑	นางสุวรรณดี ขวัญเมือง	วท.บ.(วาริชศาสตร์)	นักวิชาการประมงชำนาญการพิเศษ
๒	นายสุชาติ ไกรสุรสีห์	ทส.บ.(ประมงน้ำจืด)	นักวิชาการประมงชำนาญการ
๓	นายณัฐพงษ์ เพชรฤทธิ	วท.บ.(ประมง)	นักวิชาการประมงปฏิบัติการ
๔	นายวิฑารณ์ เจียมตน	ปวท.(เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ)	เจ้าพนักงานประมงชำนาญงาน
๕	นางสาวพฤดี ศรีอำไพ	บธ.บ.(การจัดการทั่วไป)	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

ลูกจ้างประจำ ๘ อัตรา

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	คุณวุฒิ	ตำแหน่ง	ประวัติการบรรจุ
๑	นายอานนท์ วาดี	ประถมศึกษาปีที่ ๔	พนักงานขับรถยนต์	๑๗ ตุลาคม ๒๕๒๙
๒	นายบุญสัน ดิษฐะ	ประถมศึกษาปีที่ ๔	พนักงานประมง พื้นฐาน	๑๖ สิงหาคม ๒๕๓๔
๓	นายบุสสมะ หลินุ่ม	ประถมศึกษาปีที่ ๗	พนักงานทั่วไป	๑ มิถุนายน ๒๕๓๑
๔	นางสาวจินตนา มณีสงค์	ปวส.(บัญชี)	คนงาน	๑ มิถุนายน ๒๕๓๑ (ช่วยราชการศูนย์ศึกษา การพัฒนาประมงพื้นที่ ลุ่มน้ำปากพนัง เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๙)
๕	นายสุระโชค ตันประดิษฐ์	ประถมศึกษาปีที่ ๗	พนักงานขับรถยนต์	๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๑
๖	นายดิเรก เขตรการณ์	ปวช.(การเกษตร)	พนักงานขับรถยนต์	๑ ตุลาคม ๒๕๓๕
๗	นายอมร หนุรอด	ประถมศึกษาปีที่ ๔	ยาม	๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๑
๘	นายสุวัฒน์ ตันประดิษฐ์	ปวช.	ยาม	๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๑

พนักงานราชการ ๑๖ อัตรา

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	คุณวุฒิ	ตำแหน่ง	งบที่จ้าง
๑	นายยุทธ อำนวย	วท.บ (เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ)	นักวิชาการประมง	ตรวจรับรองฟาร์ม เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด
๒	นางสาวณงนุช สังสัน	วท.บ.(เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ)	เจ้าหน้าที่ประมง	ตรวจรับรองฟาร์ม เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด
๓	นางสาวจิราพร ศรีอาภรณ์	บธ.บ.(การจัดการ ทรัพยากรมนุษย์)	เจ้าหน้าที่ธุรการ	เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำ
๔	นายสอาด สอแหละ	มัธยมศึกษาปีที่ ๖	พนักงานผู้ช่วยประมง	เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำ
๕	นายวรวิช คงชาย	มัธยมศึกษาปีที่ ๓	พนักงานผู้ช่วยประมง	เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำ
๖	นายอัสดา หมาดงะ	มัธยมศึกษาปีที่ ๖	พนักงานผู้ช่วยประมง	เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำ
๗	นางสาวอนุรีย์ หวนโสภา	บธ.บ.(การจัดการทั่วไป)	พนักงานผู้ช่วยประมง	เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำ
๘	นางสาวปราณี หลินุ่ม	ค.บ.(พลศึกษา)	พนักงานผู้ช่วยประมง	เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำ
๙	นายประเวทย์ หยิมะเห็บ	ปวส.(เกษตรศาสตร์)	พนักงานผู้ช่วยประมง	เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำ

พนักงานราชการ ๑๖ อัตรา (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	คุณวุฒิ	ตำแหน่ง	งบที่จ้าง
๑๐	นายสมพล สุโสะ	ปวส.(เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ)	พนักงานผู้ช่วยประมง	เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำ
๑๑	นางสาวจรีรัตน์ แซ่ตัน	ปวส.(เกษตรศาสตร์)	พนักงานผู้ช่วยประมง	เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำ
๑๒	นางพิทยา โตะสมัน	ปวส.(เกษตรศาสตร์)	พนักงานผู้ช่วยประมง	เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำ
๑๓	นายประสิทธิ์ น้อยคดี	ปวส.(เกษตรศาสตร์)	พนักงานผู้ช่วยประมง	เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำ
๑๔	นายอาปิติน สะอิด	ปวส.(เกษตรศาสตร์)	พนักงานผู้ช่วยประมง	เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำ
๑๕	นางอนงค์ เตาวะโต	ศศ.บ (การจัดการทั่วไป)	พนักงานผู้ช่วยประมง	เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำ
๑๖	นางสาวเยาวณี หวันสู	บธ.บ.(บัญชี)	พนักงานผู้ช่วยประมง	เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำ

ลูกจ้างชั่วคราว (งบเงินทุนหมุนเวียนในการผลิตพันธุ์ปลา พันธุ์กุ้ง และพันธุ์สัตว์น้ำอื่นๆ) ๑ อัตรา

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	คุณวุฒิ	ตำแหน่ง	งบที่จ้าง
๑	นายศักรินทร์ สะอาด	มัธยมศึกษาปีที่ ๓	ลูกจ้างชั่วคราว	เงินทุนหมุนเวียนฯ

ข้อมูลสัตว์น้ำประจำหน่วยงาน

เต่ากระอาน

ชื่อไทย: เต่ากระอาน

ชื่อท้องถิ่น: -

ชื่อสามัญ: Southern river terrapin

ชื่อวิทยาศาสตร์: *Batagur affinis*

ลักษณะทั่วไป: เต่ากระอาน เป็นเต่าน้ำจืดกระดองแข็งแรงขนาดใหญ่ มีรูปร่างค่อนข้างกลม สามารถหดหัวเข้ากระดองได้ในแนวตรง หัวมีแผ่นเกล็ดหุ้มอยู่ทั้งด้านบนและด้านข้าง มีสายตาดำและมีหนังตาที่สามารถปิดและเปิดได้ซึ่งช่วยในการป้องกันอันตราย คอสามารถยืดหยุ่นได้ดีสามารถยื่นและหดหัวได้เร็ว คอปกคลุมด้วยหนังบางๆ ปลายจมูกเชิด งอนขึ้น ตาสีขาว เท้าหน้าแผ่นแบนมีพังผืด มีเล็บ ๔ เล็บ ขาสีเทาหรือดำ กระดองหลังเรียบโค้งมนรูปไข่สีเขียวมะกอกอมเทาหรือดำกระดองหลังยาวเต็มที่ ๖๐ เซนติเมตร น้ำหนักเพศผู้เฉลี่ย ๑๔ กิโลกรัม น้ำหนักเพศเมียเฉลี่ย ๒๒ กิโลกรัม ใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่ในน้ำ เพศผู้เล็กกว่าเพศเมีย

ขนาดความยาวสูงสุด (maximum size) : ๖๐ เซนติเมตร

การแพร่กระจาย: พบแพร่กระจายทางภาคใต้ของประเทศไทย อาศัยในแหล่งน้ำจืด และบริเวณปากแม่น้ำ โดยเฉพาะที่คลองละงู อ.ละงู จ.สตูล ปัจจุบันสามารถเพาะพันธุ์ได้ที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล

ที่อยู่อาศัย: ในแหล่งน้ำจืด แต่สามารถอยู่ได้ในแหล่งน้ำกร่อย บริเวณป่าชายเลน และเข้าไปอาศัยในแหล่งน้ำจืดในฤดูผสมพันธุ์ และวางไข่บนหาดทรายน้ำจืด

แหล่งอาศัยในธรรมชาติ ปากคลองน้ำจืดเชื่อมต่อทะเล

อาหารธรรมชาติ: เต่ากระอานจะกินอาหารทั้งในเวลากลางวันและกลางคืนแต่ส่วนใหญ่จะออกหากินในเวลากลางคืน กินทั้งพืชและสัตว์ ใบ หน่อ ผล ของต้นโกงกาง ผลมะเดื่อ ลูกปลา ปู กบ หอย กุ้ง และตัวหนอนในน้ำ เต่าเป็นสัตว์ที่มีฟันเป็นแผ่นคมจึงไม่เคี้ยวอาหารแต่จะกินอาหารโดยวิธีขยอกกลืนเข้าไปที่ละเอียดละน้อยและกินไปเรื่อย ๆ เป็นเวลานาน เต่ากินอาหารจำพวกผักได้มาก จะกินไปและถ่ายไปด้วยตลอดเวลาเต่ากินอาหารได้มากในน้ำที่มีระดับสูงพอท่วมกระดอง แต่จะกินอาหารได้น้อยหรือไม่กินอาหารเลยในที่ที่ไม่มีน้ำหรือที่แห้ง

ฤดูวางไข่: เต่ากระอานจะผสมพันธุ์ระหว่างเดือน สิงหาคม-พฤศจิกายน หลังจากผสมพันธุ์กันแล้วเต่าตัวเมียจะเก็บน้ำเชื้อไว้ภายในเพื่อผสมกับไข่ และจะวางไข่ในเดือนพฤศจิกายน-มกราคม แม่เต่า ๑ แม่จะให้ไข่จำนวน ๘-๓๕ ฟองไข่เต่ากระอานมีลักษณะยาวรี เท่ากันตลอดฟอง คล้ายไข่เป็ด แต่ยาวมากกว่าเล็กน้อย เปลือกไข่บาง ไข่จะมีน้ำหนักประมาณ ๖๐-๗๐ กรัม ความยาวประมาณ ๗๒-๗๖ มิลลิเมตร ความกว้างประมาณ ๓๙-๔๕ มิลลิเมตร ใช้เวลาเพาะฟักเป็นตัว ๙๐-๑๐๐ วัน

อัตราส่วนเพศ: เพศผู้:เพศเมีย, ๘:๑

ลักษณะเพศ: ความแตกต่างระหว่างเพศผู้และเพศเมียของเต่ากระอานพบว่า ตัวเต็มวัยเพศผู้มีขนาดเล็กกว่าเพศเมียหลังโค้งนูนน้อยกว่าเพศเมีย หลังมีลักษณะรี คล้ายรูปไข่ จมูกแหลมกว่าเพศเมีย เพศผู้ที่อยู่ในวัยเจริญพันธุ์มีตาสีดำ ล้อมรอบด้วยวงนอกสีขาว กระดอง ลำคอและส่วนหัว มีสีเทาดำเข้มกว่าตัวเมีย คอยาวกว่าเพศเมีย ในฤดูผสมพันธุ์มีนิสัยดุร้าย ส่วนหัวมีลักษณะแหลมเข็งงอนขึ้นเล็กน้อย หางอ้วนยาวกว่าเพศเมียเพื่อช่วยในการผสมพันธุ์ ระยะห่างระหว่างช่องขั้บถ่ายกับโคนหางมากกว่าเพศเมีย ด้านท้องเพศผู้สีเหลืองครีมแผ่นท้องเรียบเสมอกันตลอดทั้งแผ่นไม่มีรอยบุ๋มตรงกลาง ซึ่งแตกต่างกับเต่าที่ผสมพันธุ์กันบนบกที่มีรอยบุ๋มตรงกลาง กระดองด้านบนมีลายกระดองชัดเจน ส่วนเพศเมีย มีตาสีด้าล้อมรอบด้วยสีน้ำตาล กระดองหลังสีเทาดำ ลักษณะกลมรีมีลายเช่นกัน ท้องสีเหลืองอ่อน แผ่นท้องนูนออกมาข้างนอกเล็กน้อย แผ่นกระดองแต่ละแผ่นไม่มีลวดลายแยกแผ่นกระดอง จึงทำให้ดูเหมือนว่าเป็นแผ่นเดียวกัน เพศเมียตัวเต็มวัยมีน้ำหนักมากกว่าเพศผู้ หลังโค้งมากกว่า จมูกป้าน คอสั้นกว่า ส่วนหางเล็กสั้นกว่าเพศผู้ ระยะห่างระหว่างช่องขั้บถ่ายกับโคนหาง น้อยกว่าเพศผู้ สีของส่วนหัว คอและกระดองหลังเป็นสีเทาอ่อนกว่าเต่าเพศผู้เล็กน้อย นิสัยไม่ดุร้ายเช่นเพศผู้ สัดส่วนความกว้างต่อความยาวของเพศผู้มีอัตราส่วน ๑:๑.๑๑ สัดส่วนความกว้างต่อความยาวของเพศเมียมีอัตราส่วน ๑:๑.๐๑ สำหรับสัดส่วนความกว้างต่อความยาวเพศผู้มีอัตราส่วนยาวกว่าเพศเมีย คือเพศผู้มีลักษณะยาวรีกว่าเพศเมีย ส่วนเพศเมียมีลักษณะป้อมกว่ายาวรีน้อยกว่าเพศผู้

เพศผู้

เพศเมีย

ความลึกไข่: ๘-๓๕ ฟอง

การเพาะเลี้ยง: เต่ากระอานที่โตเต็มวัยมีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๐ ปี เมื่อถึงฤดูผสมพันธุ์ประมาณเดือนสิงหาคม - พฤศจิกายน ของทุกปี เต่าจะเริ่มผสมพันธุ์กันทั้งกลางวันและกลางคืนในระดับน้ำลึกประมาณ ๕๐ เซนติเมตร เต่าตัวผู้จะว่ายน้ำวนรอบ ๆ ตัวเมียที่พร้อมจะผสมพันธุ์และจะเอาปากพ่นน้ำใส่ระดับของปากของตัวเมียอยู่บริเวณผิวน้ำหรือสูงกว่าผิวน้ำเล็กน้อย ประมาณ ๓๐ นาที และจะว่ายน้ำคลอเคลียตัวเมียไปเรื่อย ๆ โดยจะวนรอบ ๆ และจะหายใจเสียงดัง บางครั้งจะเอาหัวชนตามข้างตัวและส่วนกันของตัวเมียแล้วจึงขึ้นคร่อมตัวเมีย โดยใช้ขาหน้าสองข้างจับที่ขอบกระดองด้านหัวแล้ว ใช้ส่วนหัวและลำคอกดบริเวณลำคอของตัวเมีย การผสมพันธุ์จะผสมพันธุ์กันใต้น้ำเนื่องจากน้ำช่วยพยุงตัวในการผสมพันธุ์ หลังจากนั้นตัวผู้จะสอดปลายหางเข้าใต้ช่องเพศของเพศเมียและสอดอวัยวะเข้าผสมพันธุ์ ประมาณ ๑๐-๑๕ นาที หลังจากนั้นจึงแยกออกจากกัน อวัยวะเพศของตัวผู้จะมีลักษณะคล้าย กล้วยปอดแต่แผ่กว้างคล้ายพัด ลักษณะสีเทาดำ ขนาดยาวประมาณ ๘-๑๐ เซนติเมตร กว้างประมาณ ๑๐-๑๕ เซนติเมตร หลังจากผสมพันธุ์เสร็จอวัยวะเพศผู้จึงหดเข้าไปอยู่ในช่องเพศตามเดิม และตัวผู้จะพักอยู่หนึ่ง ๆ ประมาณ ๓๐ นาทีจึงจะเคลื่อนไหว

หลังจากผสมพันธุ์กันแล้วเต่าตัวเมียจะเก็บน้ำเชื้อไว้ภายในเพื่อผสมกับไข่ ตั้งแต่เดือนธันวาคม - กุมภาพันธ์ โดยแม่เต่าจะคลานจากบ่อขึ้นมาบริเวณหาดทรายในเวลากลางคืนและขุดทรายไปรอบ ๆ บ่อ เพื่อสำรวจแหล่งที่เหมาะสมสำหรับการวางไข่ แม่เต่าบางตัวจะขุดทรายแต่ไม่มีการวางไข่หลังจากสำรวจหาดแล้ว แม่เต่าจะเริ่มวางไข่ ตั้งแต่เวลา ๑๙.๐๐ น ถึง เช้ามืด ในช่วงต้นฤดูแม่เต่าจะวางไข่ในช่วงค่ำ แต่เมื่อปลายฤดูแม่เต่าจะวางไข่ตอนเที่ยงคืนถึงเช้า เต่าจะวางไข่ในที่ที่เงียบสงบไม่มีสิ่งรบกวน เมื่อเลือกบริเวณที่วางไข่ได้แล้วแม่เต่าจะใช้ขาสองขาหลังขุดและคุนทรายไปด้านหลังจนถึงระยะที่เหมาะสมประมาณ ๕๐ - ๑๐๐ เซนติเมตร ความกว้างของหลุมประมาณ ๘๐ เซนติเมตร โดยที่ก้นหลุมเต่าจะขุดหลุมขนาดกว้างประมาณ ๒๐ เซนติเมตร ลึกประมาณ ๓๐ เซนติเมตร เพื่อวางไข่ แม่เต่าจะหันส่วนก้นลงหลุมแล้วทำการวางไข่โดยยกกันขึ้นเล็กน้อย จึงปล่อยไข่ออกมาขณะที่วางไข่แม่เต่าจะขับน้ำเมือกออกมาหล่อเลี้ยงเพื่อป้องกันมิให้ไข่แตกด้วย บริเวณส่วนก้นหลุมนี้ลักษณะทรายจะเป็นทรายละเอียดขนาดเล็กเพื่อต้องการให้แน่นเหมาะในการฟักเป็นตัวของลูกเต่า หลังจากนั้นแม่เต่าจะใช้ขาหลังคุยทรายลงกลบหลุมโดยจะค่อย ๆ คุยทรายลงพร้อมกับใช้น้ำอกระแทกไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งมิดปากหลุม ขณะที่แม่เต่าใช้หน้าอกระแทกปากหลุมจะมีเสียงดังไปถึง ๑๐-๒๐ เมตร หลังจากวางไข่เสร็จแม่เต่าจะนอนพักสักครู่ โดยจะไม่คลานลงน้ำทันทีเนื่องจากไม่สามารถจมตัวลงไปในน้ำได้ เมื่อปรับตัวได้แล้วจึงคลานลงน้ำไป จำนวนและปริมาณไข่มีตั้งแต่ ๘-๓๕ ฟอง ขึ้นอยู่กับขนาดของแม่เต่า เวลาที่ใช้ในการวางไข่ทั้งหมดประมาณ ๒-๓ ชั่วโมง

ลักษณะบ่อเพาะพันธุ์เต่ากระอาน

เต่ากระอานในหลุมวางไข่

ไข่เต่ากระอานในหลุมวางไข่

ลูกเต่ากระอานแรกฟัก

การอนุบาล: อนุบาลลูกเต่าที่ฟักออกเป็นตัวในระยะแรก จะมีกระดองค่อนข้างกลมมีความกว้างมากกว่าความยาวกระดอง ลักษณะกระดองนูนเป็นสันแหลม (Keel) ใน ๓ แผ่นแรกแนวกลางตัว ด้านท้องมีเนื้อเยื่อเป็นวงกลมสีเหลืองอ่อนยื่นออกมาอยู่ระหว่างกระดองแผ่นที่ ๓ กับแผ่นที่ ๔ คือถุงไข่แดง ช่วงประมาณ ๓- ๕ วันแรก ลูกเต่าจะไม่กินอาหารเนื่องจากยังมีถุงไข่แดงอยู่ หลังจากนั้นจึงเริ่มให้กินผักบั้ง เมื่อลูกเต่าอายุ ๑ เดือน จึงให้กินเนื้อปลาสดละเอียด กุ้งฝอย และอาหารลูกกบ อาหารที่ให้ ๕-๑๐ เปอร์เซ็นต์ ของน้ำหนักตัวลูกเต่าที่ฟักออกเป็นตัว หลังจากอนุบาลในตู้กระจก ประมาณ ๓ เดือน จึงย้ายลูกเต่ามาอนุบาลต่อบ่อคอนกรีต ๑๐ ตารางเมตร มีทางระบายน้ำเข้า-ออก สะดวก การอนุบาลลูกเต่าจะทำการถ่ายน้ำและทำความสะอาดเศษอาหารที่เหลือทุกวัน เวลา ๘.๓๐- ๙.๐๐ นาฬิกา จากนั้นปล่อยให้พื้นบ่อและลูกเต่าแห้ง (ผึ่งลม) จนเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา จึงเติมน้ำเข้าบ่อ ให้ท่วมลูกเต่า และให้อาหาร

การส่งตัวอย่างเข้าห้องเก็บตัวอย่างอ้างอิง (ถ้ามีกรณาระบุเลขทะเบียนด้วย): -

การเลี้ยง: หลังจากอนุบาลลูกเต่าอายุประมาณ ๑ ปี จึงแยกเต่าไปเลี้ยงในบ่อเลี้ยงโดยใช้บ่อซีเมนต์ ขนาด ๕ x ๑๐ x ๐.๘ เมตร ระดับน้ำลึก ๕๐ เซนติเมตร อัตราการปล่อยประมาณ ๕ ตัว/ตารางเมตร ให้กินผักบุ้งและปลาเป็ดอัตราส่วน ๑:๑ อาหารที่ให้วันละ ๑ มื้อ จะให้ในเวลาตอนเย็นประมาณ ๕ เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว เปลี่ยนถ่ายน้ำวันเว้นวัน เลี้ยงลูกเต่าจนกระทั่งเป็นตัวเต็มวัยเมื่อมีอายุประมาณ ๖-๗ ปี เริ่มแยกเพศได้

การทำการประมงโดยทั่วไป: -

ราคาปลาสด: -

การใช้ประโยชน์: เพื่อการอนุรักษ์

ปลาสร้อยลูกกล้วย (ซ่า)

ชื่อไทย	ปลาสร้อยลูกกล้วย(ซ่า)
ชื่อท้องถิ่น	ปลายอดกล้วย,ปลาสร้อยลูกกล้วย
ชื่อสามัญ	
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Labiobarbus lineatus</i> (Sauvage, ๑๘๗๘)

ลักษณะทั่วไป

ปลาสร้อยลูกกล้วย (ปลาซ่า) เป็นปลาน้ำจืดชนิดหนึ่ง ที่พบเห็นในเมืองไทย มี ๗-๘ ชนิด และมีรูปร่างคล้ายคลึงกัน คือลำตัวด้านข้างกลม ยาว มีครีบหลังเป็นแผงยาวกว่าสกุลอื่นที่มีขนาดใกล้เคียงกัน ครีบท้องและครีบก้นมีสีแดงออกส้ม เหนือครีบก้นมีแต้มเป็นจุดสีดำรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน มีลายดำเป็นเส้นเล็กๆ ประมาณ ๗-๘ เส้น พาดไปตามความยาวของลำตัว และมีจุดดำที่โคนหางอีกจุดหนึ่ง ในอดีตปลาเหล่านี้มีอย่างชุกชุม มักจับกลุ่มอยู่รวมกันเป็นฝูง เมื่อปลาตกใจจะกระโดดขึ้นจากผิวน้ำพร้อมๆ กัน ทำให้เกิดเสียงดังซ่า จึงเรียกชื่อเป็นปลาซ่า ขนาดความยาวลำตัวโดยทั่วไป ๑๒-๓๐ เซนติเมตร

การแพร่กระจายและแหล่งที่อยู่อาศัย

พบทั่วทุกภาคของประเทศไทย บริเวณแม่น้ำ ลำคลอง หนองและบึง อาศัยอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม ทั้งบริเวณที่ลึกและตื้น เป็นปลาชนิดเด่นที่พบแพร่กระจายอยู่ในคลองละงู อำเภอละงู และคลองต่างๆ ในจังหวัดสตูล เป็นตัวบ่งชี้ถึงความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรสัตว์น้ำในระบบนิเวศน์

อาหารและนิสัยการกินอาหาร

เป็นปลากินทั้งพืชและสัตว์เป็นอาหาร (Herbiivorus fish) ได้แก่ พืชน้ำ สาหร่าย แพลงค์ตอนพืช แพลงค์ตอนสัตว์ อินทรีย์สาร สัตว์หน้าดินขนาดเล็ก

ลักษณะการแพร่ขยายพันธุ์

ปลาจะเริ่มวางไข่ในช่วงฤดูฝน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม-ตุลาคมและจะวางไข่มากช่วงบริเวณน้ำหลาก ตัวเมียเมื่อถึงวัยเจริญพันธุ์จะมีท้องอูมเป่ง อวัยวะเพศจะมีสีแดงเรื่อๆ เพศผู้ จะมีลักษณะลำตัวเรียวยาว บริเวณแก้มจะสาก กดท้องเบาจะมีน้ำเชื้อไหลออกมา ปริมาณความดกของไข่ แม่ปลาน้ำหนัก ๑๘๐ กรัม น้ำหนักไข่

๑๐.๒๐ กรัม มีจำนวนไข่ ๑๔,๗๕๒ ฟอง และแม่ปลาน้ำหนัก ๓๐๘ กรัม น้ำหนักไข่ ๑๙.๐๔ กรัม มีจำนวนไข่ ๒๙,๘๗๕ ฟอง ไข่ปลาสร้อยลูกกล้วยเป็นไข่ครึ่งจมนครึ่งลอย มีจำนวน ๒ พู สีเทาอมเหลือง เส้นผ่านศูนย์กลาง ๑.๑ มิลลิเมตร

ลักษณะไข่ปลาสร้อยลูกกล้วย

เพตผู้

เพตเมีย

เปรียบเทียบลักษณะปลาตัวผู้และตัวเมียที่สมบูรณ์เพศ

การเพาะพันธุ์ปลาสร้อยลูกกล้วย

ปลาสร้อยลูกกล้วยที่นำมาเป็นพ่อแม่พันธุ์ ต้องมีอายุ ๑ ปีขึ้นไป คัดเลือกพ่อแม่พันธุ์ที่มีความสมบูรณ์เพศ เพศเมียฉีดด้วยฮอร์โมนสังเคราะห์ (buserelin acetate) ๑๕ ไมโครกรัมต่อกิโลกรัม ร่วมกับยาเสริมฤทธิ์ (domperidone) ๑๐ มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม เพศผู้ฉีดด้วยฮอร์โมนสังเคราะห์ (buserelin acetate) ๕ ไมโครกรัมต่อกิโลกรัม ร่วมกับยาเสริมฤทธิ์ (domperidone) ๑๐ มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม ปลาจะเริ่มวางไข่หลังจากฉีดฮอร์โมนไปแล้ว ๕-๘ ชั่วโมง ไข่จะฟักออกเป็นตัวใช้เวลา ๑๔-๑๕ ชั่วโมง

การอนุบาล

ลูกปลาฟักออกเป็นตัวจนถึงถุงไข่แดงยุบใช้เวลา ๒ วัน หลังจากนั้นให้อาหารไข่แดงบดละเอียด วันละ ๒ ครั้ง เป็นเวลา ๓ วัน วันที่ ๕ จะให้รำละเอียดผสมปลาป่น อัตราส่วน ๑:๑ วันละ ๒ ครั้ง เป็นเวลา ๕๐ วัน จะได้ลูกปลาขนาด ๓-๕ เซนติเมตร การอนุบาลลูกปลาจะใช้บ่อดิน ขนาด ๘๐๐ ตารางเมตร จนถึงขนาด ๑ ไร่ ก่อนปล่อยลูกปลาต้องเตรียมบ่อให้ดีเพื่อกำจัดศัตรูและเพิ่มอาหารของลูกปลาในบ่อ ระดับน้ำ ๓๐-๔๐ เซนติเมตร แล้วค่อยๆ เพิ่มระดับน้ำ จนได้ระดับ ๑ เมตร บ่อขนาด ๑ ไร่ ปล่อยลูกปลาประมาณ ๒๐๐-๓๐๐ ตัว ต่อตารางเมตร

การเลี้ยง

ปลาสร้อยลูกกล้วยสามารถเจริญเติบโตได้ดีในแหล่งน้ำทั่วไป เป็นปลาที่เลี้ยงง่ายกินทั้งพืชและสัตว์ เป็นอาหาร บ่อเลี้ยงควรเป็นบ่อขนาด ๔๐๐ ตารางเมตร จนถึงขนาด ๑ ไร่ ความลึกของน้ำควรให้ลึกกว่า ๑ เมตรขึ้นไป ใช้เลี้ยงลูกปลาที่มีขนาดความยาว ๕-๗ เซนติเมตร ในอัตราส่วน ๓-๔ ตัวต่อตารางเมตร หรือ ๔,๐๐๐ ตัวต่อไร่ ให้อาหารวันละ ๒ ครั้ง เช้า-เย็น ในอัตรา ๓-๔ เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัวปลา

การทำการประมง

ชาวประมงจะใช้ข่าย ขนาดตา ๓-๕ เซนติเมตร ทำการประมงในช่วงฤดูฝน โดยเฉพาะช่วงน้ำหลาก ปลาจะขึ้นมาผสมพันธุ์ จึงจับได้จำนวนมาก จำหน่ายกิโลกรัมละ ๘๐-๑๐๐ บาท

การใช้ประโยชน์ เป็นปลาพื้นเมืองที่นิยมบริโภค โดยนำมาแกงคั่ว ทอด และทำปลาต้ม

ผลการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗

๑. งานธุรการ พัสดุ และการเงิน บัญชี
๒. กิจกรรม เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำ
๓. กิจกรรม ตรวจสอบและรับรองคุณภาพสินค้าประมง
๔. งานเงินทุนหมุนเวียนในการผลิตพันธุ์ปลา พันธุ์กุ้งและพันธุ์สัตว์น้ำอื่น ๆ
๕. กิจกรรมพัฒนาการเพาะเลี้ยงและปรับปรุงพันธุ์ (งานวิจัยประมงน้ำจืด)
๖. โครงการยกระดับมาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงปลานิลเพื่อการส่งออก
๗. โครงการเกษตรกรปราดเปรื่อง Smart Farmer
๘. โครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

งานธุรการ

๑. งานสารบรรณ

บริหารเกี่ยวกับงานธุรการ รับ-ส่งหนังสือ ร่างและโต้ตอบหนังสือต่าง ๆ เก็บรวบรวมหนังสือเอกสารของทางราชการ ประมวลรายงานต่าง ๆ ส่งกรมประมง และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ควบคุมแฟ้มต่าง ๆ คั่นและติดตามหนังสือราชการ ตรวจสอบการลงเวลาปฏิบัติงาน รวมทั้ง ขาด สาย ลาป่วย ลาพักผ่อนประจำปี ของข้าราชการและลูกจ้างประจำ ดูแลปรับปรุงบำรุงรักษาทรัพย์สินของทางราชการ จัดทำรายงานบัญชีวัสดุ-ครุภัณฑ์ รายงานประจำปี รายงานผลการปฏิบัติงาน พิมพ์หนังสือราชการ ออกคำสั่งศูนย์ฯ การลงทะเบียนรับ-ส่งหนังสือราชการ ดังนี้

ลำดับที่	รายการ	จำนวน (ฉบับ)
๑	ลงทะเบียนรับหนังสือ	๒,๐๓๖
๒	ลงทะเบียนส่งหนังสือ	๖๑๓
๓	ออกคำสั่งศูนย์	๑๓

๒. งานพัสดุ

ลำดับที่	รายการ	จำนวน (ฉบับ)
๑	สั่งซื้อวัสดุ	๓๑๑
๒	สั่งจ้าง	๕๐

๓. งานการเงินและการบัญชี

ปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ศูนย์ฯ ได้ดำเนินการในด้าน การตรวจสอบใบสำคัญ การเบิกจ่ายเงิน การจัดทำบัญชีและรายงานผลทั้งเงินงบประมาณ เงินนอกงบประมาณ และงบกลาง ในระบบ GFMS โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. ใบสั่งซื้อ/จ้าง/เช่า (บส ๐๑)	จำนวน	๔๙ ฉบับ
๒. รายการบันทึกการจ่ายเงิน (ขจ ๐๕)	จำนวน	๓๘๘ ฉบับ
๓. รายการขอเบิกเงินในงบประมาณ (ขบ ๐๑)	จำนวน	๔๙ ฉบับ
๔. รายการขอเบิกเงินในงบประมาณ (ขบ ๐๒)	จำนวน	๓๐๖ ฉบับ
๕. รายการขอเบิกเงินนอกงบประมาณ (ขบ ๐๓)	จำนวน	๓๓ ฉบับ
๖. ใบจัดเก็บรายได้ (นส ๐๑)	จำนวน	๓๘ ฉบับ

ศูนย์ฯ ได้รับเงินงบประมาณและได้เบิกจ่ายงบประมาณตามแผนงาน/งาน/โครงการต่างๆ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ตามรายละเอียดดังนี้

ผลการใช้จ่ายเงินของงาน/โครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๗

ลำดับ ที่	งาน/โครงการ	ได้รับอนุมัติ	กันไว้ เบิก	จ่าย	คงเหลือ	ร้อยละ
๑	แผนงาน อนุรักษ์และจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ ผลผลิตการจัดการให้เกิดผลผลิตสัตว์น้ำใน แหล่งน้ำธรรมชาติ กิจกรรม เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำ					
	๑.๑ เงินเดือนและค่าจ้าง	๒,๐๖๑,๙๑๕.๐๐	-	๒,๐๖๑,๙๑๕.๐๐	๐.๐๐	๑๐๐.๐๐
	๑.๒ ค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ	๑,๗๗๓,๐๐๐.๐๐	-	๑,๗๗๒,๙๒๙.๒๕	๗๐.๗๕	๑๐๐.๐๐
	๑.๓ ค่าสาธารณูปโภค	๑๓๖,๐๐๐.๐๐	-	๑๓๖,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐	๑๐๐.๐๐
	รวม	๓,๙๗๐,๙๑๕.๐๐	๐.๐๐	๓,๙๗๐,๘๔๔.๒๕	๗๐.๐๐	๑๐๐.๐๐
๒	แผนงาน ส่งเสริมสินค้าด้านการเกษตร และอุตสาหกรรมอาหาร ผลผลิต พัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรสู่ มาตรฐาน กิจกรรม ตรวจสอบและรับรองคุณภาพ สินค้าประมง					
	๒.๑ เงินเดือนและค่าจ้าง	๓๗๗,๗๖๐.๐๐	-	๓๗๗,๗๖๐.๐๐	๐.๐๐	๑๐๐.๐
	๒.๒ ค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ	๑๕๐,๕๐๐.๐๐	-	๑๕๐,๔๙๕.๖๐	๔.๔๐	๑๐๐.๐
	๒.๓ ค่าสาธารณูปโภค	๑๗๗,๐๐๐.๐๐	-	๑๗๗,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐	๑๐๐.๐
	รวม	๗๐๕,๒๖๐.๐๐	๐.๐๐	๗๐๕,๒๕๕.๖๐	๔.๔๐	๙๙.๘๔
๓	แผนงาน เงินทุนหมุนเวียนในการผลิตพันธุ์ ปลา พันธุ์กุ้งและพันธุ์สัตว์น้ำอื่น ๆ					
	๓.๑ เงินเดือนและค่าจ้าง	๑๐๙,๐๘๐.๐๐	-	๑๐๘,๐๓๗.๐๐	๑,๐๔๓.๐๐	๙๙.๐๕
	๓.๒ ค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุค่า สาธารณูปโภค	๑๓๖,๐๐๐.๐๐	-	๘๗,๙๕๒.๐๔	๔๘,๑๔๗.๙๖	๖๔.๖๓
	รวม	๒๔๕,๐๘๐.๐๐	๐.๐๐	๑๙๕,๙๘๙.๐๔	๔๙,๑๙๐.๙๖	๗๙.๙๔
๔	แผนงาน ส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิต และสร้างมูลค่าภาคการเกษตร ผลผลิต พัฒนาเกษตรกรปราดแปรรูป กิจกรรม พัฒนาเกษตรกรสู่ Smart Farmer					
	๔.๑ ค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ	๔๓,๐๐๐.๐๐	-	๔๒,๙๖๓.๘๘	๓๖.๐๐	๙๙.๙๒
	๔.๒ ค่าสาธารณูปโภค	-	-	-	-	-
	รวม	๔๓,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐	๔๒,๙๖๓.๘๘	๓๖.๐๐	๙๙.๙๒

ผลการใช้จ่ายเงินของงาน/โครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๗ (ต่อ)

ลำดับ ที่	งาน/โครงการ	ได้รับอนุมัติ	กันไว้ เบิก	จ่าย	คงเหลือ	ร้อยละ
๕	แผนงาน ปรับโครงสร้างภาคการเกษตร ผลผลิตการผลิตสินค้าเกษตรได้มาตรฐาน กิจกรรม ยกระดับมาตรฐานฟาร์ม เพาะเลี้ยงปลานิลเพื่อการส่งออก					
๕.๑	ค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ	๒๔๘,๐๐๐.๐๐	-	๒๔๗,๙๗๔.๐๐	๒๖.๐๐	๙๙.๙๙
๕.๒	ค่าสาธารณูปโภค	-	-	-	-	-
รวม		๒๔๘,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐	๒๔๗,๙๗๔.๐๐	๒๖.๐๐	๙๙.๙๙

แผนและผลการปฏิบัติงานแยกตามงาน/โครงการ/กิจกรรม

งาน/โครงการ/กิจกรรม	หน่วยวัด	แผนการ ปฏิบัติงาน	ผลการ ปฏิบัติงาน	ร้อยละ
๑. การจัดการให้เกิดผลผลิตสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ				
- ผลิตพันธุ์สัตว์น้ำจืด				
๑. กุ้งก้ามกราม	ตัว	๙,๐๐๐,๐๐๐	๙,๐๒๐,๐๐๐	๑๐๐.๒๓
๒. ปลานิล	ตัว	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๑๐,๐๐๐	๑๐๐.๔๐
๓. ปลาดุกอุย	ตัว	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๑๐๐.๐๐
๔. ปลาดุกเพียนขาว	ตัว	๒,๖๔๐,๐๐๐	๒,๖๕๐,๐๐๐	๑๐๐.๓๘
๕. ปลาเยี่ยงเทศ	ตัว	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๔,๐๐๐	๑๐๒.๐
๖. ปลาบ้า	ตัว	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๕,๐๐๐	๑๐๑.๖๗
๗. ปลาไน	ตัว	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๕,๐๐๐	๑๐๕.๐
๘. กบนา	ตัว	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๑๐๐.๐
๙. เต่าน้ำจืด (เต่ากระฮาน)	ตัว	-	๔๐๙	๑๐๐.๐
- ปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ				
๑. กุ้งก้ามกราม	ตัว	๙,๐๐๐,๐๐๐	๙,๐๒๐,๐๐๐	๑๐๐.๒๓
๒. ปลานิล	ตัว	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๑๐,๐๐๐	๑๐๐.๔๐
๓. ปลาดุกอุย	ตัว	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๑๐๐.๐๐
๔. ปลาดุกเพียนขาว	ตัว	๒,๖๔๐,๐๐๐	๒,๖๕๐,๐๐๐	๑๐๐.๓๘
๕. ปลาเยี่ยงเทศ	ตัว	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๔,๐๐๐	๑๐๒.๐
๖. ปลาบ้า	ตัว	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๕,๐๐๐	๑๐๑.๖๗
๗. ปลาไน	ตัว	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๕,๐๐๐	๑๐๕.๐
๘. กบนา	ตัว	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๑๐๐.๐
๙. เต่าน้ำจืด (เต่ากระฮาน)		-	๔๐๙	๑๐๐.๐
๒. ตรวจสอบและรับรองคุณภาพสินค้าประมง				
- จำนวนฟาร์มที่เข้าตรวจประเมินมาตรฐาน	ราย	๒๐๔	๒๐๔	๑๐๐.๐๐
- ตรวจติดตามฟาร์มปี ๕๖	ราย	๒๐	๒๐	๑๐๐.๐๐
- ตรวจสอบสารตกค้างในปัจจัยการผลิต	ตัวอย่าง	๓๐๖	๓๐๖	๑๐๐.๐๐
- ตรวจสอบสารตกค้างในเนื้อสัตว์น้ำ	ตัวอย่าง	๙๔	๙๔	๑๐๐.๐๐
- ตรวจสอบรับรองฟาร์ม	ฟาร์ม	๑๗๘	๑๗๘	๑๐๐.๐๐

กิจกรรม เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำ

กิจกรรมเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำ เป็นงานหนึ่งในผลผลิตการจัดการให้เกิดผลผลิตสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ เป็นการผลิตพันธุ์สัตว์น้ำเพื่อนำไปปล่อยในแหล่งน้ำสาธารณะซึ่งเป็นภาระกิจหลักของศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำจืดชนิดต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ให้เพียงพอกับความต้องการของราษฎร
๒. เพื่อให้ราษฎรในพื้นที่มีรายได้เสริมและอาหารโปรตีนบริโภค
๓. เพื่อสนับสนุนพันธุ์ปลาให้กับส่วนราชการที่สนใจและให้บริการทางวิชาการแก่เกษตรกรเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด

ผลการปฏิบัติงานปี ๒๕๕๗

ชนิดพันธุ์สัตว์น้ำ	ปี ๒๕๕๗		หมายเหตุ
	แผนการปฏิบัติงาน (ตัว)	ผลการปฏิบัติงาน (ตัว)	
กุ้งก้ามกราม	๙,๐๐๐,๐๐๐	๙,๐๒๐,๐๐๐	๑๐๐.๒๓
ปลานิล	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๑๐,๐๐๐	๑๐๐.๔๐
ปลาดุกอุย	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๑๐๐.๐๐
ปลาดุกเพียนขาว	๒,๖๔๐,๐๐๐	๒,๖๕๐,๐๐๐	๑๐๐.๓๘
ปลายี่สกเทศ	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๔,๐๐๐	๑๐๒.๐๐
ปลาบ้า	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๕,๐๐๐	๑๐๑.๖๗
ปลาไน	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๕,๐๐๐	๑๐๕.๐๐
กบนา	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๑๐๐.๐๐
เต้าน้ำจืด	๔๐๙	๔๐๙	๑๐๐.๐๐
รวม	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๕๔,๔๐๙	๑๐๐.๓๗

ภาพกิจกรรม เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำ ปังบประมาณ ๒๕๕๗

กิจกรรมปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ เนื่องในเนื่องในโอกาสเฉลิมพระชนมพรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๖

ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล ร่วมกับหน่วยงานกรมประมงในจังหวัดสตูล อำเภอทุ่งหว้า องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา ภาครัฐภาคเอกชน ประชาชน นักเรียนนักศึกษา จัดกิจกรรมปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำเฉลิมพระเกียรติฯ โดยปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำจืด จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ ตัว ณ แหล่งน้ำสาธารณะบ้านผัง ๑๑ ม.๔ ต.นิคมพัฒนา อ.มะนัง จ.สตูล ท่านรองผู้ว่าราชการจังหวัดสตูล นายประยูร รัตนเสนีย์ เป็นประธานในพิธี

กิจกรรมปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำเนื่องในโอกาสเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ

วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๗

ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล ร่วมกับหน่วยงานกรมประมงในจังหวัดสตูล อำเภอควนโดน องค์การบริหารส่วนตำบลควนสตอ ภาครัฐภาคเอกชน ประชาชน นักเรียนนักศึกษา จัดกิจกรรมปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำเฉลิมพระเกียรติฯ โดยปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำจืด จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ ตัว ณ คลองชลประทาน ม.๗ ต.ควนสตอ อ.ควนโดน จ.สตูล ท่านผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เขตที่ ๘ นายสมปอง อินทร์ทอง เป็นประธานในพิธีร่วมกับ ท่านรองผู้ว่าราชการจังหวัดสตูล นายวีรนนท์ เพ็งจันทร์

กิจกรรมปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ เนื่องในโอกาสวันประมงแห่งชาติ
วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๗

ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล ร่วมกับหน่วยงานกรมประมงในจังหวัดสตูล อำเภอเมือง องค์การบริหารส่วนตำบลฉลุง ภาครัฐภาคเอกชน ประชาชน นักเรียนนักศึกษา จัดกิจกรรมปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำเนื่องในวันประมงแห่งชาติ โดยปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำจืด จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ ตัว ณ แหล่งน้ำสาธารณะ ม.๘ ต.ฉลุง อ.เมือง จ.สตูล โดยมีท่านรองผู้ว่าราชการจังหวัดสตูล นายวีรนนท์ เพ็งจันทร์ เป็นประธานในพิธี

มอบพันธุ์ปลาให้กับเกษตรกรและส่วนราชการต่างๆ ปล่อยแหล่งน้ำธรรมชาติ

กิจกรรม ตรวจสอบและรับรองคุณภาพสินค้าประมง

หลักการและเหตุผล

ในปัจจุบันผู้นำเข้าสินค้าเกษตรได้ใช้เรื่องความปลอดภัยด้านอาหาร (Food Safety) เป็นข้อต่อรองทางการค้า เช่น ในเรื่องของคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่ปลอดจากสารเคมีตกค้าง การเลี้ยงที่ถูกสุขอนามัย ฯลฯ ซึ่งจะทำให้ความเข้มข้นยิ่งขึ้น ดังนั้นการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง กอปรกับตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ รัฐบาลได้ประกาศให้เป็นปีแห่งความปลอดภัยด้านอาหาร (Food Safety Year) กรมประมงจึงมีมาตรการในการพัฒนาระบบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ ปราศจากยาปฏิชีวนะในกลุ่มคลอแรมฟินิคอล และไนโตรฟูรานส์ตกค้าง อีกทั้งฟาร์มจะต้องมีระบบการเพาะเลี้ยงที่ถูกสุขอนามัย โดยกรมประมงจะทำการตรวจและรับรองฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เป็นไปตามมาตรฐานขั้นปลอดภัย (Safety Level) และฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เป็นไปตามมาตรฐานการปฏิบัติทางประมงที่ดี (GAP)

วัตถุประสงค์

๑. ให้เกษตรกรที่เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ และทราบถึงเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่ทันสมัยในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดตามมาตรฐานขั้นปลอดภัย (Safety Level) และมาตรฐานการปฏิบัติทางประมงที่ดี (GAP)

๒. ให้เกษตรกรที่เข้ารับการฝึกอบรมได้มีการรวมกลุ่มแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ ตลอดจนร่วมมือกันแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่จะเกิดขึ้นในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดตามมาตรฐานขั้นปลอดภัย (Safety Level) และมาตรฐานการปฏิบัติทางประมงที่ดี (GAP)

ผลการดำเนินการ

๑. จำนวนฟาร์มที่เข้าตรวจประเมินมาตรฐาน ๒๐๔ ฟาร์ม
๒. รับรองฟาร์มมาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดมาตรฐานขั้นปลอดภัย จำนวน ๑๘๑ ฟาร์ม
 - ฟาร์มเดิมที่ต่ออายุ จำนวน ๑๓๗ ฟาร์ม
 - ฟาร์ม safety level จำนวน ๑ ฟาร์ม
 - ฟาร์มใหม่ จำนวน ๔๓ ฟาร์ม
 - ฟาร์ม GAP จำนวน ๓๗ ฟาร์ม
 - ฟาร์ม safety level จำนวน ๒๖ ฟาร์ม
๓. ตรวจติดตามฟาร์มปี ๒๕๕๕ จำนวน ๒๐ ฟาร์ม
 - ฟาร์ม safety level จำนวน ๒๐ ฟาร์ม
๔. ตรวจสอบสารตกค้างในปัจจัยการผลิตจากแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จำนวน ๓๐๖ ตัวอย่าง
๕. ตรวจสอบสารตกค้างในเนื้อสัตว์น้ำ จำนวน ๑๑๒ ตัวอย่าง

ภาพกิจกรรมการตรวจรับรองมาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
ปีงบประมาณ ๒๕๕๗

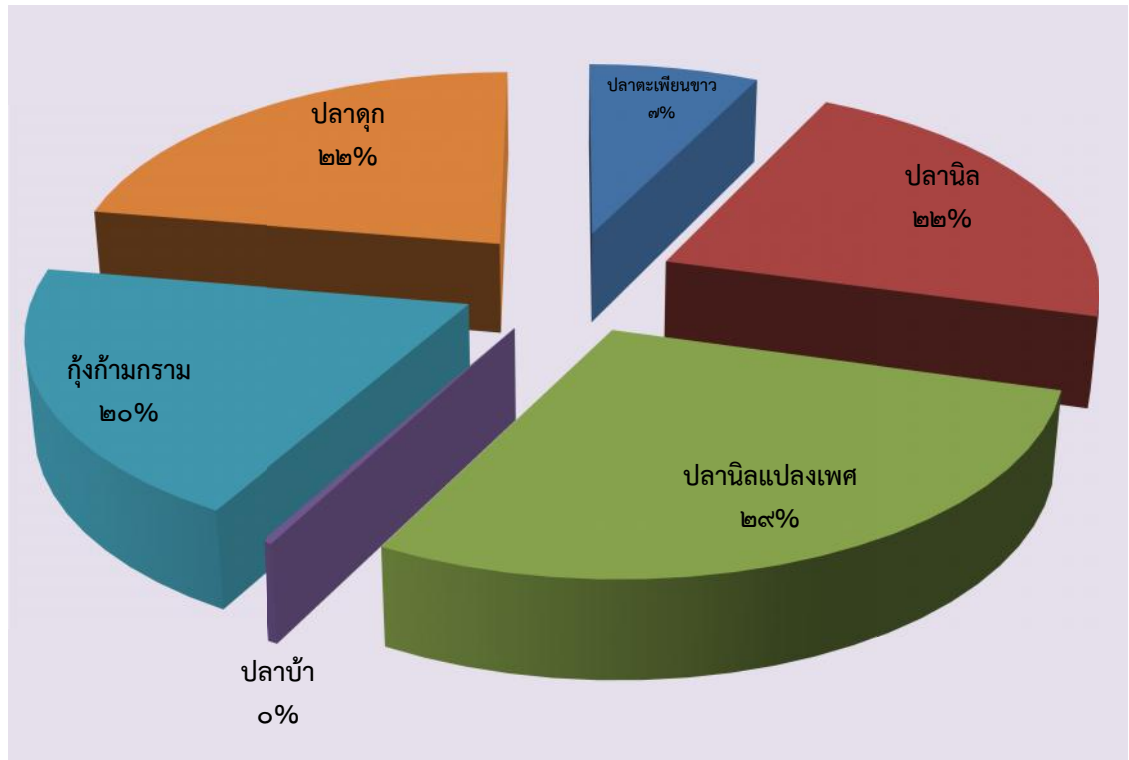
งานเงินทุนหมุนเวียนในการผลิตพันธุ์สัตว์น้ำเพื่อจำหน่ายแก่เกษตรกร

งานเงินทุนหมุนเวียนเป็นกิจกรรมที่กรมประมงได้จัดสรรเงินนอกงบประมาณให้กับหน่วยงานย่อยของกรมฯ ที่มีหน้าที่ในการผลิตพันธุ์สัตว์น้ำ เพื่อผลิตพันธุ์สัตว์น้ำจำหน่ายแก่เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำโดยทั่วไป ทั้งนี้เพื่อให้เกษตรกรมีแหล่งซื้อพันธุ์สัตว์น้ำที่มีคุณภาพในราคาที่เหมาะสม อีกทั้งเป็นการควบคุมราคาลูกพันธุ์สัตว์น้ำของฟาร์มเอกชนและเพื่อสนับสนุนให้เกษตรกรประกอบอาชีพในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อบริโภคในครัวเรือนหรือจำหน่ายเป็นรายได้ ซึ่งศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูลได้ทำการผลิตพันธุ์สัตว์น้ำจืดที่มีความเหมาะสมต่อการเลี้ยงในพื้นที่และเป็นที่ต้องการของเกษตรกร

ผลการปฏิบัติงานปี ๒๕๕๗

ชนิด	ขนาด (ซม)	ราคาตัวละ (สตางค์)	จำนวน (ตัว)	จำนวนเงิน (บาท)
ปลาตะเพียนขาว	๒-๓	๑๐	๔๕,๕๕๐	๕,๐๕๐.๐๐
ปลาตะเพียนขาว	๓-๕	๒๐	๖๑,๐๐๐	๑๒,๒๐๐.๐๐
ปลานิล	๒-๓	๑๐	๒๔๑,๙๐๐	๒๕,๐๐๐.๐๐
ปลานิล	๓-๕	๒๐	๗๙,๐๐๐	๑๕,๐๐๐.๐๐
ปลานิลแปลงเพศ	๒-๓	๓๐	๓๑๙,๐๐๐	๙๕,๗๐๐.๐๐
ปลานิลแปลงเพศ	๓-๕	๕๐	๙๕,๐๐๐	๔๗,๕๐๐.๐๐
ปลาบ้า	๓-๕	๒๐	๕,๐๐๐	๑,๐๐๐.๐๐
กึ่งก้ามกราม	๑.๕	๒๐	๒๘๖,๐๐๐	๕๗,๒๐๐.๐๐
ปลาดุก	๑-๒	๑๐	๑๓๒,๐๐๐	๑๓,๒๐๐.๐๐
ปลาดุก	๒-๓	๒๐	๑๐๒,๐๐๐	๒๐,๔๐๐.๐๐
ปลาดุก	๓-๕	๔๐	๙๑,๐๐๐	๓๖,๔๐๐.๐๐
รวม			๑,๔๕๗,๔๕๐	๓๓๖,๒๕๐.๐๐

แผนภูมิแสดงการจำหน่ายพันธุ์สัตว์น้ำงานเงินทุนหมุนเวียน

กิจกรรมวิจัยพัฒนาการประมง

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูลไม่มีแผนการดำเนินงานโครงการวิจัย
งานวิจัยของศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล

ชื่อโครงการ	ผู้ดำเนินการวิจัย	ปีที่ทำการวิจัย	เอกสาร วิชาการ/ เอกสารเผยแพร่
๑. เตาและตะพานน้ำ	บุญช่วย เชาว์ทวี	๒๕๒๘	
๒. การศึกษาเบื้องต้นการวางไข่เตากระอาน	กำธร แดงละอูน	๒๕๒๙	
๓. การเพาะพันธุ์เตากระอานในบ่อหาดเทียมและหาดธรรมชาติ	บุญช่วย เชาว์ทวี และคณะ	๒๕๒๙	
๔. การศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับเพาะพันธุ์เตากระอาน	พิสมัย เฟ่งพิศ และคณะ	๒๕๒๙	
๕. การศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้วิตามินอีเพื่อเพิ่มความดกของไข่เตาและอัตราการรอดของลูกเตากระอาน	สุวิมล สิริธัญวงศ์ และคณะ	๒๕๓๓	
๖. การทดลองฟักไข่เตากระอานในกล่องโฟม	สุวิมล สิริธัญวงศ์ และคณะ	๒๕๓๓	
๗. การทดลองเตากระอานโดยใช้อาหารต่างกัน	สุวิมล สิริธัญวงศ์ และคณะ	๒๕๓๓	
๘. ผลของวิตามินรวมและแคลเซียมฟอสเฟตที่มีต่ออัตราการเจริญเติบโตและอัตราการรอดตายของเตากระอานและเตากระเรียน	ประโยชน์ แก้วสาสน์, อนันต์ สิริธัญวงศ์, ช่อทิพย์ จรุงศักดิ์	๒๕๓๕	ที่ ๘/๒๕๓๕
๙. การอนุบาลลูกปลาตูหนาในถังไฟเบอร์ด้วยอาหารต่างชนิดกัน	อนันต์ สิริธัญวงศ์	๒๕๓๗	ที่ ๑๔/๒๕๓๗
๑๐. ผลของวิตามินรวมและโคแคลเซียมฟอสเฟตที่มีต่ออัตราการเจริญเติบโตและอัตราการรอดตายของตะพานน้ำพันธุ์ไต้หวัน	ประโยชน์ แก้วสาสน์, วรณนัท หิรัญชูหะ, กำธร จรุงศักดิ์, ช่อทิพย์ จรุงศักดิ์	๒๕๔๐	ที่ ๙/๒๕๓๕
๑๑. การอนุบาลลูกเตากระอานในบ่อคอนกรีตโดยใช้อาหารต่างชนิดกัน	ไชยวัฒน์ รัตนดาตาส, วรณนัท หิรัญชูหะ, กำธร จรุงศักดิ์, ช่อทิพย์ จรุงศักดิ์	เม.ย. ๔๐-ก.ย. ๔๐	ที่ ๒๓/๒๕๔๑
๑๒. การอนุบาลลูกปลาตูหนาในบ่อคอนกรีตโดยใช้อาหารต่างชนิดกัน	วรณนัท หิรัญชูหะ, ไชยวัฒน์ รัตนดาตาส, กำธร จรุงศักดิ์, ช่อทิพย์ จรุงศักดิ์	๒๕๔๑	ที่ ๑๓/๒๕๔๑
๑๓. ผลของวิตามินอีที่มีต่ออัตราการวางไข่และคุณภาพของไข่ของเตากระอาน	ไชยวัฒน์ รัตนดาตาส, วรณนัท หิรัญชูหะ, กำธร จรุงศักดิ์, ช่อทิพย์ จรุงศักดิ์	๒๕๔๑ ๒๕๔๒	ที่ ๑๘/๒๕๔๔ ที่ ๑๙/๒๕๔๖
๑๔. การศึกษาชีววิทยา และการเพาะพันธุ์เตาลายตีนเป็ด (เตากระเรียน)	วรณนัท หิรัญชูหะ, ไชยวัฒน์ รัตนดาตาส		

งานวิจัยของศูนย์ฯ (ต่อ)

ชื่อโครงการ	ผู้ดำเนินการวิจัย	ปีที่ทำการวิจัย	เอกสารวิชาการ/ เอกสารเผยแพร่
๑๕. การศึกษาชีววิทยา และการเพาะพันธุ์เต่าลายตีนเป็ด (เต่ากระเรียน)	วรรณนัท หิรัญสุขหะ , ไชยวัฒน์ รัตนดาตาศ	๒๕๔๒	ที่ ๑๘/๒๕๔๔ ที่ ๑๙/๒๕๔๖
๑๖. การศึกษาอัตราการเจริญเติบโตของเต่ากระอาน (ต่อเนื่องปี ๒๕๔๒-๒๕๔๔)	ไชยวัฒน์ รัตนดาตาศ, วรรณนัท หิรัญสุขหะ ศุภวัฒน์ โกมลมาลย์, เสาวคนธ์ รุ่งเรือง	ธ.ค.๔๑- ม.ค.๔๒	ที่ ๒/๒๕๔๗
๑๗. การศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับการเพาะพันธุ์เต่าหวาย	วรรณนัท หิรัญสุขหะ, ไชยวัฒน์ รัตนดาตาศ , กำธร จรูญศักดิ์ , เสาวคนธ์ รุ่งเรือง	๒๕๔๒	ที่ ๖/๒๕๔๕
๑๘. พฤติกรรมการวางไข่และเพาะฟักไข่เต่ากระอาน	สุวิณา บานเย็น, วรรณนัท หิรัญสุขหะ	๒๕๔๓	ที่ ๗/๒๕๔๕
๑๙. ชลชีววิทยาและทรัพยากรประมงในคลองละงู	สุวิณา บานเย็น, เสาวคนธ์ รุ่งเรือง กำธร จรูญศักดิ์	๒๕๔๓	ที่ ๒๕/๒๕๔๕
๒๐. ความต้องการโปรตีนในอาหารของเต่ากระอาน	วรรณนัท หิรัญสุขหะ, สุวิณา บานเย็น เสาวคนธ์ รุ่งเรือง,	๒๕๔๔	เอกสารเผยแพร่ ๑/๒๕๔๗
๒๑. ความชุกชุม การแพร่กระจาย และการกินอาหารของปลาตูลนาในจังหวัดสตูล	เสาวคนธ์ รุ่งเรือง, สุวรรณดี ขวัญเมือง	ก.ค.๔๔- ก.ย.๔๔	ที่ ๗๓/๒๕๔๗
๒๒. ความต้องการโปรตีนของปลาตูลนา	เสาวคนธ์ รุ่งเรือง, ขอทิพย์ จรูญศักดิ์	ม.ค.๔๔- ก.ย.๔๕	เอกสารเผยแพร่ ๒/๒๕๔๗
๒๓. ชีววิทยาบางประการของเต่ากระอาน	วรรณนัท หิรัญสุขหะ, สุวิณา บานเย็น เสาวคนธ์ รุ่งเรือง	ก.ย.๔๔- ต.ค.๔๕	ที่ ๘๓/๒๕๔๗
๒๔. ชีววิทยาบางประการของเต่าลายตีนเป็ด	สุวรรณดี ขวัญเมือง, เสาวคนธ์ รุ่งเรือง	ก.ย.๔๕- ต.ค.๔๕	ที่ ๗๒/๒๕๔๗
๒๕. ชีววิทยาบางประการและการเพาะพันธุ์เต่าเหลือ้ง	เสาวคนธ์ รุ่งเรือง พนิดา แก้วฤทธิ์	ก.ย. ๔๘- ต.ค.๔๙	ที่ ๘๘/๒๕๕๑
๒๖. ชีววิทยาบางประการ และการเพาะพันธุ์เต่าหับ	เสาวคนธ์ รุ่งเรือง, วรรณนัท หิรัญสุขหะ, วิฑารณ์ เจริญตน	ม.ค.๔๘- ก.ค.๕๑	ที่ ๑๓/๒๕๕๔
๒๗. ความหลากหลาย ความชุกชุมและการแพร่กระจายของแพลงก์ตอนในแม่น้ำปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช	เสาวคนธ์ รุ่งเรือง	ต.ค.๕๓- ก.ย.๕๕	กำลังดำเนินการ

โครงการยกระดับมาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงปลานิลเพื่อการส่งออก

โครงการยกระดับมาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงปลานิลเพื่อการส่งออก

ปัจจุบันประเทศไทยสามารถส่งสินค้าและผลิตภัณฑ์ปลานิลไปยังตลาดโลก นำรายได้เข้าสู่ประเทศเป็นจำนวนมากแต่เกษตรกรผู้เลี้ยงปลานิลในประเทศไทยส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจด้านมาตรฐานการปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี (GAP) ซึ่งเป็นมาตรฐานสากลที่ประเทศผู้นำเข้ากำหนดเป็นเงื่อนไขสำคัญในการซื้อสินค้าปลานิล

ดังนั้นจึงมีความจำเป็นในการส่งเสริมให้ความรู้แก่เกษตรกร ด้านมาตรฐานการปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี (GAP) รวมถึงการสนับสนุนให้เกษตรกรมีการรวมตัวให้มีการจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อแบ่งปันความรู้ด้านเทคนิคการเลี้ยงปลานิล มีอำนาจการต่อรองราคา เช่น ด้านปัจจัยการผลิต ด้านการตลาด เป็นต้น จะช่วยให้เกษตรกรมีผลกำไรสูงขึ้นจากการประกอบอาชีพ โดยนำเกษตรกร และกลุ่มเกษตรกร เข้าร่วมอบรม ศึกษาดูงานจากเกษตรกรที่มีการดำเนินการประสบผลสำเร็จ

เป้าหมายของศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล ปีงบประมาณ ๒๕๕๗

กิจกรรมที่ ๑. การเพิ่มผลผลิต

๑.๑ เปรียบเทียบผลการเลี้ยงปลาแปลงเพศแบบการใช้วัคซีน

๑.๒ พัฒนาศูนย์กระจายลูกพันธุ์ปลานิลคุณภาพ

- สำรวจและคัดเลือกฟาร์มเพาะอนุบาลปลานิลเพื่อเป็นศูนย์ผลิตพันธุ์ปลาประจำหมู่บ้าน ๑ แห่ง
- จัดอบรมเรื่องการผลิตปลานิลแปลงเพศที่มีคุณภาพ แก่เจ้าหน้าที่ และฟาร์มอนุบาลที่ได้รับการคัดเลือกและผู้สนใจ ๑ ครั้ง

- จัดศึกษาดูงานฟาร์มเพาะอนุบาลลูกปลานิล ๑ ครั้ง

๑.๓ จัดตั้งหรือพัฒนากลุ่มวิสาหกิจชุมชน

- คัดเลือกเกษตรกรที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการจัดตั้งหรือพัฒนากลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงปลานิลสุวิสาหกิจชุมชน ๔ กลุ่ม

- จัดอบรม การพัฒนากลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงปลานิล ๑ ครั้ง

กิจกรรมที่ ๒. การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตให้ได้มาตรฐาน

๒.๑ การพัฒนาความรู้ แก่เกษตรกรผู้เลี้ยงปลานิลด้าน Good Aquaculture (GAP) หรือ Safety Level (SL) แก่เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงปลานิล

- ประสานสำนักงานประมงจังหวัดเรื่องรายชื่อเกษตรกรที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาความรู้ด้าน Good Aquaculture (GAP) หรือ Safety Level (SL) จำนวน ๒๔ ราย

- สนับสนุนความรู้ด้าน Good Aquaculture (GAP) หรือ Safety Level (SL) ตามความต้องการของเกษตรกร จำนวน ๒๔ ราย

- จัดศึกษาดูงานให้เกษตรกรที่ได้รับการคัดเลือก ๑ ครั้ง

กิจกรรมที่ ๓. การพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสาร

๓.๑ สำรวจราคาปลานิลและสถานการณ์การเลี้ยง

- รายงานผลการสำรวจข้อมูล ราคาปลานิล สถานการณ์การเลี้ยง จำนวน ๑๒ ครั้ง

๓.๒ สํารวจข้อมูลเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงปลานิล

- สํารวจข้อมูลเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงปลานิล จำนวน ๘๐ ราย

๓.๓ ศึกษาองค์ความรู้ฟาร์มตัวอย่างการเพิ่มประสิทธิภาพ เพื่อถ่ายทอดสู่เกษตรกร

- คัดเลือกฟาร์มตัวอย่างที่มีการดำเนินการเพิ่มประสิทธิภาพในพื้นที่ จำนวน ๑ ฟาร์ม
- จัดทำวีดิทัศน์ขั้นตอนการเพิ่มประสิทธิภาพของฟาร์มที่คัดเลือก ๑ เรื่อง

๓.๔ ประเมินพื้นที่การเลี้ยงปลานิล

- รายงานผลการประเมินพื้นที่การเลี้ยงปลานิลจำนวน ๑ ครั้ง

๓.๕ การสำรวจแหล่งเพาะพันธุ์ปลานิล

- จัดส่งรายชื่อแหล่งผลิตและจำหน่ายลูกพันธุ์ปลานิลในพื้นที่ จำนวน ๑ ครั้ง
- รายงานผลการสำรวจปริมาณการผลิต และจำหน่ายลูกพันธุ์ปลานิลของแหล่งเพาะพันธุ์ปลานิล จำนวน ๑๒ ครั้ง

ผลการปฏิบัติงานกิจกรรม

โครงการยกระดับมาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงปลานิลเพื่อการส่งออก

๑. กิจกรรมการเพิ่มผลผลิต

๑.๑ เปรียบเทียบผลการ เลี้ยงปลาแปลงเพศแบบใช้วัคซีนกับไม่ใช้วัคซีน (ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล ไม่ได้ดำเนินการ)

๑.๒ พัฒนาศูนย์กระจายลูกพันธุ์ปลานิลคุณภาพ

๑.๒.๑ สํารวจและคัดเลือกฟาร์มเพาะอนุบาลปลานิลเพื่อเป็นศูนย์ผลิตพันธุ์ปลาประจำหมู่บ้าน

ชื่อฟาร์ม ควนกาหลงพันธุ์ปลา

ชื่อ - นามสกุล นางอรรฉิกา พิเล่

ที่ตั้งฟาร์ม เลขที่ ๓๓๑ หมู่ ๓ ตำบล ควนกาหลง อำเภอกวนกาหลง จังหวัดสตูล

เลขทะเบียนฟาร์ม ๙๑๐๑๐๓๔๕๔๙

แหล่งลูกพันธุ์ ศูนย์พันธุ์กรรมชุมพร ฟาร์มเอกชน

ราคาลูกพันธุ์ตัวละ ๔๐ - ๖๐ สตางค์

อัตราการปล่อย ๒๑ - ๓๑ ตัวต่อลูกบาศก์เมตร

ขนาดจับจำหน่าย ๓๐ - ๓๕ ตัว/กิโลกรัม

ราคาตัวละ ๓.๕๐ บาท - ๔ บาท

ระยะเวลาการอนุบาล ๔๕ - ๖๐ วัน

อัตราการรอด ๗๕ เปอร์เซ็นต์

อัตราการผลิต ๓๐๐,๐๐๐ ตัวต่อปี

๑.๒.๒ จัดอบรมเรื่องการผลิตปลานิลแปลงเพศที่มีคุณภาพ แก่เจ้าหน้าที่ และฟาร์มอนุบาลที่ได้รับการคัดเลือกและผู้สนใจ

สถานที่จัดอบรม ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล โดยมีเนื้อหาการอบรมดังนี้

การบรรยายเรื่อง มาตรฐานฟาร์มเพาะพันธุ์ปลานิล

- การบรรยายเรื่อง การผลิตปลานิลที่มีคุณภาพ

- การบรรยายเรื่อง โรคและการป้องกันโรคปลานิล

๑.๒.๓ จัดศึกษาดูงานฟาร์มเพาะอนุบาลลูกพันธุ์ปลานิล จังหวัดสุราษฎร์ธานี

- ศึกษาดูงานการผลิตปลานิลแปลงเพศ ฟาร์มนายเล็ก แซ่ตั้ง
- ศึกษาดูงานกลุ่มผู้เลี้ยงปลานิลบ้านบางพต

๑.๓ จัดตั้งหรือพัฒนากลุ่มวิสาหกิจชุมชน

๑.๓.๑ คัดเลือกเกษตรกรที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการจัดตั้งหรือพัฒนากลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงปลานิลสู่

วิสาหกิจชุมชน ๔ กลุ่ม

๑. กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงปลานิลปลอดสารพิษคลองละงู มีสมาชิกกลุ่ม ๘ ราย
๒. กลุ่มเลี้ยงปลากระชังน้ำจืดและส่งเสริมการเกษตรบ้านในใส มีสมาชิกกลุ่ม ๒๑ ราย
๓. กลุ่มปลานิลสู่อาเซียน มีสมาชิกกลุ่ม ๑๓ ราย
๔. กลุ่มเลี้ยงปลาน้ำจืดคลองละงู มีสมาชิกกลุ่ม ๑๕ ราย

๑.๓.๒ จัดอบรม การพัฒนากลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงปลานิล ๑ ครั้ง
สถานที่จัดอบรม ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล โดยมีเนื้อหาการอบรมดังนี้

๑. การบรรยายเรื่อง การจัดตั้งและพัฒนากลุ่มวิสาหกิจชุมชน
๒. บรรยายเรื่อง เทคนิคการเลี้ยงปลานิลในกระชังที่มีคุณภาพ
๓. การบรรยายเรื่อง โรคและการป้องกันโรคปลานิล
๔. การบรรยายเรื่อง มาตรฐานฟาร์มเลี้ยงปลานิล

กิจกรรมที่ ๒. การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตให้ได้มาตรฐาน

๒.๑ การพัฒนาความรู้ แก่เกษตรกรผู้เลี้ยงปลานิลด้าน Good Aquaculture (GAP) หรือ Safety Level (SL)
แก่เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงปลานิล

- ประสานสำนักงานประมงจังหวัดเรื่องรายชื่อเกษตรกรที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาความรู้ด้าน Good Aquaculture (GAP) หรือ Safety Level (SL) จำนวน ๒๔ ราย
- สนับสนุนความรู้ด้าน Good Aquaculture (GAP) หรือ Safety Level (SL) ตามความต้องการของเกษตรกร จำนวน ๒๔ ราย

เนื้อหาการสนับสนุนความรู้ Good Aquaculture (GAP) หรือ Safety Level (SL)

๑. สถานที่

- มีการขึ้นทะเบียนฟาร์มอย่างถูกต้อง
- ควรอยู่ในแหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำที่เหมาะสมต่อการเลี้ยงสัตว์น้ำห่างจากแหล่งกำเนิดมลพิษ
- การคมนาคมสะดวกและมีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน
- อยู่ในบริเวณที่ได้รับอนุญาต
- ไม่ปิดกั้นการไหลของน้ำ

๒. การจัดการทั่วไป

- ปฏิบัติการตามคู่มือการเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชังของกรมประมง หรือวิธีการอื่นๆ ที่ถูกต้อง ตามหลักวิชาการ
- มีแผนที่แสดงแหล่งที่ตั้งและแผนผังฟาร์ม
- การเลี้ยงต้องดำเนินการอย่างถูกสุขลักษณะ

๓. ปัจจัยการผลิต

- ต้องใช้ปัจจัยการผลิต เช่น อาหาร วิตามิน ที่ขึ้นทะเบียนกับทางราชการและไม่หมดอายุ
- ปัจจัยการผลิตต้องปลอดภัยจากการปนเปื้อนของยาและสารต้องห้ามในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามประกาศทางราชการ
- การผลิตอาหารสำหรับสัตว์น้ำต้องมีกระบวนการที่ถูกสุขอนามัยและปลอดภัยต่อสัตว์น้ำและผู้บริโภค
- มีการจัดเก็บปัจจัยการผลิตอย่างถูกสุขลักษณะ

๔. การจัดการดูแลสุขภาพสัตว์น้ำ

- มีการเฝ้าระวังดูแลสุขภาพสัตว์น้ำที่เลี้ยงอย่างสม่ำเสมอ เมื่อสัตว์น้ำมีอาการผิดปกติให้รีบการดำเนินการแก้ไขอย่างเหมาะสม
- ในกรณีที่สัตว์น้ำป่วย จำเป็นต้องใช้ยาและสารเคมี ให้ใช้ยาและสารเคมีที่ขึ้นทะเบียนถูกต้องและปฏิบัติตามฉลากอย่างเคร่งครัด
- ไม่ใช้ยาและสารเคมีต้องห้ามตามประกาศทางราชการ
- เมื่อสัตว์น้ำป่วยหรือมีโรคระบาด ต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบและมีวิธีการจัดการซากและน้ำทิ้งที่เหมาะสม

๕. สุขลักษณะฟาร์ม

- มีห้องสุขาที่ถูกสุขลักษณะ
- ไม่ทิ้งขยะหรือสิ่งปฏิกูลบริเวณฟาร์ม ควรนำไปทิ้งทำลายอย่างถูกต้อง
- ทำความสะอาด อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ต่างๆ ให้สะอาด และจัดให้เป็นระเบียบอยู่เสมอ

๖. การเก็บเกี่ยวและการขนส่ง

- วางแผนเก็บเกี่ยวผลผลิตตามความต้องการของตลาดและมีหนังสือกำกับการจำหน่ายพันธุ์สัตว์น้ำและลูกพันธุ์สัตว์น้ำ
- มีการจัดการและดูแลรักษาสัตว์น้ำอย่างถูกสุขลักษณะ ระหว่างการเก็บเกี่ยวและการขนส่งเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ และปลอดภัยต่อผู้บริโภค
- ผลผลิตสัตว์น้ำที่เก็บเกี่ยวต้องไม่มียาหรือสารเคมีตกค้างเกินมาตรฐานกำหนด

๗. การเก็บข้อมูล

- มีบันทึกการจัดการเลี้ยง การให้อาหาร การตรวจสอบสุขภาพการใช้อาหารและสารเคมีสม่ำเสมอ และบันทึกข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน

- จัดศึกษาดูงานให้แก่เกษตรกรที่ได้รับการคัดเลือก ๑ ครั้ง

สถานที่ ฟาร์มนายพันวิลี ลีลาพิทักษ์ ตำบลทุ่งนุ้ย อำเภอกวนกาหลง จังหวัดสตูล และ ฟาร์มนายนรากร แซ่อาหลี ตำบลละงู อำเภอละงู จังหวัดสตูล โดยมีเนื้อหาการอบรมดังนี้

๑. การบรรยายเรื่อง มาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงปลา
๒. การบรรยายเรื่อง การเลี้ยงปลาน้ำจืดในบ่อดิน และศึกษาดูงานฟาร์มเลี้ยงปลาในบ่อดินมาตรฐาน GAP
๓. การบรรยายเรื่อง การเลี้ยงปลานิลในกระชัง และศึกษาดูงานฟาร์มเลี้ยงปลานิลในกระชังมาตรฐาน GAP

กิจกรรมที่ ๓ การพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสาร

๓.๑ สำรวจราคาปลานิลและสถานการณ์การเลี้ยง

- รายงานผลการสำรวจข้อมูล ราคาปลานิล สถานการณ์การเลี้ยง จำนวน ๑๒ ครั้ง

ราคาปลานิลขนาดใหญ่ น้ำหนัก ๗๐๐ - ๑,๐๐๐ กรัม

ราคาต่ำสุดกิโลกรัมละ ๖๕ บาท

ราคาสูงสุดกิโลกรัมละ ๘๐ บาท

ราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ ๗๒.๕ บาท

หมายเหตุ เกษตรกรจำหน่ายปลานิลขนาดใหญ่ น้ำหนัก ๗๐๐ - ๑,๐๐๐ กรัม เพียงขนาดเดียว

๓.๒ สำรวจข้อมูลเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงปลานิล

- สำรวจข้อมูลเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงปลานิล จำนวน ๘๐ ราย

๓.๓ ศึกษาองค์ความรู้ฟาร์มตัวอย่างการเพิ่มประสิทธิภาพ เพื่อถ่ายทอดสู่เกษตรกร

- คัดเลือกฟาร์มตัวอย่างที่มีการดำเนินการเพิ่มประสิทธิภาพในพื้นที่ จำนวน ๑ ฟาร์ม

ชื่อฟาร์ม นรากรฟาร์ม

ชื่อ - นามสกุล นายนรากร แซ่อาหลี อายุ ๔๔ ปี

ที่ตั้งฟาร์ม หมู่ที่ ๖ ตำบลละงู อำเภอละงู จังหวัดสตูล

เลขทะเบียนฟาร์ม ๙๑๐๑๐๓๓๗๖๓

จำนวนกระชังทั้งหมด ๖๐ กระชัง

ขนาดกระชัง ๓x๓x๒ (กว้างxยาวxลึก) จำนวน ๔๘ กระชัง

ขนาดกระชัง ๔x๔x๒ (กว้างxยาวxลึก) จำนวน ๑๒ กระชัง

- จัดทำวิธีทัศน์ขั้นตอนการเพิ่มประสิทธิภาพของฟาร์มที่คัดเลือก ๑ เรื่อง คือ เรื่องการเพิ่มประสิทธิภาพการเลี้ยงปลานิลในกระชังที่คลองละงู จังหวัดสตูล โดยมีวิธีทัศน์ดังนี้

ปลานิล จัดเป็นปลาน้ำจืดที่นิยมบริโภคกันอย่างแพร่หลาย ทำให้ในปัจจุบัน เกษตรกรจึงหันมาเลี้ยงปลานิลกันมากขึ้น เนื่องจาก เลี้ยงง่าย โตเร็ว และราคาดี สำหรับในจังหวัดสตูล แหล่งเลี้ยงปลานิลที่สำคัญคือ ที่อำเภอละงู โดยเกษตรกรจะเลี้ยงปลานิลในกระชังที่คลองละงู

คลองละงู ต้นน้ำเกิดจากทิวเขาในเขตจังหวัดตรังต่อกับจังหวัดสตูล มีความยาวประมาณ ๖๐ กิโลเมตร ผ่านพื้นที่ อำเภอมะนัง อำเภอละงู และไหลลงสู่ทะเล ที่บ้านปากบารา

จากการสำรวจพื้นที่เลี้ยงปลานิลในกระชังเชิงพาณิชย์ของเกษตรกรในจังหวัดสตูลซึ่งเลี้ยงในคลองละงู มีเกษตรกรรวม ๘๕ ราย จำนวน ๔๐๐ กระชัง ชนิดสัตว์น้ำที่เลี้ยงส่วนใหญ่เป็น ปลานิลและปลาตะปิม

เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นผู้เลี้ยงรายย่อย เลี้ยงปลานิลเป็นอาชีพเสริม มีความรู้ด้านการเลี้ยงและการจัดการฟาร์มไม่มากเท่าที่ควร รวมทั้ง การเลี้ยงในคลองละงูก็ไม่สามารถจัดการกับสภาพแวดล้อม และปัญหาอุทกภัยที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งได้ ทำให้การเลี้ยงปลานิลของเกษตรกรส่วนใหญ่มีอัตราการดต่ำ

เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเลี้ยงปลานิลของเกษตรกร ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล จึงได้คัดเลือกเกษตรกรเพื่อเป็นตัวอย่างในการเพิ่มประสิทธิภาพการเลี้ยงปลานิล โดยจะเน้นปรับปรุงและพัฒนาวิธีการบริหารจัดการฟาร์มให้มีประสิทธิภาพในทุกขั้นตอน

ข้อมูลเกษตรกรที่คัดเลือก

นายนรากร แซ่อาหลี มีที่ตั้งฟาร์มอยู่ที่ หมู่ ๑๕ ตำบลละงู อำเภอละงู จังหวัดสตูล เป็นเกษตรกรที่เลี้ยงปลานิลและปลาตะปิม ที่ได้รับมาตรฐานฟาร์ม GAP มีกระชังเลี้ยงปลาขนาด ๓ x ๓ x ๒ เมตร จำนวน ๖๐ กระชัง เป็นเกษตรกรที่มีอาชีพการเลี้ยงปลาเป็นอาชีพหลัก มีการพัฒนาบริหารจัดการฟาร์มที่ดี และจำหน่ายผลผลิตปลาที่เลี้ยงแก่ผู้บริโภคเองโดยไม่ผ่านพ่อค้าคนกลาง เพื่อแก้ปัญหาด้านการตลาด ทำให้ประสบความสำเร็จในการเลี้ยงปลานิลเป็นอย่างดี โดยมีการบริหารจัดการฟาร์ม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตดังต่อไปนี้

๑. การเลือกทำเลที่ตั้งกระชัง

เลือกในบริเวณที่คลองมีความกว้างมาก ระดับน้ำต่ำสุดไม่น้อยกว่า ๒ เมตร มีการไหลเวียนของน้ำดี และไม่ได้รับผลกระทบจากความเค็มของน้ำทะเล

๒. การสร้างกระชัง เตรียมกระชัง

มีการเลือกใช้วัสดุที่มีความเหมาะสมต่อสภาพแวดล้อม โดยโครงกระชังเลือกใช้ไม้เนื่องจากทนต่อกระแสน้ำได้ดีกว่าเหล็ก ท่อนกระชังเลือกใช้ถังพลาสติก ขนาด ๒๐๐ ลิตร กระชังใช้วอนไวนิลลอนขนาดช่องตา ๒.๕ เซนติเมตร

๓. การคัดเลือกพันธุ์ปลา

พันธุ์ปลาที่จะนำมาเลี้ยงจะมีการคัดเลือกแหล่งที่มา และสายพันธุ์ที่ดี มาจากฟาร์มเอกชนที่มีความน่าเชื่อถือและมีการขึ้นทะเบียนฟาร์มหรือได้รับการรับรองมาตรฐานจากกรมประมง สายพันธุ์ปลาที่เลี้ยงเป็นปลานิลจิตรลดา ๓ และ ปลาหีบทิพย์

๔. การวางแผนการเลี้ยงและการลงลูกปลา

การวางแผนการเลี้ยง เนื่องจากจำหน่ายปลาเองในตลาดจึงวางแผนให้สามารถมีปลานิลจำหน่ายทุกวัน การลงลูกปลา โดยทั่วไปจะมีอัตราการปล่อย ๕๕ ตัว ต่อ ตารางเมตร แต่ในช่วงที่สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมเช่นในฤดูน้ำหลาก หรือฤดูแล้ง จะลดปริมาณการเลี้ยงลง โดยการลดความหนาแน่นของปลาในกระชังลง เหลือ ๔๔ ตัว ต่อตารางเมตร

๕. อาหารและการให้อาหาร

- การคัดเลือกอาหาร เลือกใช้อาหารสำเร็จรูปสำหรับปลาดุก เนื่องจากมีโปรตีนสูง ปลาโตเร็ว โดยจะเลือกยี่ห้อที่มีการขึ้นทะเบียนกับกรมประมง มีฉลากแสดงอย่างถูกต้อง

- เทคนิคการให้อาหาร

การให้อาหารจะให้ในปริมาณที่ปลากินจนอิ่ม วันละ ๒ ครั้ง ปรับเปลี่ยนเบอร์อาหารตามขนาดของปลา และสังเกตการกินอาหารของปลาตลอดการเลี้ยง เพื่อปรับปริมาณอาหารให้เหมาะสม

๖. การจัดการระหว่างการเลี้ยง

- การคัดขนาดระหว่างการเลี้ยง

มีความสำคัญมาก ถือเป็นขั้นตอนหนึ่ง ที่ทำให้การเลี้ยงมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องจากทำให้ปลาแต่ละกระชังมีขนาดใกล้เคียงกัน มีการกินอาหารที่เหมือนกัน มีอัตราการเจริญเติบโตที่เท่ากัน โดยจะคัดขนาดปลาทุก ๒ เดือน ตลอดระยะเวลาการเลี้ยง

๗. การป้องกันและรักษาโรค

เนื่องจากการเลี้ยงปลาในกระชังมีสภาพแวดล้อมแบบเปิด ทำให้การรักษาโรคจะทำได้ยาก ดังนั้นจึงเน้นวิธีการป้องกัน โดยการจัดการฟาร์มที่ดีในด้านต่างๆ จะทำให้ปลาแข็งแรง มีภูมิต้านทานต่อโรคต่างๆ ได้ดี ทำให้เพิ่มอัตราการรอดตายของปลาได้มากขึ้น และในกรณีที่ปลาเป็นโรคแบคทีเรีย จะไม่ใช่ยารักษาแต่จะใช้วิธีการ ลดหรืองดอาหาร หรือหากมีปรสิตเช่น ปลิงใส จะใช้สารส้มละลายน้ำแช่ปลา ในอัตราสารส้ม ๒๐๐ กรัม ต่อน้ำ ๕๐ ลิตร แช่นาน ๒ นาที ซึ่งเป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน ที่ทดลองใช้และได้ผลดี

๘. ระยะเวลาในการเลี้ยง

ใช้ระยะเวลาในการเลี้ยงประมาณ ๕ - ๖ เดือน จะได้ปลาขนาด ๐.๗ - ๑ กิโลกรัม ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของลูกปลาเมื่อเริ่มเลี้ยง

๙. การจับปลาและการวางแผนการจับ

การจับปลา จะคัดเลือกปลาที่ได้ขนาดตามที่ตลาดต้องการ และส่งเป็นปลามีชีวิต ซึ่งจะมียารักษาสูงกว่าปลาตาย การวางแผนการจับจะขึ้นอยู่กับความต้องการของลูกค้า

๑๐. การจัดการกระชังหลังการจับปลา

หลังจากที่จับปลาหมดแล้วจะยกกระชังขึ้นมาตากแดดไว้ประมาณ 1 สัปดาห์ แล้วเคาะทำความสะอาด และซ่อมแซมส่วนที่ชำรุด

๑๑. ปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาและอุปสรรคของการเลี้ยงปลานิลในคลองละงู ส่วนใหญ่จะมาจากปัญหาอุทกภัย และสภาพแวดล้อมที่ไม่สามารถควบคุมได้ นอกจากนี้ ในบางช่วงจะมีปัญหาด้านราคา ทำให้การเลี้ยงไม่ได้กำไรเท่าที่ควร

จะเห็นได้ว่าการที่จะเพิ่มประสิทธิภาพการเลี้ยงปลานิลนั้น การจัดการฟาร์มที่ดีในทุกขั้นตอน เป็นวิธีการที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะสามารถจัดการกับทุกปัจจัย ที่มีความเกี่ยวข้องของการผลิตปลานิลที่มีคุณภาพ ดังนั้นการจัดการฟาร์มที่ดีจะส่งผลให้ การประกอบอาชีพการเลี้ยงปลานิลประสบความสำเร็จ

ภาพวีดิทัศน์การเพิ่มประสิทธิภาพการเลี้ยงปลานิล

๓.๔ ประเมินพื้นที่การเลี้ยงปลานิล

- รายงานผลการประเมินพื้นที่การเลี้ยงปลานิลจำนวน ๑ ครั้ง

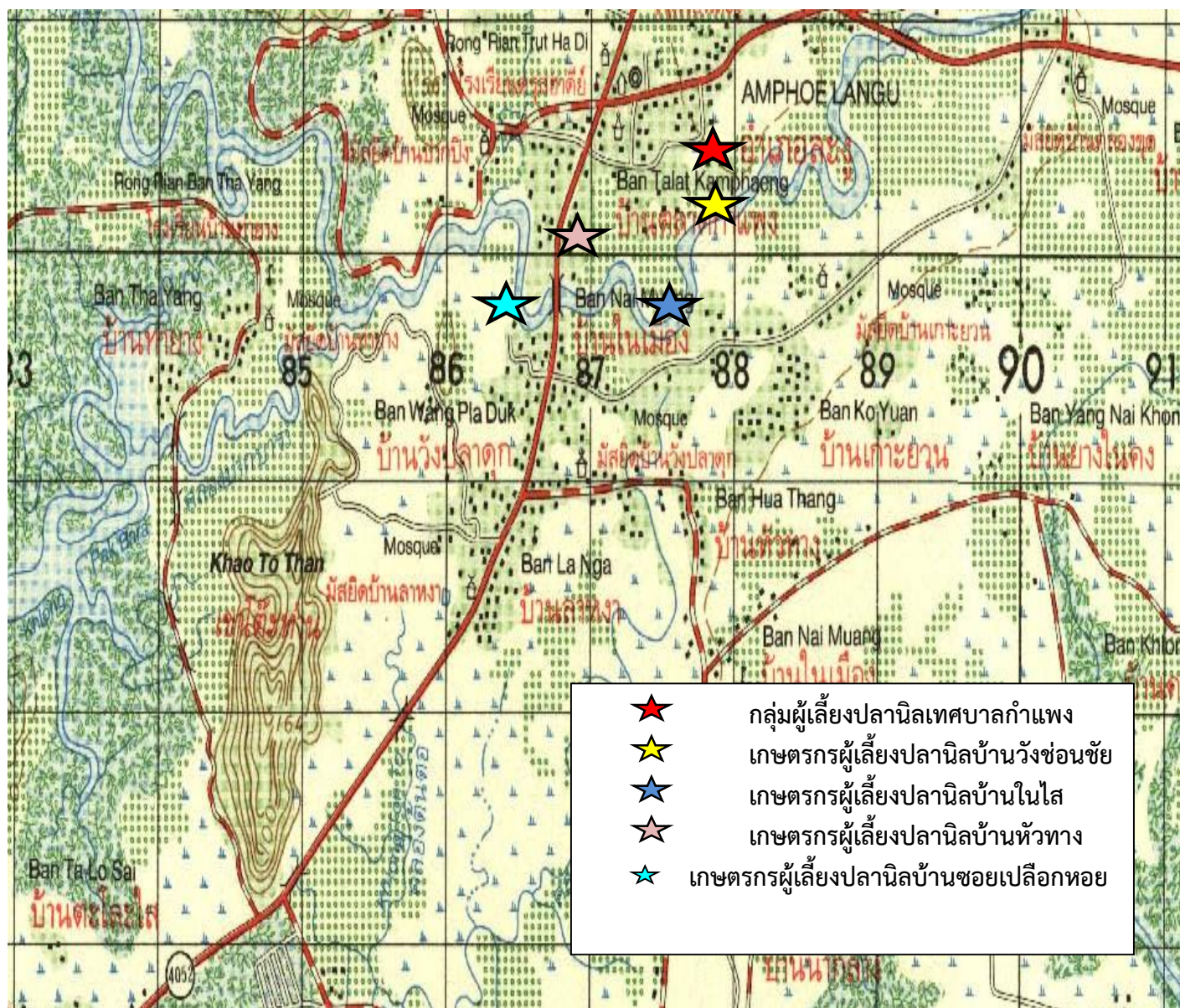
อำเภอละงู

พื้นที่รวมทั้งหมด ๘๒.๖๕๕๘ ไร่

ในบ่อดิน พื้นที่เลี้ยง ๔๑.๕๗๑๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๒๙ เปอร์เซนต์

พื้นที่เลี้ยงในกระชัง ๓.๑๗๑๔ คิดเป็นร้อยละ ๓.๘๓ เปอร์เซนต์

แผนที่การเลี้ยงปลานิลอำเภอ

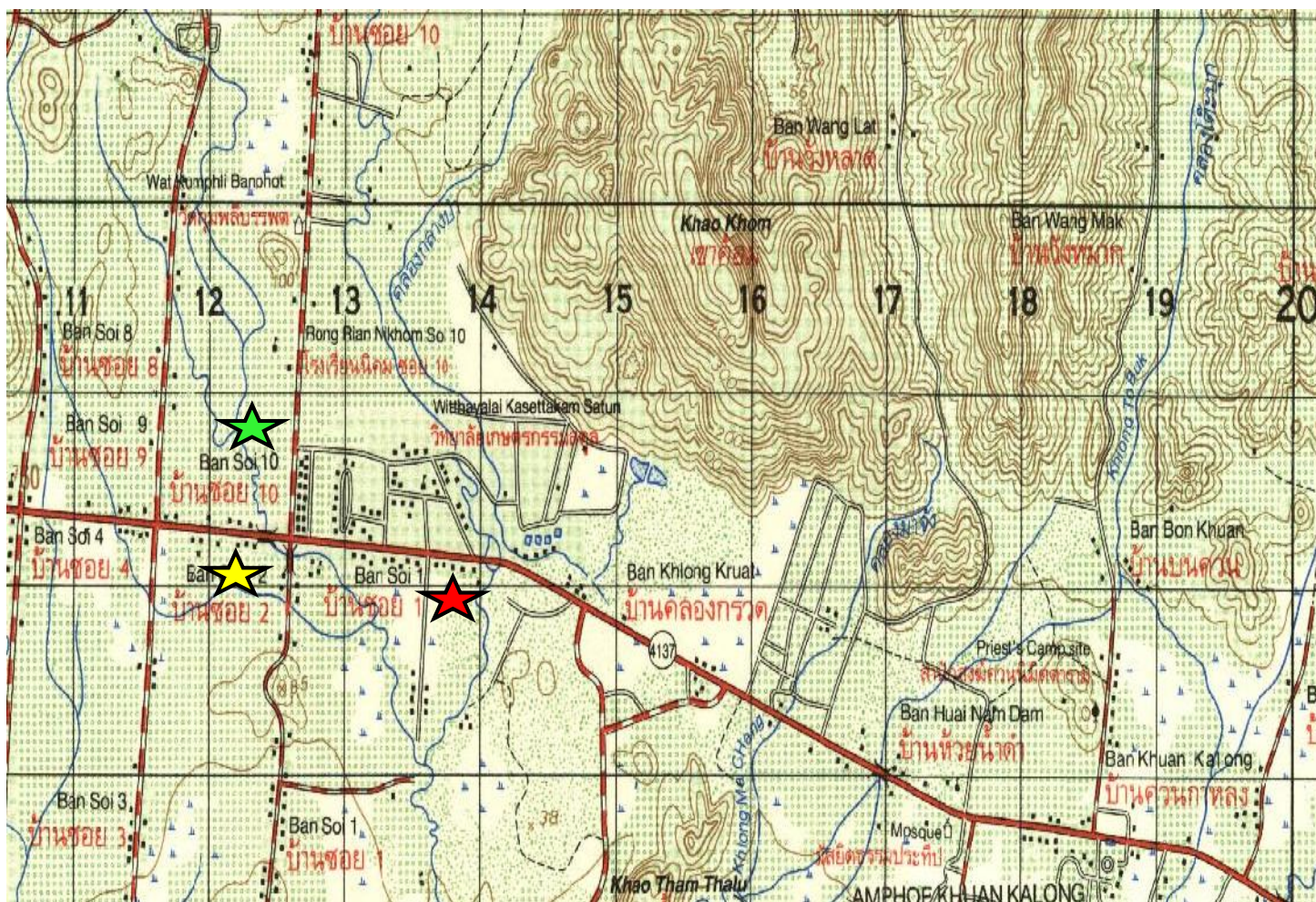

อำเภอควนกาหลง

พื้นที่รวมทั้งหมด ๖๖.๑๑๕๙ ไร่

ในบ่อดิน พื้นที่เลี้ยง ๓๐.๒๒๐๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๗๑๐ เปอร์เซนต์

พื้นที่เลี้ยงในกระชัง ๐.๖๘๕๗ คิดเป็นร้อยละ ๑.๐๓๗ เปอร์เซนต์

	เกษตรกรผู้เลี้ยงปลาใน	1
	เกษตรกรผู้เลี้ยงปลา	2
	เกษตรกรผู้เลี้ยงปลา	10

๓.๕ การสำรวจแหล่งเพาะพันธุ์ปลานิล

- จัดส่งรายชื่อแหล่งผลิตและจำหน่ายลูกพันธุ์ปลานิลในพื้นที่ จำนวน ๑ ครั้ง

ชื่อฟาร์ม ควบกาหลงพันธุ์ปลา

ชื่อ - นามสกุล นางอันธิกา พิเล่

ที่ตั้งฟาร์ม เลขที่ ๓๓๑ หมู่ ๓ ตำบล ควบกาหลง อำเภอ ควบกาหลง จังหวัดสตูล

เลขทะเบียนฟาร์ม ๙๑๐๑๐๓๔๕๔๙

แหล่งลูกพันธุ์ ศูนย์พันธุ์กรรมชุมพร ฟาร์มเอกชน

ราคาลูกพันธุ์ตัวละ ๔๐ - ๖๐ สตางค์

อัตราการปล่อย ๒๑ - ๓๑ ตัวต่อลูกบาศก์เมตร

ขนาดจับจำหน่าย ๓๐ - ๓๕ ตัว/กิโลกรัม

ราคาตัวละ ๓.๕๐ บาท - ๔ บาท

ระยะเวลาการอนุบาล ๔๕ - ๖๐ วัน

อัตราการอด ๗๕ เปอร์เซ็นต์

อัตราการผลิต ๓๐๐,๐๐๐ ตัวต่อปี

- รายงานผลการสำรวจปริมาณการผลิต และจำหน่ายลูกพันธุ์ปลานิลของแหล่งเพาะพันธุ์ปลานิล จำนวน ๑๒ ครั้ง ปริมาณผลผลิตปลาเนื้อของเกษตรกร จำนวน ๑๒๔.๓๒ ตัน ขนาดที่จำหน่าย ๗๐๐ - ๑,๐๐๐ กรัมต่อตัว ปริมาณผลผลิตลูกพันธุ์ปลานิล

๑. ฟาร์มควบกาหลงพันธุ์ปลา ผลิตลูกพันธุ์ปลานิล น้ำหนัก ๓๐ - ๓๓ ตัวต่อกิโลกรัม จำนวน ๓๒๒,๐๐๐ ตัว

๒. เสกสรรค์ฟาร์ม ผลิตลูกพันธุ์ปลานิล น้ำหนัก ๓๐ - ๓๓ ตัวต่อกิโลกรัม จำนวน ๑๕๓,๐๐๐ ตัว

ภาพกิจกรรม โครงการยกระดับมาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงปลานิลเพื่อการส่งออก
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗

๑. กิจกรรมการเพิ่มผลผลิตพัฒนาศูนย์กระจายลูกพันธุ์ปลานิลคุณภาพ
จัดฝึกอบรม/ศึกษาดูงาน เรื่อง การผลิตปลานิลแปลงเพศที่มีคุณภาพ
ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล กล่าวพิธีเปิดการอบรม

การบรรยายเรื่อง เทคนิคการผลิตพันธุ์ปลานิลที่มีคุณภาพ

การบรรยายเรื่อง โรคและการป้องกันโรคปลานิล
โดยอาจารย์สรวิทย์ เียนเอง วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสตูล

ศึกษาดูงานฟาร์มเพาะอนุบาลลูกพันธุ์ปลานิล กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกรประมงบ้านบางพุด และ
ฟาร์มนายเล็กแซ่ตั้ง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

๒. กิจกรรมจัดตั้งหรือพัฒนากลุ่มวิสาหกิจชุมชน

จัดอบรมเรื่อง การพัฒนากลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงปลานิล

นางสุวรรณดี ขวัญเมือง ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล กล่าวพิธีเปิดการอบรม

การบรรยายเรื่อง การจัดตั้งและพัฒนากลุ่มวิสาหกิจชุมชน
โดย นักวิชาการเกษตร สำนักงานเกษตรอำเภอละงู

การบรรยายเรื่อง โรคและการป้องกันโรคปลานิล
โดยอาจารย์สรวุฒิ เย็นเอง วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสตูล

การมอบประกาศนียบัตรแก่ผู้ผ่านการฝึกอบรม โดยผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล

๓. ภาพกิจกรรม การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตให้ได้มาตรฐาน

จัดศึกษาดูงานการเลี้ยงปลาที่ได้มาตรฐาน ให้แก่เกษตรกรที่ร่วมโครงการ

ดูงานฟาร์มเลี้ยงปลานิลในกระชัง ตามมาตรฐาน GAP

โดย นายนรากร แซ่อาหลี เจ้าของฟาร์ม

การเลี้ยงปลานิลในบ่อดิน และการศึกษาดูงานฟาร์มเลี้ยงปลาในบ่อดิน ตามมาตรฐาน GAP

โดย นายพันวลี สีสาทักษ์ เจ้าของฟาร์ม

โครงการเกษตรกรปราดเปรื่อง Smart Farmer

๑. หลักการและเหตุผล

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีนโยบายในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และให้เกิดความยั่งยืนในอาชีพเกษตรกร ซึ่งหัวใจสำคัญที่จะทำให้เกิดความยั่งยืนก็คือตัวเกษตรกรเอง และหากไม่สามารถพัฒนาความเข้มแข็งให้เกษตรกรเป็นตัวของตัวเองได้ ก็ต้องอุ้มเกษตรกรไว้ตลอด ด้วยเหตุนี้จึงได้จัดโครงการ Smart Farmer ขึ้นมา เพื่อพัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer ที่มีความพร้อม ทั้งความรู้ความเชี่ยวชาญในการประกอบอาชีพด้านการเกษตร สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและเตรียมความพร้อมต้อนรับการค้าเสรีที่จะมาถึงเพื่อนำไปสู่การเพิ่มรายได้และการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

“Smart Farmer” หมายความว่า เกษตรกรปราดเปรื่อง คำว่า ปราด คือคนที่มีความรวดเร็ว เปรื่อง คือคนที่รู้จักใช้ความคิด ดังนั้น Smart Farmer หมายถึง ตัวเกษตรกรที่มีความรู้ในการประกอบอาชีพของตนเองอย่างดี และสามารถแก้ไขปัญหาได้ มีความคิด รู้จักการวางแผนการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยรู้จักการใช้ข้อมูลต่างๆ ประกอบการตัดสินใจ และเป็นคนที่รู้จักใช้เทคโนโลยีเพื่อลดปัญหาเรื่องของแรงงาน นอกจากนี้ยังเป็นที่เน้นการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ทั้งนี้ โครงการ Smart Farmer นี้จะเป็นการพัฒนาคน พัฒนาตัวเกษตรกร ให้เป็นคนมีคุณภาพ เข้าใจงานที่ตัวเองทำ สามารถแก้ปัญหาและพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน ดังนั้น สำนักวิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดจึงได้จัดทำโครงการฝึกอบรม “พัฒนาเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เข้าสู่ Smart Farmer” เพื่อเพิ่มพูนองค์ความรู้ในส่วนต่างๆ ให้กับเกษตรกรซึ่งเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาศักยภาพการผลิต เตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของสินค้าประมง

๒. วัตถุประสงค์

- (๑) เพื่อให้เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้รับความรู้เพิ่มเติมด้านการพัฒนาประสิทธิภาพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้ได้มาตรฐาน
- (๒) เพื่อให้อาชีพของเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีความยั่งยืน
- (๓) เพื่อเตรียมความพร้อมเกษตรกรเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๓. ขั้นตอนการดำเนินงาน

- (๑) คัดเลือกเกษตรกรเพื่อพัฒนาเข้าสู่ smart farmer
- (๒) พัฒน่องค์ความรู้เกษตรกรเพื่อเข้าสู่ smart farmer
- (๓) ส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ต้นแบบ (ศูนย์เรียนรู้)

แบบรายงานผลการประเมินฟาร์ม กิจกรรม Smart Farmer ปี ๒๕๕๗

กิจกรรม	หน่วย วัด	เป้าหมาย	ผลการ ดำเนินงาน	หมายเหตุ
๑. คัดเลือกเกษตรกรเพื่อพัฒนาเข้าสู่ smart farmer				
๑.๑ รับแบบประเมินฟาร์มจาก สนง.ปจ.	ราย	๑๐	๑๐	
- ฟาร์มมาตรฐานขั้นปลอดภัย	ราย	-	๒	(ทดแทนฟาร์ม GAP
- ฟาร์มมาตรฐาน GAP	ราย	๑๐	๘	ที่เลิกเลี้ยง)
- ฟาร์มมาตรฐาน GAP พ่อแม่พันธุ์ปลานิล	ราย	-	-	
- ฟาร์มมาตรฐาน GAP ปลาสวยงาม	ราย	-	-	
๒. พัฒนาศักยภาพเกษตรกรเพื่อเข้าสู่ smart farmer				
- สรุปความต้องการการพัฒนาของเกษตรกรจากแบบ ประเมิน	ร้อยละ	๑๐๐	๑๐๐	
- จัดทำแผนพัฒนาเกษตรกร	ร้อยละ	๑๐๐	๑๐๐	
- พัฒนาเกษตรกร	ร้อยละ	๑๐๐	๑๐๐	
๓. ส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ต้นแบบ (ศูนย์เรียนรู้)				
- พัฒนา/ปรับปรุงศูนย์เรียนรู้	ร้อยละ	-	-	

โครงการฝึกอบรม

หลักสูตร “พัฒนาเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เข้าสู่ Smart Farmer”

๑. เนื้อหาการฝึกอบรม

- (๑) เทคนิคการเลี้ยงปลานิลให้มีคุณภาพ
- (๒) หลักการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามมาตรฐาน SL และมาตรฐาน GAP
- (๓) การจัดทำบันทึกประจำฟาร์ม/การทำบัญชีประจำฟาร์ม
- (๔) การบริหารจัดการฟาร์มเพื่อลดต้นทุน
- (๕) การศึกษาดูงานฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของเอกชน

๒. รูปแบบการฝึกอบรม

การบรรยาย ณ ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล

การศึกษาดูงาน ณ ฟาร์มควนกาหลงพันธุ์ปลา ตำบลควนกาหลง อำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล

๓. ผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม

เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด จำนวน ๑๐ คน

๔. ระยะเวลาการฝึกอบรม

ฝึกอบรม ๑ รุ่น ระยะเวลา ๑ วัน ในวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗

๕. พื้นที่ดำเนินการ

อบรม ณ ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล อ.ละงู จ.สตูล ศึกษาดูงาน ณ ฟาร์มควนกาหลงพันธุ์ปลา ตำบลควนกาหลง อำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล

๖. วิทยากร

วิทยากร จาก สำนักงานประมงจังหวัดสตูล ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์จังหวัดสตูล และเกษตรกรเจ้าของฟาร์มที่ศึกษาดูงาน

๗. งบประมาณ

ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมครั้งนี้ เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๑๘,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นแปดพันบาทถ้วน) เบิกจ่ายจากหมวดตอบแทนใช้สอยและวัสดุ งบประมาณส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าภาคเกษตรกร โครงการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง สำนักวิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด โดยผู้จัดการฝึกอบรมเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย ดังนี้

- ค่าอาหารกลางวัน ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม
- ค่าตอบแทนวิทยากร
- ค่าเบี้ยเลี้ยงและค่ายานพาหนะของผู้เข้ารับการฝึกอบรม
- ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรม

๘. แนวคิด

เพื่อให้เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้รับความรู้ ประสบการณ์ด้านเทคนิคการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ประสบความสำเร็จ รวมทั้งแนวทางปฏิบัติเพื่อให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับ และสามารถนำไปเป็นแบบอย่างในการดำเนินการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และการแก้ไขปัญหาได้ ซึ่งจะก่อให้เกิดความยั่งยืนในอาชีพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

๙. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เข้าร่วมการฝึกอบรมได้รับความรู้ แนวความคิด และประสบการณ์ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน แนวทางการบริหารจัดการฟาร์มเพื่อลดต้นทุนการผลิต ข้อมูลองค์

ความรู้ด้านการรักษาโรคสัตว์น้ำ และการบริหารจัดการด้านการตลาด รวมทั้งเกษตรกรสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในฟาร์มของตนเอง ทำให้เกิดความยั่งยืนในอาชีพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

รายงานผลการฝึกอบรม
หลักสูตร “พัฒนาเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เข้าสู่ Smart Farmer”

๑. ลงทะเบียนรายชื่อผู้เข้ารับการฝึกอบรม โดยมีเกษตรกรจำนวน ๑๐ รายเข้าร่วมการฝึกอบรมดังนี้

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล	เลขประจำตัวประชาชน	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
๑	นางสาวจรียา นัยโสีะ	๓ ๙๑๐๕ ๐๐๔๐๑ ๒๔ ๘	๑๕	ละงู	ละงู	สตูล
๒	นายเจษฎา กุลตืน	๓ ๙๑๐๕ ๐๐๓๑๖ ๘๖ ๑	๑๗	ละงู	ละงู	สตูล
๓	นายนรากร แซะอาหลี	๓ ๙๑๐๕ ๐๐๔๐๑ ๑๕ ๙	๑๕	ละงู	ละงู	สตูล
๔	นายสอด สัมสุ	๕ ๙๑๐๕ ๐๐๐๐๓ ๖๗ ๒	๖	ละงู	ละงู	สตูล
๕	นายสีตน นัยโสีะ	๓ ๙๑๐๕ ๐๐๔๐๒ ๕๗ ๑	๑๕	ละงู	ละงู	สตูล
๖	นายสุไหลมาน ขุนราม	๓ ๙๑๐๕ ๐๐๓๑๘ ๖๘ ๕	๑๗	ละงู	ละงู	สตูล
๗	นายอาราฟัต แซะอาหลี	๑ ๙๑๐๕ ๐๐๐๒๓ ๑๓ ๑	๑๕	ละงู	ละงู	สตูล
๘	นายหมาดสีระ หลินุ่ม	๓ ๙๑๐๕ ๐๐๓๓๒ ๖๖ ๑	๕	ละงู	ละงู	สตูล
๙	นายฉูโกด ะหมาด	๓ ๙๑๐๒ ๐๐๐๑๓ ๓๖ ๖	๕	ละงู	ละงู	สตูล
๑๐	นายพันวลี ลีลาพิทักษ์	๓ ๙๑๐๕ ๐๐๓๓๒ ๔๘ ๓	๕	ทุ่งนุ้ย	ควนกาหลง	สตูล

๒. พิธีเปิดการฝึกอบรม

โดย นางสาววรรณดี ขวัญเมือง ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล ในเวลา ๐๘.๑๕ น.

๓. การบรรยาย เรื่องเทคนิคการเลี้ยงปลานิลให้มีคุณภาพ

โดย นายณัฐพงษ์ เพชรฤทธิ์ นักวิชาการประมงปฏิบัติการ ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล ในเวลา ๐๘.๓๐ - ๐๙.๐๐ น.

๔. การบรรยาย เรื่องหลักการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามมาตรฐาน SL และมาตรฐาน GAP

โดย นายตะวัน คงสี นักวิชาการประมงปฏิบัติการ สำนักงานประมงจังหวัดสตูล ในเวลา ๐๙.๐๐ - ๑๐.๐๐ น.

๕. การบรรยายเรื่อง การทำบัญชีฟาร์ม และบันทึกประจำฟาร์ม

โดย นางอุษณีย์ ศรีรัตน์ นักวิชาการตรวจบัญชี สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์จังหวัดสตูล ในเวลา ๑๐.๐๐ – ๑๒.๐๐ น.

๖. การบรรยาย / ดูกาน การเพาะเลี้ยงปลานิล

ณ ควนากาหลงพันธุ์ปลา ตำบลควนากาหลง อำเภอกวนกาหลง จังหวัดสตูล ซึ่งเป็นฟาร์มที่ผลิตพันธุ์ปลานิลแปลงเพศ เพื่อบำบัดน้ำให้แก่เกษตรกรผู้เลี้ยงปลานิล โดยมี นายดิก พิเล่ ผู้จัดการฟาร์ม เป็นผู้บรรยายและนำชมฟาร์ม ในเวลา ๑๓.๓๐ – ๑๕.๓๐ น.

๗. การบรรยายเรื่อง การบริหารจัดการฟาร์มเพื่อลดต้นทุน

โดย นายณัฐพงศ์ เพชรฤทธิ์ นักวิชาการประมงปฏิบัติการ ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล ใน
เวลา ๑๕.๓๐ – ๑๖.๓๐ น.

๘. พิธีปิดการฝึกอบรม และมอบประกาศนียบัตร

โดย นางสาววรรณดี ขวัญเมือง ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล

ผลการทดสอบความรู้เกษตรกรผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล	ผลคะแนน ก่อนฝึกอบรม (คะแนนเต็ม ๑๕)	ผลคะแนน หลังฝึกอบรม (คะแนนเต็ม ๑๕)	คะแนน ที่เพิ่มขึ้น (คะแนน)	เปอร์เซ็นต์ ที่เพิ่มขึ้น	หมายเหตุ
๑	นางสาวจรรยา น้อยโสีะ	๗	๑๔	๗	๑๐๐	
๒	นายเจษฎา กุลตั้น	๑๓	๑๕	๒	๑๕.๓๘	
๓	นายนรากร แซะอาหลี	๑๐	๑๕	๕	๕๐.๐๐	
๔	นายสอด สัมสุ	๑๐	๑๕	๕	๕๐.๐๐	
๕	นายสีตัน น้อยโสีะ	๙	๑๔	๕	๕๕.๕๖	
๖	นายสุไหลมาน ขุนราม	๑๒	๑๕	๓	๒๕.๐๐	
๗	นายอาราฟัต แซะอาหลี	๙	๑๔	๕	๕๕.๕๖	
๘	นายหมาดสีระ หลีนุ่ม	๗	๑๓	๖	๘๕.๗๑	
๙	นายฉูโกด งามมาด	๒	๑๒	๑๐	๕๐๐	
๑๐	นายพันวลี ลีลาพิทักษ์	๙	๑๔	๕	๕๕.๕๖	

ผลการสำรวจความคิดเห็นตามแบบประเมินผลโครงการฝึกอบรม/ศึกษาดูงาน

๑. ความคิดเห็นต่อระดับความรู้ก่อนการฝึกอบรมในเรื่องที่เกี่ยวข้องของเกษตรกรพบว่า ร้อยละ ๕๐ มีความรู้ปานกลาง ร้อยละ ๔๐ มีความรู้ต่ำ และ ร้อยละ ๑๐ มีความรู้ต่ำมาก
๒. ความคิดเห็นต่อระดับความรู้หลังการฝึกอบรมในเรื่องที่เกี่ยวข้องของเกษตรกรพบว่า ร้อยละ ๒๐ มีความรู้ดีมาก ร้อยละ ๗๐ มีความรู้ดี และ ร้อยละ ๑๐ มีความรู้ปานกลาง
๓. ความคิดเห็นต่อนื้อหาสาระของหลักสูตรจะมีประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานเพียงใด พบว่า ร้อยละ ๗๐ คิดว่ามีประโยชน์ดีมาก และร้อยละ ๓๐ คิดว่ามีประโยชน์ดี
๔. ความคิดเห็นต่อการบรรยายของวิทยากรในหลักสูตร เพียงใด พบว่า ร้อยละ ๗๐ คิดว่าบรรยายดีมาก และ ร้อยละ ๓๐ คิดว่าบรรยายดี
๕. ความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของวัสดุอุปกรณ์และสื่อการสอน พบว่า ร้อยละ ๔๐ คิดว่าเหมาะสมดี และ ร้อยละ ๖๐ คิดว่าเหมาะสมปานกลาง
๖. ความคิดเห็นต่อโอกาสในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์มากน้อยเพียงใด พบว่า ร้อยละ ๖๐ คิดว่ามีโอกาสดีมาก ร้อยละ ๒๐ คิดว่ามีโอกาสดี และ ร้อยละ ๒๐ คิดว่ามีโอกาสปานกลาง
๗. ความคิดเห็นต่อนื้อหาสาระของเอกสารประกอบการบรรยาย พบว่า ร้อยละ ๖๐ คิดว่านื้อหาสาระดีมาก และร้อยละ ๔๐ คิดว่านื้อหาสาระดี
๘. ความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของวัน เวลา และช่วงเวลาของการฝึกอบรม พบว่า ร้อยละ ๔๐ คิดว่าเหมาะสมดีมาก ร้อยละ ๕๐ คิดว่าเหมาะสมดี และ ร้อยละ ๑๐ คิดว่าเหมาะสมปานกลาง
๙. ความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของสถานที่ฝึกอบรม พบว่า ร้อยละ ๔๐ คิดว่าเหมาะสมดีมาก ร้อยละ ๔๐ คิดว่าเหมาะสมดี และ ร้อยละ ๒๐ คิดว่าเหมาะสมปานกลาง
๑๐. ความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของสถานที่ศึกษาดูงาน พบว่า ร้อยละ ๕๐ คิดว่าเหมาะสมดีมาก และ อีกร้อยละ ๕๐ คิดว่าเหมาะสมดี
๑๑. ความคิดเห็นต่อการให้การต้อนรับและการอำนวยความสะดวกระหว่างการอบรม พบว่า ร้อยละ ๙๐ คิดว่าดีมาก และอีกร้อยละ ๑๐ คิดว่าดี
๑๒. ความคิดเห็นต่อภาพรวมของการจัดอบรมในครั้งนี้ พบว่า ร้อยละ ๕๐ คิดว่าดีมาก และอีกร้อยละ ๕๐ คิดว่าดี

โครงการส่งเสริมและพัฒนากองท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล เป็นหน่วยงานที่เผยแพร่ความรู้ ส่งเสริมอาชีพด้านการประมง อนุรักษ์และเพิ่มผลผลิตพันธุ์สัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จากทรัพยากรธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมด้านการประมง เช่น เต่ากระอาณ ซึ่งเป็นเต่าพื้นเมืองของจังหวัดสตูลและเคยมีชุกชุมในคลองละงู ในอดีตพบเห็นเต่ากระอาณขึ้นวางไข่ บริเวณหาดทราย ที่เรียกว่า “หาดทอนดุกัง” ชาวบ้านที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงจะมาคอยแย่งกันเก็บไข่เต่า เพื่อนำมารับประทานและจำหน่ายเป็นจำนวนมาก ทำให้เต่ากระอาณในพื้นที่แห่งนี้มีจำนวนลดน้อยลงจนเกือบจะสูญพันธุ์ไป ปัจจุบัน มีแม่เต่าขึ้นวางไข่เหลือเพียง ปีละ ๑-๒ ตัวเท่านั้น จากการที่เต่ากระอาณและเต่าพื้นเมืองชนิดอื่นๆ ของไทยอยู่ในสถานะถูกคุกคามทั้งจากการล่าของมนุษย์ และแหล่งที่อยู่อาศัยในธรรมชาติลดน้อยลง ประกอบกับเต่าเป็นสัตว์ที่มีการเจริญเติบโตช้าทำให้เต่าพื้นเมืองในธรรมชาติมีปริมาณลดน้อยลง และบางชนิดก็อยู่ในสถานะที่เสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ ทำให้เต่าพื้นเมืองหลายชนิดถูกขึ้นบัญชีเป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ กรมประมงได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการอนุรักษ์พันธุ์เต่าพื้นเมือง จึงได้จัดสร้างอุทยานเต่าพื้นเมืองของไทย บนพื้นที่ ๑๕ ไร่ ในศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ใช้งบประมาณการก่อสร้างจากโครงการส่งเสริมและพัฒนากองท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรมประมง จำนวน ๙,๙๔๙,๐๐๐ บาท และเปิดให้ประชาชนเข้าชมได้เมื่อ วันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๔๗ ปัจจุบันศูนย์ฯ ได้ทำการรวบรวมเต่าน้ำจืดที่มีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์ทุกชนิดของไทย มาไว้ในอุทยาน เพื่อศึกษาการเพาะพันธุ์โดยสร้างบ่อเลียนแบบธรรมชาติ พร้อมตกแต่งให้สวยงาม รองรับการเข้าเยี่ยมชมของประชาชน ตลอดจนเป็นจุดเรียนรู้ของนักเรียน นักศึกษา และผู้สนใจงานด้านการอนุรักษ์เต่าใกล้สูญพันธุ์ ซึ่งในปีที่ผ่านมา ศูนย์ฯ ยังขาดแคลนงบประมาณในการตกแต่งภูมิทัศน์ /งบประมาณการดูแลรักษา งบประมาณในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ เพื่อให้อุทยานเต่าจังหวัดสตูลเป็นแหล่งรวบรวมพันธุ์เต่าพื้นเมือง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยด้านชีววิทยา ตลอดจนเป็นแหล่งท่องเที่ยวให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำในท้องถิ่นต่อไป

วัตถุประสงค์

๑. เพื่ออนุรักษ์พันธุ์เต่าน้ำจืดและเต่าใกล้สูญพันธุ์
๒. เพื่อศึกษาชีววิทยาเต่าน้ำจืดและเต่าใกล้สูญพันธุ์
๓. เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และเป็นแหล่งความรู้ของประชาชนทั่วไป, นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไป

เป้าหมาย

๑. เพื่ออนุรักษ์เต่าน้ำจืดและเต่าบกชนิดต่าง ๆ จำนวน ๑๖ ชนิด
๒. เพื่อศึกษาชีววิทยาและการเพาะพันธุ์เต่าน้ำจืดและเต่าชนิดอื่น ๆ
๓. เพื่อเพาะขยายพันธุ์และปล่อยคืนสู่ธรรมชาติ

การดำเนินงาน

๑. รวบรวมพันธุ์แตงน้ำจืดและแตงบกของไทยจำนวน ๑๖ ชนิด
๒. ศึกษาวิจัยทางวิชาการเกี่ยวกับชีววิทยา, การเพาะพันธุ์, การอนุบาล, การเลี้ยง
๓. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าใจถึงความสำคัญและการอนุรักษ์
๔. ปล่อยคืนสู่ธรรมชาติเพื่อให้คงอยู่ตลอดไป

สิ่งก่อสร้าง จำนวน ๗ รายการ

๑. ทางเดินชมธรรมชาติ ยาวประมาณ ๓๕๐ เมตร
๒. บ่อดินอนุรักษเต่า ขนาดประมาณ ๒ ไร่ ๑ บ่อ
๓. บ่อคอนกรีตขนาด ๑๒.๕๐ ตารางเมตร พร้อมหลังคาคลุม จำนวน ๒ ชุด และระบบน้ำระบบลม พร้อมอุปกรณ์
๔. ปรับพื้นที่ประมาณ ๑๕ ไร่ ๑ แห่ง
๕. ศาลาพักผ่อน ขนาด ๙ ตารางเมตร ๔ หลัง
๖. สะพาน ค.ส.ล.กว้าง ๒.๕ เมตร ยาว ๖๙ เมตร ๑ แห่ง
๗. สะพานข้ามคลอง (สะพานแขวน) ยาวประมาณ ๗๕ เมตร พร้อมลาน ค.ส.ล. และป้ายชื่อ ๑ แห่ง

ผลการดำเนินงาน

๑. สามารถอนุรักษ์และรวบรวมพันธุ์แตงน้ำจืดและแตงบกของไทย จำนวน ๑๖ ชนิด
๒. สามารถขยายพันธุ์แตงน้ำจืดและแตงบกของไทยเพื่อปล่อยลงสู่ธรรมชาติ
๓. เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในปัจุบันประมาณ ๒๕๕๗ ชาวไทยและชาวต่างชาติมาเที่ยวชม และเป็นแหล่งเรียนรู้ประมาณ ๓,๔๙๒ คน

นักเรียนนักศึกษาเข้าศึกษาทำงานในศูนย์ฯ ด้าน การเพาะเลี้ยงปลาน้ำจืดและการอนุรักษ์เต่าพื้นเมือง
พร้อมเข้าชมโครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์พันธุ์เต่าน้ำจืด

ลำดับ	หน่วยงาน	วันที่	จำนวน (คน)
๑	โรงเรียนอนุบาลรุ่งทิพย์	๗ ตุลาคม ๒๕๕๖	๑๕๖
๒	โรงเรียนอิสมาอีลียะห์มูลนิธิ	๓ ธันวาคม ๒๕๕๖	๒๘๐
๓	โรงเรียนอนุบาลโอบอ้อม	๔ ธันวาคม ๒๕๕๖	๕๔
๔	โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๔๐	๔ ธันวาคม ๒๕๕๖	๑๓๑
๕	โรงเรียนบ้านโคกพยอม	๔ ธันวาคม ๒๕๕๖	๑๐๙
๖	โรงเรียนนิคมพัฒนา ๓	๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖	๕๐
๗	โรงเรียนท่าแพ	๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖	๑๕๐
๘	โรงเรียนบ้านควนเก	๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖	๑๒๓
๙	โรงเรียนทุ่งนุ้ย	๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖	๕๐๐
๑๐	โรงเรียนบ้านวังปริง	๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖	๒๐๐
๑๑	โรงเรียนบ้านทุ่ง	๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖	๑๐๐
๑๒	โรงเรียนบ้านหาญ	๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๖	๔๖
๑๓	โรงเรียนบ้านบันนังนุเลา	๓๐ มกราคม ๒๕๕๗	๑๑๒
๑๔	โรงเรียนวัดทุ่งขา	๙ มกราคม ๒๕๕๗	๖๐
๑๕	โรงเรียนบ้านหาดทรายยาว	๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗	๖๖
๑๖	โรงเรียนบ้านตำมะลังเหนือ	๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗	๒๐
๑๗	โรงเรียนบ้านป่าฝาง	๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗	๗๖
๑๘	โรงเรียนบ้านโกตา	๑๗-๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗	๑๕๐
๑๙	คณะกรรมการบริหารส่วนตำบลจากจังหวัดสุราษฎร์ฯ	๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗	๑๐๐
๒๐	โรงเรียนจริยธรรมอิสลามมูลนิธิ	๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗	๑๙
๒๑	โรงเรียนพรหมนันท์ศึกษา	๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗	๑๗
๒๒	โรงเรียนอนุบาลอมรรัตน์	๔ สิงหาคม ๒๕๕๗	๘๓
๒๓	โรงเรียนผังปาล์ม ๗	๘ สิงหาคม ๒๕๕๗	๘๓
๒๔	โรงเรียนบ้านปากละงู	๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๗	๔๒
๒๕	โรงเรียนเทศบาล ๑	๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๗	๓๐๐
๒๖	โรงเรียนเทพทิทยาภาณุมาศ	๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๗	๑๕๐
๒๗	โรงเรียนบ้านตำมะลังใต้	๑๗ กันยายน ๒๕๕๗	๖๘
๒๘	โรงเรียนอนุบาลมุสลิมสตูล	๒๒ กันยายน ๒๕๕๗	๑๑๑
๒๙	โรงเรียนอนุบาลมุสลิมสตูล	๒๓ กันยายน ๒๕๕๗	๑๑๒
รวม			๓,๔๙๒

ภาพหน่วยงานต่างๆ ที่เข้าเยี่ยมชมและศึกษาดูงานการเพาะเลี้ยงปลาน้ำจืด
การเพาะเลี้ยงเต่าน้ำจืดรวมทั้งการอนุรักษ์เต่าพื้นเมืองของไทย

กิจกรรมอื่นๆ

สถิติการรวบรวมและเพาะพันธุ์เต่าน้ำจืดชนิดต่างๆ ในศูนย์ฯ ๒๕๒๖-๒๕๕๗

ลำดับที่	ปี	กระวาน	ลายตีนเป็ด	หวาย	นา	หับ	หับทิม	เตื่อย	เหล็อง	แก้มแดง	ดำ	หก	บัว	รวมปี
๑	๒๕๒๖													
๒	๒๕๒๗													
๓	๒๕๒๘	๖												๖
๔	๒๕๒๙	๒๒												๒๒
๕	๒๕๓๐	๙๓												๙๓
๖	๒๕๓๑	๓๔												๓๔
๗	๒๕๓๒	๑๐	๕											๑๕
๘	๒๕๓๓	๘	๔											๑๒
๙	๒๕๓๔	๑๒	๙	๑๔										๓๕
๑๐	๒๕๓๕	๒๕	๑๕	๖										๔๖
๑๑	๒๕๓๖	๔๐	๒๓	๑										๖๔
๑๒	๒๕๓๗	๒๐	๘	๒										๓๐
๑๓	๒๕๓๘	๘	๘	๕										๒๑
๑๔	๒๕๓๙	๔๕	๒๕	๒๓										๙๓
๑๕	๒๕๔๐	๖๕	๓๓	๑๔										๑๑๒
๑๖	๒๕๔๑	๑๘๘	๑๐๕	๑๒										๓๐๕
๑๗	๒๕๔๒	๔๑	๒๐	๔										๖๕
๑๘	๒๕๔๓	๑๔๓	๑๔๓	๐										๒๘๖
๑๙	๒๕๔๔	๑๔๕	๐	๐	๓	๒๐	๗๕	๓	๒๕	๓	๐	๕		๒๗๙
๒๐	๒๕๔๕	๒๑๑	๐	๐	๐	๑๐๗	๐	๐	๒๕	๐	๐	๑		๓๔๔
๒๑	๒๕๔๖	๓๑๔	๙	๕๐	๒๖๓	๖๔	๐	๐	๐	๐	๖๙	๖		๗๗๕
๒๒	๒๕๔๗	๗๘	๔๑	๔๓	๔	๑๐	๐	๐	๒	๐	๐	๐		๑๗๘
๒๓	๒๕๔๘	๑๔๑	๑๕	๒๕	๐	๕	๐	๐	๕	๐	๐	๐	๔๙	๒๔๐
๒๔	๒๕๔๙	๑๑	๒๔	๑๘	๐	๒	๐	๐	๐	๐	๐	๓	๗	๖๕
๒๕	๒๕๕๐	๙๖	๙๕	๑๔	๔	๒	๐	๐	๙	๕๐	๐	๐	๙	๒๗๙
๒๖	๒๕๕๑	๑๘๑	๑๒๗	๑๖	๑๑	๕	๐	๐	๑๐	๓๓	๐	๐	๓	๓๘๖
๒๗	๒๕๕๒	๒๔๕	๒๐	๒	๐	๐	๐	๐	๑	๕	๑	๐	๐	๒๗๔
๒๘	๒๕๕๓	๑๗๙	๘๒	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑	๒๖๒
๒๙	๒๕๕๔	๑๑๓	๔๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑๕๓
๓๐	๒๕๕๕	๒๓๓	๑๕๙	๑๑	๐	๐	๐	๐	๔	๐	๐	๐	๐	๔๐๗
๓๑	๒๕๕๖	๓๙๒	๒๕๑	๑๘	๐	๑๒	๐	๐	๕	๐	๐	๐	๐	๖๗๘
๓๒	๒๕๕๗	๔๐๙	๑๘๕	๑๑	๐	๐	๐	๐	๖	๐	๐	๐	๐	๖๑๑
รวมชนิด		๓,๕๐๘	๑,๔๔๖	๒๘๙	๒๘๕	๒๒๗	๗๕	๓	๙๒	๙๑	๗๐	๑๕	๖๙	๖,๑๗๐

เต่าน้ำจืดที่เพาะฟักได้ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๗

ลูกเต่ากระอาน จำนวน ๔๐๙ ตัว

ลูกเต่าลายตีนเป็ด จำนวน ๑๘๕ ตัว

ลูกเต่าเหลือง จำนวน ๕ ตัว

ลูกเต่าหับ จำนวน ๑๒ ตัว

ลูกเต่าหวาย

ลูกเต่าแก้มแดง เต่าจักร และเต่านา

กิจกรรมอื่น ๆ

รับนักศึกษาฝึกงานจากสถาบันการศึกษาต่างๆ จำนวน ๖ คน

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	สถาบันการศึกษา	ระยะเวลา
๑	นางสาวบุณทริก จินนัย	วิทยาลัยประมงติณสูลานนท์	๓ มีนาคม ๒๕๕๗-๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗
๒	นางสาวอนงค์นาถ อ่อนสีแก้ว	วิทยาลัยประมงติณสูลานนท์	๓ มีนาคม ๒๕๕๗-๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗
๓	นางสาวเรวดี เขาว์ทอง	วิทยาลัยประมงติณสูลานนท์	๓ มีนาคม ๒๕๕๗-๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗
๔	นายสุนันท์ ข่อยยี่แซ่	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี นครศรีธรรมราช	๑๐ มีนาคม ๒๕๕๗-๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗
๖	Mr. Joscha Henrik Quade	ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐ เยอรมนี (YPbzNH๑๓) ของมูลนิธิ การศึกษาและวัฒนธรรมสัมพันธ์ ไทย-นานาชาติ (เอเอฟเอส ประเทศไทย)	๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๖-๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗

ภาคผนวก

หน่วยปฏิบัติงาน ศพจ.สตูล

แผนงาน/ผลผลิต/กิจกรรม อนุรักษ์และจัดการทรัพยากรธรรมชาติ/การจัดการให้เกิดผลผลิตสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ /ผลิตพันธุ์สัตว์น้ำ

กิจกรรม	หน่วย นับ	ปริมาณ งาน	แผน/ผลการปฏิบัติงาน												
			รวม	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
๑. แผน ผลิตพันธุ์สัตว์น้ำ ผลผลิตพันธุ์สัตว์น้ำ	พันตัว	แผน	๑๕,๐๐๐	๓๑๕	๑,๕๐๖	๑,๖๕๐	๑,๑๑๕	๒๐๕	๑,๕๙๕	๑,๖๕๕	๑,๕๙๔	๑,๔๒๖	๑,๑๕๑	๒,๐๕๔	๗๓๔
		ผล	๑๕,๐๕๔.๔๐๙	๓๒๐	๑,๕๗๑	๑,๗๕๐	๑,๓๑๑	๓๒๖	๑,๖๗๐	๑,๙๓๒	๑,๖๖๕	๑,๓๗๖	๑,๕๑๗	๑,๖๑๖	-
๑.๑ ปลานิล	พันตัว	แผน	๒,๕๐๐	๑๕๐	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๒๕๐	๓๐๐	๒๐๐	๓๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๑๐๐
		ผล	๒,๕๑๐	๑๕๐	๒๒๐	๒๕๐	๒๕๕	๒๕๐	๒๕๕	๓๐๕	๒๕๐	๒๐๐	๒๐๕	๑๗๐	-
๑.๒ ปลาดุกอุย	พันตัว	แผน	๒๐๐	-	๒๐	๒๕	-	-	๒๐	๒๐	๒๕	๒๕	๒๕	๒๐	๒๐
		ผล	๒๐๐	-	๒๐	๒๕	-	-	๒๕	๒๓	๒๗	๒๕	๒๕	๓๐	-
๑.๓ ปลาตะเพียนขาว	พันตัว	แผน	๒,๖๔๐	๑๕๐	๒๕๐	๓๕๐	๓๕๐	-	๒๕๐	๒๕๐	๓๐๐	๓๕	๓๕๐	๒๕๐	๑๐๕
		ผล	๒,๖๕๐	๑๕๕	๒๕๕	๓๖๐	๓๖๕	๕๐	๒๕๕	๒๖๑	๓๒๐	๔๐	๒๕๐	๓๓๙	-
๑.๔ ปลายี่สกเทศ	พันตัว	แผน	๒๐๐	-	๒๐	๒๐	๒๐	-	๒๐	๒๐	๓๐	๒๐	๓๐	๒๐	-
		ผล	๒๐๔	-	๒๐	๕๐	๓๐	-	๒๕	๒๐	๒๐	๒๒	๑๗	-	-
๑.๕ ปลาบ้า	พันตัว	แผน	๓๐๐	-	-	๔๐	๔๐	-	๔๐	๕๐	๒๐	๓๐	๓๐	๕๐	-
		ผล	๓๐๕	-	๔๐	๕๐	๔๕	๒๐	๔๕	๕๕	๒๐	๘	๕	๑๗	-
๑.๖ ปลาไน	พันตัว	แผน	๑๐๐	๑๐	๑๐	๑๐	-	-	๑๐	๑๐	๑๕	๑๐	๑๐	๑๐	๕
		ผล	๑๐๕	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	-	๑๐	๑๒	๑๘	๕	๑๐	๑๐	-
๑.๗ กุ้งก้ามกราม	พันตัว	แผน	๙,๐๐๐	-	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๕๐๐	-	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๕๐๐	๑,๕๐๐	๕๐๐
		ผล	๙,๐๒๐	-	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๖๐๐	-	๑,๐๕๐	๑,๒๕๐	๑,๐๐๕	๑,๐๗๐	๑,๐๐๐	๑,๐๔๕	-
๑.๘ กบนา	พันตัว	แผน	๖๐	๕	๖	๕	๕	๕	๕	๕	๔	๖	๖	๔	๔
		ผล	๖๐	๕	๖	๕	๖	๖	๕	๖	๕	๖	๕	๕	-
๑.๙ เต่ากระอาน	พันตัว	แผน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		ผล	๐.๔๐๙	-	-	-	-	-	๐.๑๘๙	๐.๑๗๙	๐.๐๔๑	-	-	-	-

กิจกรรม	หน่วย นับ	ปริมาณ งาน	แผน/ผลการปฏิบัติงาน												
			รวม	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
๒. แผน การปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ ผล การปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ	พันตัว	แผน	๑๕,๐๐๐	๓๑๕	๑,๕๐๖	๑,๖๕๐	๑,๑๑๕	๒๐๕	๑,๕๙๕	๑,๖๕๕	๑,๕๙๔	๑,๔๒๖	๑,๑๕๑	๒,๐๕๔	๗๓๔
		ผล	๑๕,๐๕๔.๐๐๐	๓๒๐	๑,๕๗๑	๑,๗๕๐	๑,๓๑๑	๓๒๖	๑,๖๗๐	๑,๙๓๒	๑,๖๖๕	๑,๓๗๖	๑,๕๑๗	๑,๖๑๖	-

๒.๑ ปลานิล	พันธุ์	แผน	๒,๕๐๐	๑๕๐	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๒๕๐	๓๐๐	๒๐๐	๓๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๑๐๐
		ผล	๒,๕๑๐	๑๕๐	๒๒๐	๒๕๐	๒๕๕	๒๕๐	๒๕๕	๓๐๕	๒๕๐	๒๐๐	๒๐๕	๑๗๐	-
๒.๒ ปลาดุกอุย	พันธุ์	แผน	๒๐๐	-	๒๐	๒๕	-	-	๒๐	๒๐	๒๕	๒๕	๒๕	๒๐	๒๐
		ผล	๒๐๐	-	๒๐	๒๕	-	-	๒๕	๒๓	๒๗	๒๕	๒๕	๓๐	-
๒.๓ ปลาทะเพียนขาว	พันธุ์	แผน	๒,๖๔๐	๑๕๐	๒๕๐	๓๕๐	๓๕๐	-	๒๕๐	๒๕๐	๓๐๐	๓๕	๓๕๐	๒๕๐	๑๐๕
		ผล	๒,๖๕๐	๑๕๕	๒๕๕	๓๖๐	๓๖๕	๕๐	๒๕๕	๒๖๑	๓๒๐	๔๐	๒๕๐	๓๓๙	-
๒.๔ ปลายี่สกเทศ	พันธุ์	แผน	๒๐๐	-	๒๐	๒๐	๒๐	-	๒๐	๒๐	๓๐	๒๐	๓๐	๒๐	-
		ผล	๒๐๔	-	๒๐	๕๐	๓๐	-	๒๕	๒๐	๒๐	๒๒	๑๗	-	-
๒.๕ ปลาบ้า	พันธุ์	แผน	๓๐๐	-	-	๔๐	๔๐	-	๔๐	๕๐	๒๐	๓๐	๓๐	๕๐	-
		ผล	๓๐๕	-	๔๐	๕๐	๔๕	๒๐	๔๕	๕๕	๒๐	๘	๕	๑๗	-
๒.๖ ปลาไน	พันธุ์	แผน	๑๐๐	๑๐	๑๐	๑๐	-	-	๑๐	๑๐	๑๕	๑๐	๑๐	๑๐	๕
		ผล	๑๐๕	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	-	๑๐	๑๒	๑๘	๕	๑๐	๑๐	-
๒.๗ กุ้งก้ามกราม	พันธุ์	แผน	๙,๐๐๐	-	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๕๐๐	-	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๕๐๐	๑,๕๐๐	๕๐๐
		ผล	๙,๐๒๐	-	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๖๐๐	-	๑,๐๕๐	๑,๒๕๐	๑,๐๐๕	๑,๐๗๐	๑,๐๐๐	๑,๐๔๕	-
๒.๘ กบนา	พันธุ์	แผน	๖๐	๕	๖	๕	๕	๕	๕	๕	๔	๖	๖	๔	๔
		ผล	๖๐	๕	๖	๕	๖	๖	๕	๖	๕	๖	๕	๕	-

ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล

งานผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

[illegible]

ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสตูล

รายงานผลการผลิตพันธุ์สัตว์น้ำจืด ประจำเดือนกันยายน 2557 ประจำปีงบประมาณ 2557

แบบฟอร์ม 2

ลำดับที่	ชนิดพันธุ์ปลา	หมายเลขโครงการ															รวม
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
1																	
2																	
3																	
4																	
5																	
6																	
7																	
8																	
9																	
10																	
11																	
12																	
13																	
	รวม	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

หมายเหตุ

- ลำดับที่
- โครงการ
- 1
- เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำ
- 2
- โครงการพัฒนาประมงในเขตทุ่งกุลาร้องไห้
- 3
- โครงการพัฒนาการเกษตรระดับไร่นาในพื้นที่สูบน้ำห้วยโมง
- 4
- โครงการสาธิตการเลี้ยงปลาในเขตศูนย์ศึกษาพัฒนาเขาหินซ้อน จ.ฉะเชิงเทรา
- 5
- โครงการฟื้นฟูทรัพยากรพันธุ์ปลาและพันธุ์สัตว์น้ำจืดของไทย
- 6
- โครงการจุฬารักษ์พัฒนา 6
- 7
- โครงการเลี้ยงกบตามพระราชดำริ

ลำดับที่

- โครงการ
- 8
- งานพัฒนาเกษตรกรที่สูง
- 9
- โครงการภายใต้แผนปฏิบัติการจัดการพื้นที่ลุ่มน้ำตัวอย่าง
- 10
- โครงการศูนย์ศึกษาการพัฒนาภูพานฯ
- 11
- โครงการเพิ่มผลผลิตประมงในแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดเล็ก
- 12
- โครงการบำรุงพันธุ์ปลาแบบประชาอาสา
- 13
- งานเงินทุนหมุนเวียน
- 14
- โครงการเพิ่มผลผลิตการประมงลงสู่ท้องถิ่น

1.1 ปลานิล	พันธุ์	แผน	750	150	200	200	200
		ผล	875	150	220	250	255
1.2 ปลาคูอุย	พันธุ์	แผน	45	-	20	25	-
		ผล	45	-	20	25	-
1.3 ปลาคะเพียนขาว	พันธุ์	แผน	1,100	150	250	350	350
		ผล	1,135	155	255	360	365
1.4 ปลาชี่สกเทศ	พันธุ์	แผน	60	-	20	20	20
		ผล	100	-	20	50	30
1.5 ปลาบ้า	พันธุ์	แผน	80	-	-	40	40
		ผล	135	-	40	50	45
1.6 ปลาไน	พันธุ์	แผน	30	10	10	10	-
		ผล	40	10	10	10	10
1.8 กบนนา	พันธุ์	แผน	21	5	6	5	5
		ผล	22	5	6	5	6

รายงานผลการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำจิต

ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗

ลำดับที่	ชื่อแหล่งน้ำ	วัน เดือน ปี(ต.ค.๕๖-กย.๕๗)	ที่ตั้ง					ชนิดและพันธุ์สัตว์น้ำที่ (หน่วย : ตัว)							
			เนื้อที่/ไร่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	ปลานิล	ปลาดุกอูย	กุ้งก้ามกราม	ปลาตะเพียน	ปลายี่สก	ปลาบ้า	ปลาไน	กบนา
๑	ฝายน้ำล้นบ้านเขาไคร	๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖	๒๐	๖	ควนกาหลง	ควนกาหลง	สตูล				๕๕,๐๐๐			๑๐,๐๐๐	
๒	คลองตุสน	๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๖	๑๕๐	๗	ย่านซื่อ	ควนโดน	สตูล				๑๐๐,๐๐๐				
๓	สระน้ำบ้านควนสตอ	๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๖	๑๐	๗	ควนสตอ	ควนโดน	สตูล	๑๓๐,๐๐๐							๕,๐๐๐
๔	สระน้ำบ้านปาล์มพัฒนา	๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๖	๑๓	๕	ปาล์มพัฒนา	มะนัง	สตูล	๒๐,๐๐๐							
๕	คลองมำบัง	๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖	๒๐๙		บ้านควน	เมือง	สตูล			๔๐๐,๐๐๐	๑๕๕,๐๐๐		๒๐,๐๐๐		
๖	สระน้ำบ้านผึ่ง ๑๑	๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖	๑๕	๔	นิคมพัฒนา	มะนัง	สตูล	๗๐,๐๐๐		๑๕๐,๐๐๐				๑๐,๐๐๐	๓,๐๐๐
๗	สระน้ำบ้านผึ่ง ๑๒	๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖	๑๓	๔	นิคมพัฒนา	มะนัง	สตูล	๑๕๐,๐๐๐		๕๐,๐๐๐		๒๐,๐๐๐			๓,๐๐๐
๘	คลองละงู	๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖	๖๐๐	๓	กำแพง	ละงู	สตูล			๔๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐		๒๐,๐๐๐		
๙	สระน้ำมัสยิดควนไต่ะ	๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖	๖	๒	แปะระ	ท่าแพ	สตูล		๑๕,๐๐๐						
๑๐	สระน้ำศูนย์เรียนรู้	๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖	๒	๗	นิคมพัฒนา	มะนัง	สตูล		๕,๐๐๐						
๑๑	สระน้ำบ้านไร่สาธิต/สระน้ำบ้านผึ่ง	๓ ธันวาคม ๒๕๕๖	๒๐	๓	อุไ้เดเจริญ	ควนกาหลง	สตูล	๒๐,๐๐๐			๕๐,๐๐๐				
๑๒	น้ำตกโตนปาหนัน/ฝายกาละเกด	๓ ธันวาคม ๒๕๕๖	๑๕๓๕	๕,๘	ทุ่งนุ้ย	ควนกาหลง	สตูล	๑๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐					
๑๓	สระขุด ต.ปยู	๓ ธันวาคม ๒๕๕๖	๒๐	๒	ปยู	เมือง	สตูล	๒๐,๐๐๐						๑๐,๐๐๐	
๑๔	สระน้ำควนบิลายสา	๔ ธันวาคม ๒๕๕๖	๕		ท่าแพ	ท่าแพ	สตูล		๑๐,๐๐๐						๕,๐๐๐
๑๕	แหล่งสาธารณะบ้านผึ่ง ๑๑	๔ ธันวาคม ๒๕๕๖	๕๐	๔	นิคมพัฒนา	มะนัง	สตูล	๒๐๐,๐๐๐		๕๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐		
๑๖	แหล่งน้ำสาธารณะบ้านผึ่ง ๑๕	๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖	๑๐	๗	นิคมพัฒนา	มะนัง	สตูล			๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐				
๑๗	ฝายน้ำ ม.๑	๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๖	๒๐	๑	นิคมพัฒนา	มะนัง	สตูล			๑๗๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐				
๑๘	สระน้ำ ม.๙	๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๖	๒๐	๙	นิคมพัฒนา	มะนัง	สตูล			๑๗๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐				
๑๙	อ่างเก็บน้ำบ้านน้ำหรา	๓ มกราคม ๒๕๕๗	๓๐	๖	ทุ่งนุ้ย	ละงู	สตูล	๕๕,๐๐๐		๒๐๐,๐๐๐					
๒๐	สระน้ำหมู่บ้าน	๖ มกราคม ๒๕๕๗	๒๑	๒,๓,๗,๘	นิคมพัฒนา	มะนัง	สตูล					๓๐,๐๐๐	๔๕,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	
๒๑	สระน้ำบริเวณไร่สาธิตกลาง	๘ มกราคม ๒๕๕๗	๑๕	๙	อุไ้เดเจริญ	ควนกาหลง	สตูล	๑๐๐,๐๐๐							
๒๒	ทำนบกลองขุด	๙ มกราคม ๒๕๕๗	๒๐	๙,๑๓	ละงู	ละงู	สตูล			๒๐๐,๐๐๐	๖๕,๐๐๐				
๒๓	สระน้ำหมู่บ้าน	๙ มกราคม ๒๕๕๗	๕๐	๑-๙	อุไ้เดเจริญ	ควนกาหลง	สตูล	๑๐๐,๐๐๐			๓๐๐,๐๐๐				
๒๔	คลองละงู	๒๓ มกราคม ๒๕๕๗	๖๐๐	๗	กำแพง	ละงู	สตูล			๒๐๐,๐๐๐					๖,๐๐๐
๒๕	ห้วยวังตะเคียน	๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗	๖๒	๘	ละงู	ละงู	สตูล		๒๕,๐๐๐		๑๕๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐		๑๐,๐๐๐	
๒๖	คลองปากปิง	๒๖ มีนาคม ๒๕๕๗	๑๐	๕	กำแพง	ละงู	สตูล			๒๕,๐๐๐	๕๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐			
๒๗	กองพันทหารราบที่ ๒	๒๗ มีนาคม ๒๕๕๗	๒๐	๖	คลองขุด	เมือง	สตูล			๑๒๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐		๒๕,๐๐๐		
๒๘	คลองมำบัง	๒๗ มีนาคม ๒๕๕๗	๒๐๙	๗,๓,๖,๑	บ้านควน	เมือง	สตูล			๔๐๐,๐๐๐					
๒๙	สวนสาธารณะเขาไต่ะพญาวัง	๒๘ มีนาคม ๒๕๕๗	๘๗		พิมาน	เมือง	สตูล	๑๐๐,๐๐๐		๒๕๒,๐๐๐			๒๐,๐๐๐		
๓๐	ชลประทานคลองตุสน	๒๘ มีนาคม ๒๕๕๗	๑๕๐	๔	ควนโดน	ควนโดน	สตูล	๑๕๕,๐๐๐		๒๕๓,๐๐๐					๕,๐๐๐

ลำดับที่	ชื่อแหล่งน้ำ	วัน เดือน ปี(ต.ค.๕๕-กย.๕๖)	ที่ตั้ง					ชนิดและพันธุ์สัตว์น้ำที่ (หน่วย : ตัว)							
			เนื้อที่/ไร่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	ปลาชนิด	ปลาตุ๋ก้อย	กุ้งก้ามกราม	ปลาตะเพียน	ปลายี่สก	ปลาบ้า	ปลาไน	กบนา
๓๑	อ่างเก็บน้ำบ้านวังนา	๒ เมษายน ๒๕๕๗	๕๐	๖	ป่าแกบ่อหิน	ทุ่งหว้า	สตูล			๒๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐		๓๐,๐๐๐		
๓๒	ห้วยลิเกตุ	๓ เมษายน ๒๕๕๗	๕๗	๓	เกดตรี	เมือง	สตูล	๑๕๐,๐๐๐		๒๕๐,๐๐๐					
๓๓	คลองบ้านโตน	๔ เมษายน ๒๕๕๗	๒๖๐	๕	ทุ่งนุ้ย	ควนกาหลง	สตูล			๒๕๐,๐๐๐	๑๗๕,๐๐๐				
๓๔	ทรบ.ฝัง ๓	๔ เมษายน ๒๕๕๗	๘๐	๔,๑	อุไจเรญ	ควนกาหลง	สตูล			๒๕๐,๐๐๐	๕,๐๐๐		๑๗,๐๐๐		
๓๕	วังผาสამัคคี	๙ เมษายน ๒๕๕๗	๕๐	๙	ควนกาหลง	ควนกาหลง	สตูล	๑๕๕,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๙๕,๐๐๐			๓,๐๐๐		
๓๖	เขื่อนน้ำ ม.๔	๙ เมษายน ๒๕๕๗	๒๐	๔	นิคมพัฒนา	มะนัง	สตูล		๑๓,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐		๒๐,๐๐๐			๓,๐๐๐
๓๗	สระน้ำไร่ปลื้มจิต	๙ เมษายน ๒๕๕๗	๕	๔	นิคมพัฒนา	มะนัง	สตูล			๕,๐๐๐			๕,๐๐๐		๓,๐๐๐
๓๘	วัดปามะนังชโรธาร	๑๑ เมษายน ๒๕๕๗	๑๐	๘	นิคมพัฒนา	นิคมพัฒนา	มะนัง				๗๑,๐๐๐			๑๒,๐๐๐	
๓๙	ฝายน้ำล้นลำแยงแนะ	๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗	๗	๖	ป่าแกบ่อหิน	ทุ่งหว้า	สตูล	๘๐,๐๐๐	๗,๐๐๐		๙๐,๐๐๐				
๔๐	บ้านผัง ๑๔	๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗	๑๐	๑	นิคมพัฒนา	มะนัง	สตูล					๒๐,๐๐๐			
๔๑	ประตุน้ำคลองประะ	๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗	๓๐	๕	เกดตรี	เมือง	สตูล	๗๐,๐๐๐			๙๐,๐๐๐		๒๐,๐๐๐		
๔๒	พื้นที่นาข้าว ม.๑	๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗		๑,๕	เกดตรี	เมือง	สตูล								๕,๐๐๐
๔๓	คลองลำโลน	๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗	๓๗๕	๖,๔,๗,๕	นิคมพัฒนา	มะนัง	สตูล			๒๕๕,๐๐๐	๙๐,๐๐๐				
๔๔	คลองมำบัง	๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗	๒๐๙	๓,๔	พิมาน	เมือง	สตูล			๔๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐				
๔๕	อ่างเก็บน้ำคลองโตนเขาไคร	๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗	๑๐๐	๓,๕	ปาล์มพัฒนา	มะนัง	สตูล	๕๐,๐๐๐		๓๕๐,๐๐๐					
๔๖	เขื่อนน้ำบ้านผัง ๘	๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗	๒๐	๔	นิคมพัฒนา	มะนัง	สตูล	๕๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐					๑๘,๐๐๐	
๔๗	โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ที่ ๔๒	๕ มิถุนายน ๕๗	๓๕	๗	เกดตรี	เมือง	สตูล	๕๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐					
๔๘	โรงเรียนบ้านเขาไคร	๕ มิถุนายน ๕๗	๕	๖	ควนกาหลง	ควนกาหลง	สตูล	๒๕,๐๐๐	๕,๐๐๐				๘,๐๐๐		
๔๙	โรงเรียนดรุณมาอาเรฟ	๙ มิถุนายน ๕๗	๕		ควนสตอ	ควนโดน	สตูล	๒๕,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐					
๕๐	ที่ว่าการอำเภอควนกาหลง	๙ มิถุนายน ๕๗	๕	๑๐	ควนกาหลง	ควนกาหลง	สตูล	๓๐,๐๐๐							
๕๑	คลองลำจูนง	๙ มิถุนายน ๕๗	๒๐	๙	น้ำผุด	ละงู	สตูล			๒๕๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐			๕,๐๐๐	
๕๒	โรงเรียนละงูพิทยาคม	๑๐ มิถุนายน ๕๗	๑๐	๑๒	ละงู	ละงู	สตูล	๑๕,๐๐๐							
๕๓	โรงเรียนบ้านทุ่งไหม้	๑๖ มิถุนายน ๕๗	๑	๑	น้ำผุด	น้ำผุด	สตูล	๕,๐๐๐							
๕๔	ชลประทานขนาดเล็กฝายแคมชีพรี่	๑๙ มิถุนายน ๕๗	๑๐	๑๑	ควนกาหลง	ควนกาหลง	สตูล			๑๕๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐				๖,๐๐๐
๕๕	สระน้ำบ้านทุ่ง	๒๗ มิถุนายน ๕๗	๙๐	๘	ฉลุง	เมือง	สตูล	๕๐,๐๐๐		๓๐๐,๐๐๐		๑๑,๐๐๐			
๕๖	คลองฉลุง	๒๗ มิถุนายน ๕๗	๑๕๐		ฉลุง	เมือง	สตูล			๒๕๐,๐๐๐		๑๑,๐๐๐			
๕๗	บ้านห้วยไทร	๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗	๑๐	๓	นาทอน	ทุ่งหว้า	สตูล	๕๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๕๐,๐๐๐					
๕๘	หนองราโพธิ์	๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗	๓๐	๖	น้ำผุด	ละงู	สตูล				๑๕๐๐๐๐				
๕๙	สระน้ำหมู่บ้าน	๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗	๒๑	๒,๓,๗,๘	นิคมพัฒนา	มะนัง	สตูล			๓๕๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐				
๖๐	วังพะเนียด	๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗	๑๕	๕	เกดรี	เมือง	สตูล			๒๐๐,๐๐๐					
๖๑	คลองชลประทาน	๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗	๑๕	๖,๗,๘,๙	ควนสตอ	ควนโดน	สตูล	๑๕,๐๐๐				๑๗,๐๐๐	๕,๐๐๐		
๖๒	ห้วยลิบง	๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗		๒	ท่าแพ	ท่าแพ	สตูล	๑๔๐,๐๐๐		๒๔๐,๐๐๐					
๖๓	สวนสาธารณะเขาโต๊ะพญาวัง	๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗	๘๗		พิมาน	เมือง	สตูล		๑๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐				๑๐,๐๐๐	
๖๔	สระน้ำหมู่บ้าน	๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗	๒๐		อุไจเรญ	เมือง	สตูล			๑๑๐,๐๐๐					๕,๐๐๐
๖๕	คลองชลประทาน	๗ สิงหาคม ๒๕๕๗	๑๕๐	๗	ควนสตอ	ควนโดน	สตูล	๑๖๐,๐๐๐		๕๐๐,๐๐๐	๒๓๙,๐๐๐				

๖๖	คลองละงู	๗ สิงหาคม ๒๕๕๗	๖๐๐	๔	กำแพง	ละงู	สตูล			๒๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐		๑๕,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	
ลำดับที่	ชื่อแหล่งน้ำ	วัน เดือน ปี(ค.ศ.๕๕-กย.๕๖)	ที่ตั้ง					ชนิดและพันธุ์สัตว์น้ำที่ (หน่วย : ตัว)							
			เนื้อที่/ไร่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	ปลาชนิด	ปลาตุ๋ม	กุ้งก้ามกราม	ปลาตะเพียน	ปลาสีสก	ปลาบ้า	ปลาไน	กบนา
๖๗	คลองคูสน	๘ สิงหาคม ๒๕๕๗	๑๕๐	๑	ควนโดน	ควนโดน	สตูล			๑๔๕,๐๐๐					
๖๘	แม่น้ำปัตตานี	๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๗			สะบารัง	เมือง	ปัตตานี			๑๐๐,๐๐๐					
๖๙	ห้วยลำบาตู	๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๗	๓๕	๖	กำแพง	ละงู	สตูล		๑๕,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐					๕,๐๐๐
๗๐	สระน้ำกองร้อยตำรวจตระเวนชายแดน	๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๗	๕	๖	คลองขุด	เมือง	สตูล	๕,๐๐๐					๒,๐๐๐		
๗๑	สระน้ำบ้านผึ่ง ๑๑๗	๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๗	๗	๒	นิคมพัฒนา	มะนัง	สตูล	๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐						
รวมปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗								๒,๕๑๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๙,๐๒๐,๐๐๐	๒,๖๕๐,๐๐๐	๒๐๔,๐๐๐	๓๐๕,๐๐๐	๑๐๕,๐๐๐	๖๐,๐๐๐

รวม
๖๕,๐๐๐
๑๐๐,๐๐๐
๑๓๕,๐๐๐
๒๐,๐๐๐
๕๗๕,๐๐๐
๒๓๓,๐๐๐
๒๒๓,๐๐๐
๕๒๐,๐๐๐
๑๕,๐๐๐
๕,๐๐๐
๗๐,๐๐๐
๑๗๕,๐๐๐
๓๐,๐๐๐
๑๕,๐๐๐
๑,๐๐๐,๐๐๐
๒๐,๐๐๐
๒๒๐,๐๐๐
๒๒๐,๐๐๐
๒๕๕,๐๐๐
๘๕,๐๐๐
๑๐๐,๐๐๐
๒๖๕,๐๐๐
๔๐๐,๐๐๐
๒๐๖,๐๐๐
๑๙๕,๐๐๐
๙๕,๐๐๐
๑๙๕,๐๐๐
๔๐๐,๐๐๐
๓๗๒,๐๐๐
๔๑๓,๐๐๐

รวม
๒๔๐,๐๐๐
๔๐๐,๐๐๐
๔๒๕,๐๐๐
๒๗๒,๐๐๐
๓๖๓,๐๐๐
๑๓๖,๐๐๐
๑๓,๐๐๐
๘๓,๐๐๐
๑๗๗,๐๐๐
๒๐,๐๐๐
๑๘๐,๐๐๐
๕,๐๐๐
๓๔๕,๐๐๐
๔๕๐,๐๐๐
๔๐๐,๐๐๐
๘๘,๐๐๐
๑๕๐,๐๐๐
๓๘,๐๐๐
๖๕,๐๐๐
๓๐,๐๐๐
๒๗๕,๐๐๐
๑๕,๐๐๐
๕,๐๐๐
๑๗๖,๐๐๐
๓๖๑,๐๐๐
๒๖๑,๐๐๐
๑๑๕,๐๐๐
๑๕๐,๐๐๐
๔๕๐,๐๐๐
๒๐๐,๐๐๐
๓๗,๐๐๐
๓๘๐,๐๐๐
๗๐,๐๐๐
๑๑๕,๐๐๐
๘๔๔,๐๐๐

๓๒๕,๐๐๐
รวม
๑๔๕,๐๐๐
๑๐๐,๐๐๐
๑๒๐,๐๐๐
๗,๐๐๐
๒๐,๐๐๐
๑๕,๐๕๔,๐๐๐